

veštičarenje

NOVA MAGIJSKA VEŠTIČIJA REVIJA

Časopis posvećen Magiji, Okultnom i Čarobnjaštvu.

Broj 5+

Jesen 2016.

♦ Intervju sa Ijanom Koriganom

♦ Aradija, ili Jevanđelje Veštica

♦ Seksualna Magija

DOBRO DOŠLI...

»Najmračniji krugovi Pakla su rezervisani za one koji u vremenima moralne krize ostanu neutralni i suzdržani.«

— Dante Aligijeri

Posle dugog rada, konačno je i časopis »Veštičarenje« pred Vama. Broj je 5+ zato što, bez lažne skromnosti, mislimo da i jesmo za pet zvezdica i jedan veliki plus.

Naš cilj nije da predstavimo veštice kao dobre i da se trudimo da se o njima ne govori loše. Čak smatramo da bi to bilo kontraproizvoljno, da je protiv interesa veštica i žena u opšte i da to samo može da ide na ruku patrijarhalnom sistemu vrednosti koji podjarmjuje žene. Veštica nije ni dobra niti loša, ona je neko ko ima moć. Insistiranje na tome da su veštice „dobre“ znači napraviti ih prihvatljivima i oduzeti im svaku moć osim one da su lepe i da su privlačne muškarcima. Ali to je samo privid moći jer je to moć koju im muškarci i dalje daju. Veštica je žena, a žene moraju da imaju svoju vlastitu moć koja ne zavisi od muškaraca. Veštica je neko koga se plaše zato što ima moć.

Mi *nismo* „nju-ejdž“ projekat, nili se fokusiramo na religiju, Teurgiju ili na Zapadnu Ritualnu Magiju. Umešto toga, težimo da budemo žestoko i opako magijsko glasilo — više nas interesuje Tradicionalno Veštičarenje, mada ne zanemarujemo ni Viku u njenim pozitivnim aspektima, Čarobnjaštvo, Šamanizam, kao i ostale magijske sisteme koji daju praktičan rezultat.

Mi smo ovde zbog zajednice, zbog Vas i promovishemo ideju o moćnoj ženi koja zna Magiju i koja poseduje žensku moć. Zeni koja se ne ustručava da koristi tu Magiju kao što je, za primer, bacanje kletve na silovatelje ili neke druge ugnjetavače. To je u neku ruku i pitanje odgovornosti, zato što, imati moć — a ne koristiti je da se pomogne onima kojima je potrebno — znači i sam biti problem, a ne deo rešenja problema. Iz tog razloga je naš cilj buđenje žena i ukazivanje na potrebu da ponovo preuzmu sopstvenu moć u svoje ruke.

Zato, dobro nam došli i nadamo se da ćete ovde naći dosta toga što će Vas zainteresovati.

→ Redakcija časopisa Veštičarenje ←

veštičarenje

Onlajn časopis posvećen Magiji, Okultnom i Čarobnjaštvu. ☉ Broj 5+ ☉ Jesen 2016.

UREDNICI:
Ksenija i T. Z.

PREVODI:
Antonija, Leonora, Simonida,
Petrim, Candy Muffins, i Igor

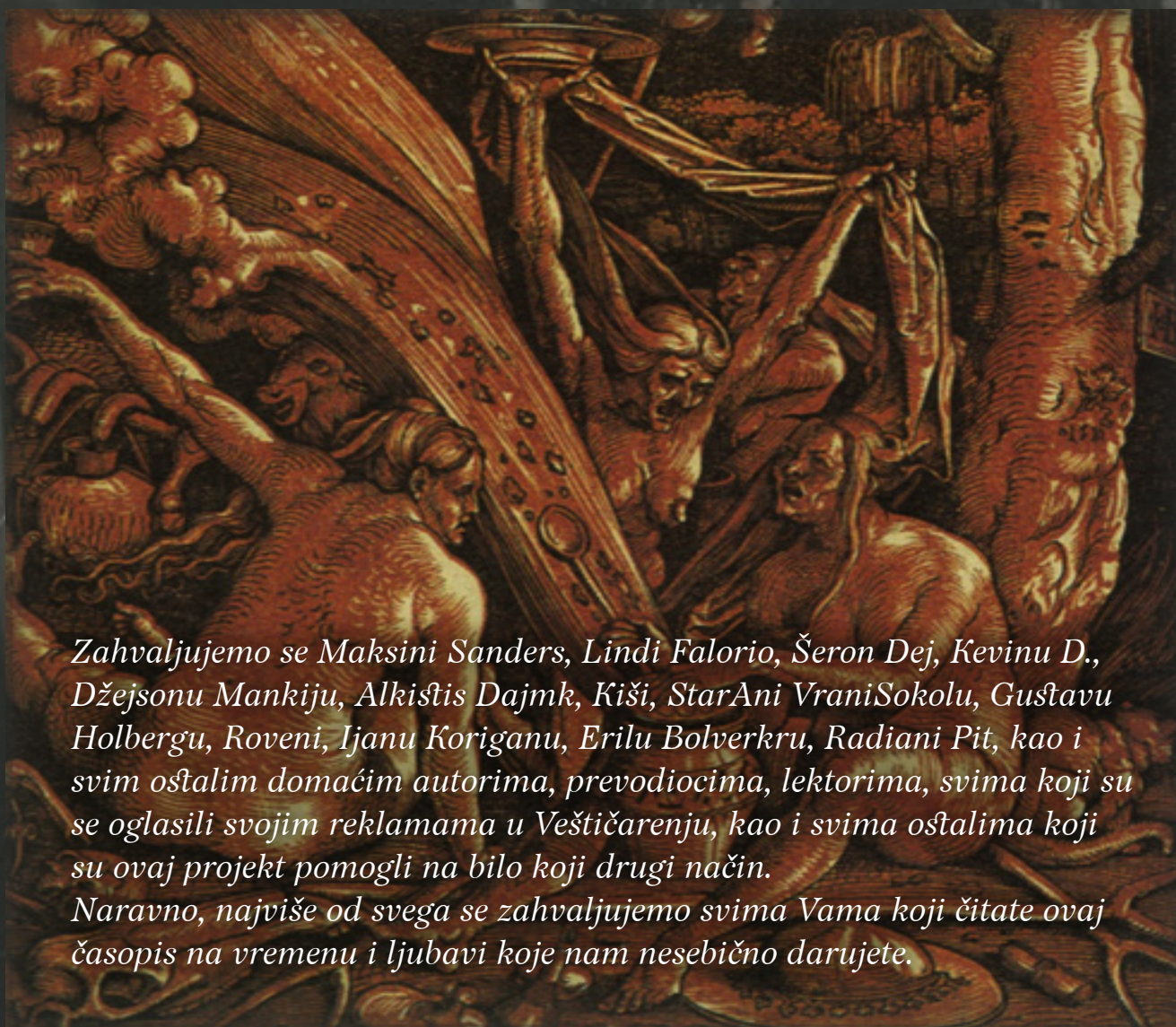
LEKTURA:
Suzana, Ana, Tatjana,
Hermes, i Leonora

NASLOVNA STRANA:
Radiana Pit (© Elena Cercel)

DIZAJN I OBRADA:

VEB SAJT I KONTAKT:
www.vesticarenje.com /
info@vesticarenje.com

Zahvaljujemo se Maksini Sanders, Lindi Falorio, Šeron Dej, Kevinu D., Džejsonu Mankiju, Alkištis Dajmk, Kiši, StarAni VrantSokolu, Guštavu Holbergu, Roveni, Ijanu Koriganu, Erilu Bolverkru, Radiani Pit, kao i svim ostalim domaćim autorima, prevodiocima, lektorima, svima koji su se oglasili svojim reklamama u Veštičarenju, kao i svima ostalima koji su ovaj projekt pomogli na bilo koji drugi način. Naravno, najviše od svega se zahvaljujemo svima Vama koji čitate ovaj časopis na vremenu i ljubavi koje nam nesebično darujete.

“Smatram da su sve žene veštice, u smislu da je veštica magijsko biće. A čarobnjak – koji je muška verzija veštice – duboko je poštovan i ljudi ih cene. Ali veštice, zaboga, njih moramo da spalimo. Ovo je muško šoviniističko društvo u kojem živimo već dugo vremena, da li 3.000 godina manje-više, nebitno. Tako da sam ja samo želela da ukažem na činjenicu da su muškarci i žene magijska stvorenja. Mi smo time veoma blagosloveni, tako da to iznosim javno. Nemojte se užasavati veštica, jer smo mi dobre veštice i trebalo bi da cenite našu magijsku moć.”

— Joko Ono

CIGANSKE KARTE U NOVOM SVETLU

VESNA BALABAN
& ŽEL EL

- **Tvrd** Povez
- **400** Strana
- **Nacrtani i objašnjeni** primeri mnogo otvaranja karata.
- Vremenske odrednice, zdravstveni aspekt, povezivanje u tumačenju.

CENA KNJIGE:

- Sa kartama: **20 €**
- Bez karata: **15 €**
- + **POŠTARINA.**

Obrađeno je doslovno sve i svaka karta je povezana sa horoskopskim znakom. Podjednako je dobra kako za tumače da prošire svoje znanje, tako i za Astrologe koji žele da nauče da gledaju u karte, kao i za početnike.

Porudžbine na adresu:
vesnaosam@gmail.com

Oglasi

Tarot lekcije.
Tarot kao *lajf koučing*,
Tarot i Šamanizam,
Ritualni rad sa Tarotom.

tarotlekcije@gmail.com

FELLOWSHIP OF
ISIS

foi.srbia@gmail.com

BLACK EYE
N A K I T

Drvo Života i ostali nakit
Kontakt: anamarkov98@gmail.com

ARADIJA

KAKO JE DIJANA RODILA ARADIJU

Dijana je jako volela svog brata Lucifera, boga Sunca i Meseca, boga Svetlosti (Sjaja), koji je bio jako ponosan na svoju lepotu i koji je zbog svog ponosa proteran iz Raja. Dijana je sa svojim bratom dobila ćerku i dade joj ime Aradija. U to vreme na Zemlji su živeli mnogi bogati i mnogi siromašni. Siromašni su robovali bogatima. U to vreme se jako okrutno postupalo sa robovima. U svakoj palati je bilo strašnih mučenja, u svakom dvorcu je bilo zarobljenika. Mnogi su robovi bežali. Bežali su u polja i tako postali lopovi i pljačkaši. Umesto da spavaju noću, pravili bi planove za zasede. Krali bi i na kraju ubijali svoje gazde. Tako su živeli u planinama i šumama kao pljačkaši i ubice samo da ne bi opet bili robovi.

Dijana reče jednog dana svojoj ćerki Aradiji:

Istina je da si ti duh.

Ali rođena si i da budeš,

Smrtna i moraš poći dole.

Na Zemlju da budeš učiteljica,

Ženama i muškarcima koji imaju.

*Volju za učenjem u tvojoj školi,
Koja će biti Veštičarenje.*

Ne smeš biti poput ćerki Kainovih...

*Naroda koji je postao,
Zao i sramotan zbog ponižavanja.*

*Kao Jevreji i Cigani,
Svi lopovi i pljačkaši.*

Ti ne smeš postati.

Ti ćeš uvek biti prva veštica...

Prva koja je postala vešticom u svetu.

Ti ćeš ih podučiti znanju o otrovima,

Kako otrovati sve gospodare.

Kako ih ubiti u njihovim palatama,

Kako uništiti duše svih tlačitelja.

Ako se nađe i neki bogati i uobraženi seljak,

Nauči ćeš veštice, a tvoje učenice.

Kako uništiti njegov urod,

Olujama, munjama i vetrom.

✠ Čarls Godfri Leland ✠

JEVANĐELJE VEŠTICA

*Kada vam plemići i sveštenici budu govorili,
Da verujete u Oca i Sina,
I Mariju, odgovorićete im uvek:
»Vaš Bog Otac i Marija,
Tri su đavola.«*

*Pravi bog Otac nije vaš bog.
I ja sam zato došla,
Da uništim sve zle ljude,
I uništiću ih svom svojom moći.
Vi koji ste siromašni i gladni,
I koji radite u patnji,
I trpите zarobljeni u zatvorima.*

*Ne brinite, imate dušu,
Dušu koja je dobra, i u drugom,
Svetu vi ćete da budete dobro,
A drugi loše...*

*Kada ti sveštenik učini nešto loše,
Loše sa svojim blagoslovima.
Ti ćeš mu to dvostruko vratiti,
Sa mojim imenom: imenom Dijane,
Kraljice svih veštica.*

Nakon što je Aradija naučila svo znanje o Veštičarenju i kako uništiti zli narod tlačitelja, podučila je i svoje učenice i rekla im:

*Kada napustim ovaj svet,
Kada god budete nešto trebale.
Jednom mesečno, kada je Mesec pun,
Okupite se na napuštenom mestu.
Ili u šumi svi zajedno.*

*I obožavajte moćni duh vaše Kraljice,
Moje majke, velike Dijane i ko god bude želeo.
Da naučiti veštičije čaranje.
Moja majka će vas podučiti.
O svim stvarima.*

*Bićete slobodni od ropstva.
I tako ćete postati u svemu slobodni!
Ali, muškarci i žene,
Bićete svi nagi.
Dok ne umre zadnji od tlačitelja.
Igrat ćete igru Mokola Di Benevento,
I spremićete ovakvu večeru:*

→ **NASTAVIĆE SE** →

SOCIJALIZACIJA U ALEKSANDRIJSKOJ TRADICIJI

U čistoj Aleksandrijskoj Tradiciji, prvom stepenu je zabranjeno socijalizovanje sa drugim inicijantima u Veštičarenju, učestvovanje u ritualima izvan sopstvenog Koven, prisustvovanje magijskim događajima ili okupljanjima koja nisu u okviru svog Koven. Stepen do kojeg svaki Koven insistira na pridržavanju ovog pravila i pravljenje izuzetaka zavisi od određenog/određenih Visokih Sveštenika i Sveštenica.

Pravilo da „nema socijalizacije“ je uveo Aleksandar Sanders i na njemu se strogo insistiralo tokom vremena koje je proveo u londonskom Koveni dok se nije vratio u Bekshil. Ono je deo učenja koje potiče iz njegovih i Maksininih originalnih Koven, kao i Maksinog učenja koja su nastala posle Aleksandrovog odlaska u Bekshil.

Osnova za ovo „pravilo“ je da svaki učitelj ima drugačiji početni nivo i da svaki Koven radi drugačijim intenzitetom. Mera do koje se ovo pravilo primenjuje je stvar diskrecije Koven, ali, ako se koristi, ono se obično prilagođava cilju Koven, bio on eksperiment, rad, isceljivanje, podučavanje, obuka, inicijacija, služenje, rekonstrukcija ili neka kombinacija svega ovoga.

Za primer: Koven koji se usredsređuje na rekonstrukciju, možda neće želiti da ograniči socijalizaciju. I zaista, socijalizacija može da formira srž toga što oni jesu i što oni predstavljaju, dok zatvoren Koven isceljivanja koji čine iskusni treći stepen može da ne izabere socijalizaciju,

baš zato što su potpuno usresređeni na svoj magijski rad.

Međutim, za Koven koji obučava ili novoformirani Koven, uspostavljanje čvrstog temelja u osnovnoj obuci Veštičarenja je ključno za razvoj mentaliteta grupe, i socijalizacija u ovom periodu može biti smetnja i prepreka za razvoj tog procesa.

Pa ipak, neizbežno je da će, kada se magijski ljudi sa zajedničkim interesovanjem druže, da predmet njihove obuke, znanje, paganski politički pogledi i slično, pojaviti u razgovoru. Prečesto se ovakvi razgovori završe osećanjem velike superiornosti ili ponizne inferiornosti od kojih ni jedna ne vodi do obuke prvog stepena i koje su kontraproduktivne i za svrhu obuke i za uspostavljanje mentaliteta grupe.

Pravilo »nema socijalizacije« je ipak privremeno, i primenjuje se dok neko ne dostigne 2/3 stepen Inicijacije. Ipak, to pravilo nije oblik kontrole. Ono je uslov dogovora između Inicijanta i Koven. Sve strane obuhvaćene dogovorom su pre ulaska upoznate sa svime, tako da – ako ovaj uslov krši dogovor u ranoj fazi – potražilac ili Inicijant treba da nastavi da traži nešto drugo za sebe.

Ovakvo shvatanje je slično prihvatanju poslovne ponude i uslova zaposlenja koji sa njom dolaze. Argument »ne možeš da mi govoriš šta da radim izvan radnih sati« ne važi ako je neko svojevolumno sklopio dogovor sa kojim je bio prethodno upoznat. Deo sa izmenama u toku obuke je

sličan kršenju ugovora, ili, u pogledu Veštičarenja — kršenju principa savršene ljubavi i savršenog poverenja.

Srećom, načelo Aleksandrijskog Veštičarenja je da „smo slobodni da dođemo i odemo onako kako nam savest nalaže“, tako da Inicijant koji shvati da nije više saglasan sa određenim uslovima dogovora, može da ode iz Koven. Ostale informacije na ovoj stranici se odnose na protokol za napuštanje Koven.

Aleksandrijski Koven koji je veran originalnim učenicima i praksama Aleksandra i Maksine Sanders ne uzima isečke noktiju, uzorke kose ili krvi tokom Inicijacije (Uvođenja), tako da Koven nema ništa sa čime bi „držao Inicijanta zbog otkupa“, a Inicijant je potpuno slobodan da dođe i ode kako mu savest nalaže.

Takođe, Koven ima nekoliko opcija: može da zamoli Inicijanta da ode ili da jednostavno prestane sa obukom, nema potrebe da Koven bilo šta sili ili da silom održava red.

O AUTORKI

Šeron Dej je Sveštenica Boginje i vodi Koven Kralja Jelena u Londonu. Podučava, obučava, i bavi se isceljivanjem „drevnim načinima“ Aleksandrijskog Veštičarenja koje usmerava Maksin Sanders lično.

RAZLOZI ZA PRAVILO SOCIJALIZACIJE U ALEKSANDRIJSKOJ TRADICIJI

Pravilo socijalizacije je uveo Aleksandar Sanders. Smatralo se da je pravilo socijalizacije važno kada se formira grupa za podučavanje.

Značenje grupe za obuku Aleksandrijskog Veštičarenja je kada svi koji su uključeni razumeju i saglasni su sa tim da, mada se druženje jednog sa drugim ili sa ostalim Inicijantima u toku obuke u ritualne i magijske discipline Aleksandrijskog Veštičarenja očekuje, su se obavezali ne na tuđa, već na očekivanja svoje grupe. Niko ih nije prisilio, pa su oni stoga saglasni da nema socijalizacije.

Postoje oni koji prođu malo obuke i osećaju potrebu da se druže, što nije teško u današnjem svetu takozvanog Paganizma, otvorenih rituala i grupa za savetovanje sa spoljašnjom primesom Veštičarenja. Mi im obično želimo sreću dok slabašno pokušavaju da racionalizuju zašto socijalizacija nije problem. Moj Krug više ne degradira Magiju pravljenjem

izuzetaka od pravila.

Razlozi za to pravilo su:

1. Ne postoje dva učitelja koja počinju na istom nivou.
2. Ne postoje dva učenika koji napreduju istom brzinom, i...

3. Ne postoje dva učenika koji se ističu u istim aspektima Veštičarenja u isto vreme u istoj grupi.

Očigledno je da je svaka grupa različita. Postoje grupe koje ne podučavaju magijske ili ritualne načine, što je čudno, naročito kada tvrde da pripadaju Aleksandrijskoj Tradiciji.

Onih koji žele da postanu veštice je malo, mada danas ima dosta licemera. Aleksandrijci su nekada bili poznati po svojim ritualima i magijskoj praksi, a ne po ispijanju pića pre rituala ili preteranoj emocionalnosti što se tiče veze sa kolegama Inicijantima ili izjavljivanja svima da je njihov aleksandrijski krug porodica.

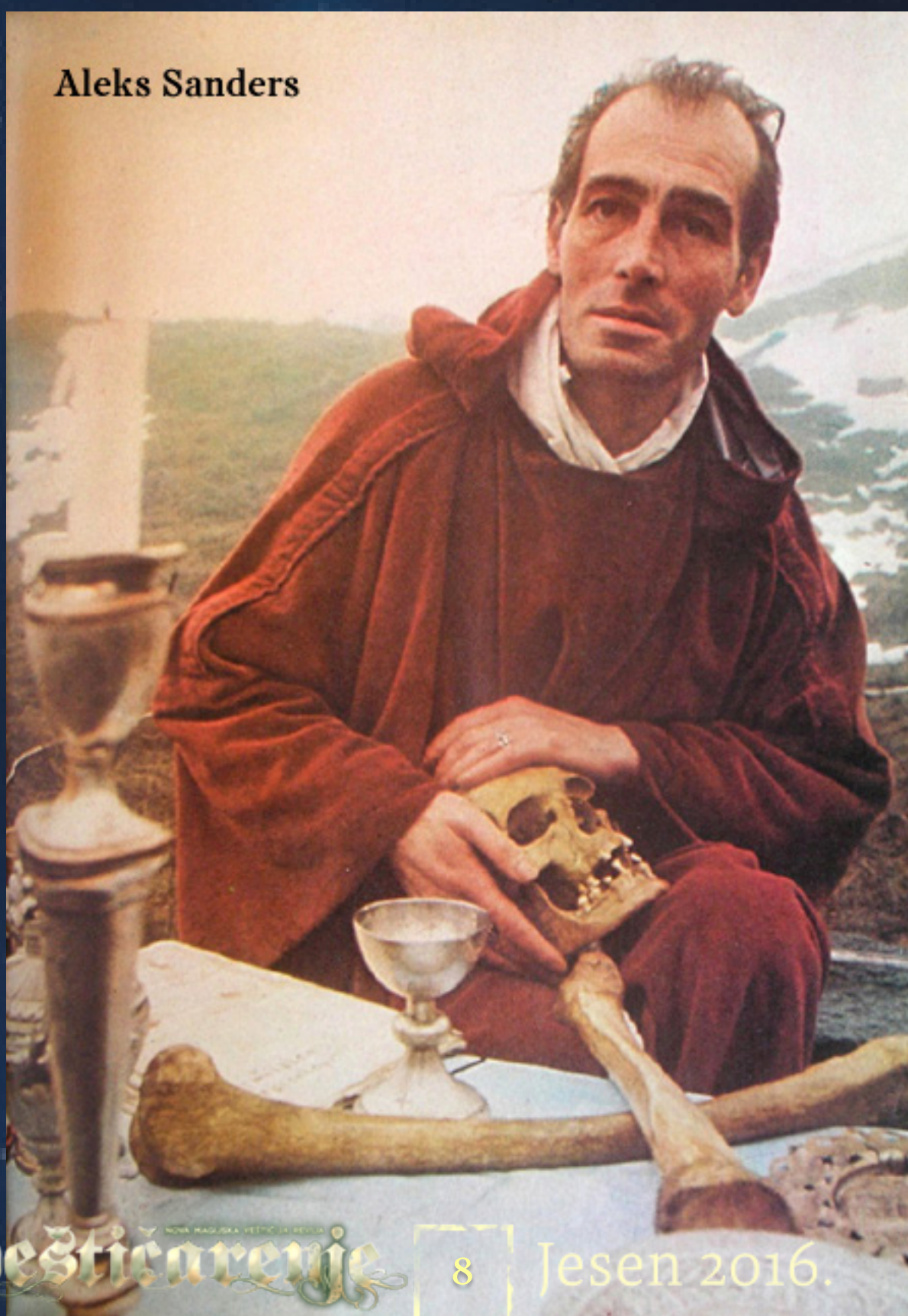
Onima dovoljno starim da se sete ispiranja mozga koje se dešavalo u Vaku i sa grupom Čarlsa Mensona koja se bazirala na reči »porodica« je muka od horora koji je usledio.

Najbolji Koveni su disciplinovani, brižni i uravnoteženi, što znači da ne treba da ispravljaju svoje emocionalne nedostatke iz prošlosti nametanjem svojih potreba takozvanoj “veštičkoj grupi”.

— Maksin Sanders

CRNA KNJIGA

Sećam se Crne Knjige iz ranih '60.-ih godina. Koristila se da se zabeleže imena onih koji su radili protiv zakona Tradicije ili onih koji su doveli Tradiciju na loš glas ili u opasnost. Najčešći su bili oni koji su smatrani nedovoljno mudrim da se iniciraju, brbljivci i splotkaroši. To je još uvek bilo opasno vreme za one iz Tradicije koji su bili na poverljivim položajima kao što su bili učitelji, policija, medicinski radnici, političari, sudije, advokati... Čak i oni čiji je posao bio običan, izlagali su se riziku da dobiju otkaz, a mnogi zaista jesu izgubili posao zbog isprazne priče. Sadržaji knjiga su se razmenjivali i dopunjavali kada je Visoko Sveštenstvo komuniciralo. Knjiga je bila važan vodič i potpuno je zavisilo od pojedinca da li je informacija u njoj korisna ili ne. Međutim, bili smo na oprezu. Niko nije želeo svoje ime u Crnoj Knjizi.

Aleks Sanders

© DŽEJSON MANKI ©

DION FORČN

Vodič za Veštice

Dion Forčn (1890.-1946., rođena Violeta Firt) je bila jedna od najuticajnijih figura u stvaranju Savremenog Veštičarenja. Mislim da njeno delo ne zasenjuje danas kao pre 40 godina (zbog obima objavljenih materijala o Veštičarenju i Magiji, njeni radovi se smatraju nepotrebnim), ali je njen uticaj ostao jak. Pre 15 godina Dorin Valijente napisala je »Ispunjenost Boginjom« (*Charge of Goddess*), Forčn je obradila mnoštvo istih ideja, možda podjednako elegantno.

U toku života Dion je napisala 20 knjiga i brojne članke za novine i časopise. Bila je izuzetno posvećeni okultista i član nekoliko ezoteričnih grupa. Najpoznatija je najverovatnije Red »Alfa i Omega« (*Alpha et Omega*), Red nastao na osnovu Hermetičkog Reda Zlatne Zore. Takođe je bila član Teozofskog Društva, proučavala je Slobodno Zidarstvo i kasnije osnovala Bratstvo Unutrašnje Svetlosti, danas poznato kao Društvo Unutrašnje Svetlosti.

Kao i mnogi okultisti tog doba, Dion je imala različita duhovna interesovanja. Pisala je o Kabali i različitim oblicima Zapadne Magije, a njena knjiga Psihička Samoodbrana se i 80 godina posle objavljivanja smatra klasikom (interesantno da je ponovo zaživela '60.-ih i '70.-ih godina procvatom okultističkog izdavaštva). Izgubljena Atlantida je igrala važnu ulogu u njenom pogledu na svet i takođe je radila sa tajnim vođama i uzdiglim majstorima. Najvažnije za sve nas, žarko je opisivala božanstva poput Izide i Pana i to na način blizak većini savremenih Veštica.

DAKLE POČETI...

Najvažnija knjiga, za ljude koji proučavaju Veštičarenje, koju je Dion napisala je »Sveštenica Mora« (1938.) i to je jedina knjiga koju zaista smatram apsolutno neophodnom (šteta što neki od vas ovo smatraju bogohuljenjem). Pre nego što otrčite da je nabavite, trebalo bi da vas upozorim da Sveštenica Mora nije veliko literarno delo. Prva polovina knjige je spora, a slobodni rasizam koji se provlači bolan. Nije teško štivo za čitanje ali je malo dosadno i Dionino ime sveštenice (Vivijen La Fej Morgana) je više smešno nego inspirativno. Ako možete da sve ovo prebrodite, bićete nagrađeni, zato što, kada Dion konačno stigne do duhovnih stvari u romanu, knjiga zaista blista.

Postoje četiri ideje u Sveštenici Mora koje nisu samo uti-

cale na savremeno Veštičarenje i Viku, već i na širi Neo-Paganski Pokret, i Dion o njima piše jasno i bez oklevanja. Njeno uverenje u stvarnost ovih ideja je tako jako da ih ona može sve izraziti jasno u samo nekoliko rečenica:

»*‘Bila si mi više od Sveštenice u toj pećini’, rekoh. ‘Mislio sam da si sama Afrodita’.*

‘Bila sam više nego Afrodita’, rekla je, ‘bila sam Velika Majka’.

‘Ali Velika Majka je Boginja Zemlje’, rekoh. ‘Kako možeš biti njena Sveštenica i Sveštenica Mora?’

‘Zar ne znaš izreku da su svi bogovi jedan Bog i da su sve boginje jedna boginja i da je samo jedan inicijator? Zar ne znaš da su u zoru manifestacije bogovi pleli mrežu Stvaranja između parova stubova suprotnosti, aktivnog i pasivnog, pozitivnog i negativnog i da su sve stvari ove dve stvari na drugačiji način i na drugačijem nivou, čak i Sveštenik i Sveštenica...«

— »Sveštenica Mora«, strana 172.

Dok Sveštenica mora da sadrži u samo jednoj sceni koncept koji danas nazivamo Spuštanje Meseca, ideja da božanstvo može da se pojavi u telu ljudskog bića napaja celu knjigu. Le Fej Morgana je više od obične osobe, ona može da postane Velika Majka, što je još jedna ideja koju Dion slobodno ubacuje. Ideja da može da postoji jedna Boginja sačinjena od mnoštva boginja nije novina, ali ona to izražava tako elegantno da želite da uzmete te delove i unesete ih u svoj sledeći ritual.

U predhodnom citatu Dion predstavlja još jednu ideju, ideju polariteta u magijskoj praksi. Još jednom, možda ne najnoviji koncept, ali način na koji ona to predstavlja je lak za razumevanje. U Sveštenici Mora ne postoji ritualna aktivnost kao naše Spuštanje Meseca bez sile jednake i suprotne njenoj Le Fej Morgani, a ovo je postignuto kad Visoka Sveštenica i Visoki Sveštenik rade zajedno.

Četiri strane kasnije, Le Fej Morgana recituje »Ispunjenost Boginjom« dok se ponovo podseća na snagu polariteta:

»Ja sam zvezda koja se diže sa mora.

Mora u sumrak.

Ja donosim muškarcima snove koji vladaju njihovom sudbinom.

Ja donosim talase snova dušama muškaraca.

Talase koji se povlače, zapljuskuju i ponovo povlače...

Ovo su moje tajne, one pripadaju meni...

Ja sam večna Žena, ja sam Ona!

Svi talasi muških duša pripadaju meni.

Talasi koji se povlače zapljuskuju i ponovo povlače...

Nemi, unutrašnji talasi koji vlada ljudima...

Ovo su moje tajne, one pripadaju meni.

Iz mojih, on uzima svoju sudbinu.

Dodir mojih ruku daje polarnost.

Ovo su Mesečevi talasi, oni pripadaju meni...

Hera na nebu, na zemlji, Persefona.

Levana talasa i Hekata.

Dijana Meseca, Zvezda Mora...

Izida razotkrivena i Eja, Bina, Gel!«

— »Sveštenica Mora«, strana 225.

Forčn istražuje zajedno ideje polariteta, Velike Majke i ono što će postati Spuštanje Meseca u jednom trijumfalnom poglavlju (poglavlje 25) i to radi tako dobro da se čitavo poglavlje čita kao skoro kompletan ritual.

Takođe, sve to radi na izuzetno širokoj paleti, gde stvara čarobni svet gde se egipatska, grčka i keltska božanstva sva sreću na istom začaranom mestu gde Druidi dele mesto sa Alantiđanima. To je četvrta velika ideja u Dioninoj knjizi, da je magijski svet ogroman, povezan i da svi možemo stajati u njegovoj sredini.

DODATNE STUDIJE...

Postoji rasprava među Dioninim biografima i obožavaocima oko toga da li je ona bila Pagan ili nije. Jednostavna istina je da to nije važno ni na koji način. Njeno pisanje o božanstvima bilo je moćno i uticajno, koliko je ona verovala ili nije u njihovo postojanje nije bitno. Naravno, čitajući te delove, mislim da je jasno koliki je vernik bila, čak iako su te ideje pomešane sa nekim hrišćanskim, neka tako bude!

Forčn nije ograničila svoje stvaralaštvo samo na boginje, pisala je i o muškim božanstvima i to je najsnažnije uradila u »Božanstvu sa Kozijim Nogama« (1936.). Ono što čini Božanstvo sa Kozijim Nogama slabijim delom u poređenju sa Sveštenicom Mora je nedostatak snažnih opisa rituala koji čine predhodno pomenuto delo izuzetnim. Ipak, ako želite da steknete sliku kako bi Dionini rituali Pana mogli da izgledaju, možete ih pronaći u »Obredi Izide i Pana Dion Forčn«, autora Gareta Knajta, gde su predstavljeni nadahnuti Dionom i dizajnirani rituali bez mnogo zabune. Ako biste me pitali koju knjigu da kupite posle Sveštenice, verovatno bih vam preporučio »Obrede Izide i Pana« pre nego neku drugu knjigu koju je Dion, u stvari, napisala.

Možda imate i Veštičiji Ritual Dion Forčn u svojoj biblioteci, a da niste svesni toga. Knjiga Džanet i Stuarda Farar »Osam Veštičijih Sabata: Veštičija Biblija« sadrži ritual Vezivanja Ruku direktno preuzet iz Sveštenice Mora. Nije preveliki deo, ali ilustruje kako se delo Dion Forčn lako prilagođava za Veštičiji Ritual. Ako se pitate zašto nema više Dioninih rituala inspirisanih Sveštenicom Mora u štampi, to je zato što njeno Društvo Unutrašnje Svetlosti ima izdavačka prava za njena dela. Imam divan Dionin ritual koji bih voleo da vam pokažem, ali prepreke koje moram da preskočim da bih ga podelio jednostavno nisu toga vredne.

Dion je napisala još dva dodatna romana koji su (najverovatnije) imali uticaj na savremeno Veštičarenje. Napisan 1935. godine, »Krilati Bik« je više ljubavna priča nego ezoterično štivo i zlikovac priče više nego slučajno liči na Alistera Kroulija. »Mesečeva Magija« (1956.) proširuje mnoge ideje prvo opisane u Sveštenici, ali je ostala nedovršena usled Dionine smrti pa je završava drugi pisac. Zbog ovog razloga sam malo oprezan sa ovim delom.

Forčn je napisala i nekoliko okultnih tekstova izvan stvarnosti mašte i dugi niz godina se smatraju klasicima. Ne mislim da se drže toliko dobro danas, ali je »Mistična Kabala« (1935.) bila uticajna poslednjih 75 godina, kao i njena »Psihička Samoodbrana« (1930.).

Dionini radovi koji nemaju veze sa maštom imaju vrednost, ako ste zainteresovani za tematiku o kojoj piše, daleko manje ako niste.

BIOGRAFIJA DION FORČN

Nisam siguran da li svaka Veštica treba da pročita biografiju Dion Forčn, ali čitanje o njenom životu je vredno vašeg vremena. Dion

zauzima čudan period u okultnoj istoriji. Najveću popularnost uživa između tihe oluje pred raspad Zlatne Zore i prvog procvata Teozofije, a preporod Veštičarenja počinje ubrzo nekoliko godina posle njene smrti.

Bila je deo manje glamurozne okultne scene 1920.-ih i 1930.-ih, a njena životna priča baca direktno svetlo na taj svet.

Njen najslavniji biograf je Alan Ričardson, čija je »Sveštenica: Život i Magija Dion Forčn« (reizdanje 2007.) od pisanja definitivna biografija Dion. Ričardson piše njenu mini-biografiju 2009. godine u kojoj je njena priča uporedno predstavljena sa Kroulijevom. Ako želite da saznate više o Dion i to brzo, ovo je poprilično dobar izbor. Ipak, priča kreće od kraja njenog života i rasplet se odvija obrnutim hronološkim redosledom.

Kao čitalac, smatram da je ovo poprilično iritantan način za opisivanje radnje.

Takođe, vredno štivo je i »Priča o Dion Forčn«, autora Čarla Fildinga (1985.–1988.). Fildingova knjiga sadrži neke delove magijskog rada Dion i njenog partnera na tom polju Čarlsa Sejmora. Knjiga »Potraga za Dion Forčn«, autorke Žane Čapmen, nije biografija u klasičnom smislu, već fantastična priča u kojoj je pojavljuju mnogi savre-

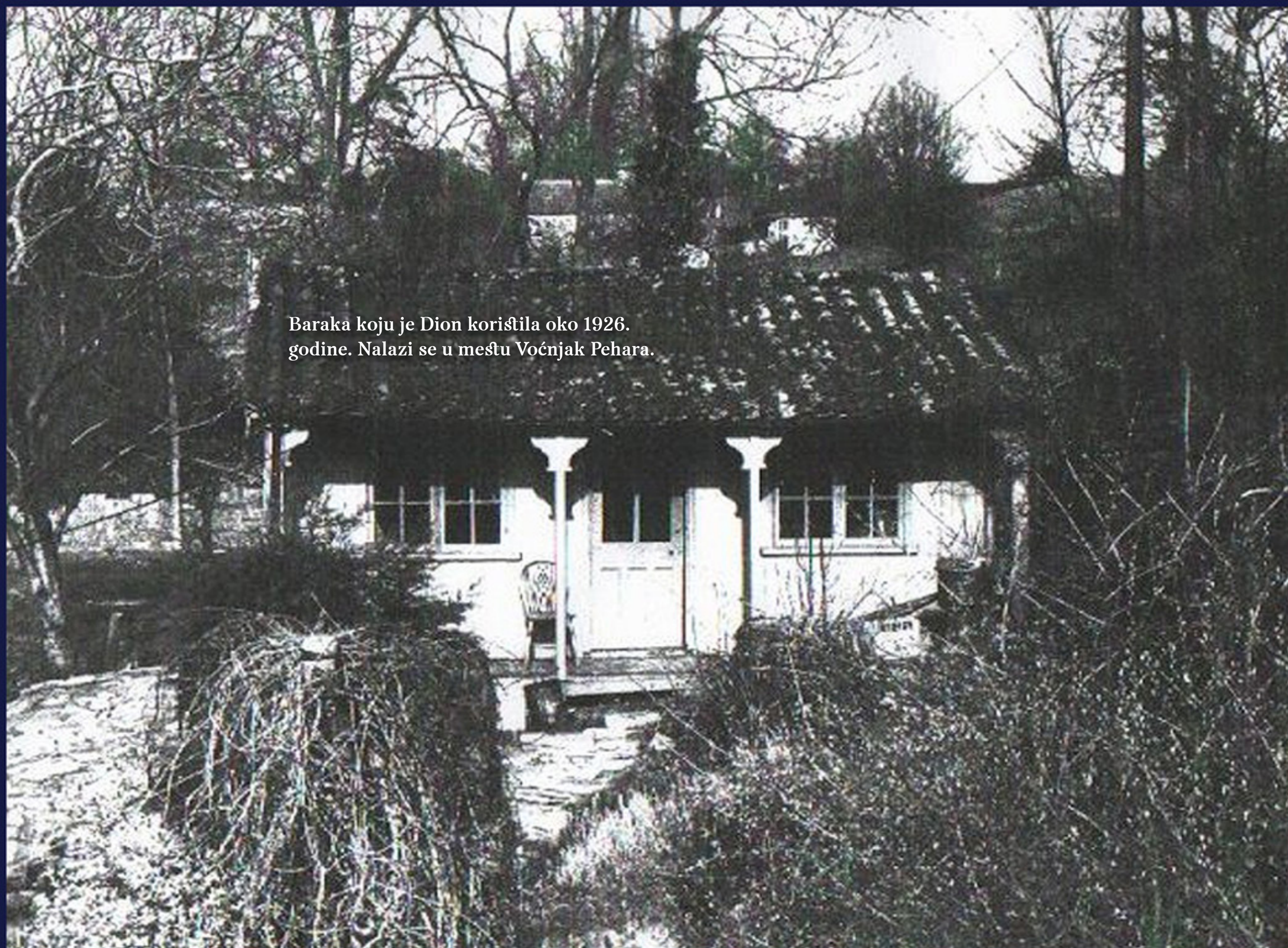

menici Dion koji su je poznavali. Od svih pomenutih knjiga jedino se ova više ne može naći nova, ali se može naći polovna po razumnoj ceni.

Često preporučujem »Trijumf Meseca« (1999.) Ronalda Hatona zbog važnih biografskih podataka i to ću učiniti i ovde. Ronaldovo istraživanje Dion pokriva ono najznačajnije, ali je ona bila tako interesantna da mislim da ćete hteti da pročitate više. Ako vam se dopao ovaj članak i želite da zagrebet dublje ispod površine, potražite članak Časa Kliftona pod nazivom »Romani Dion Forčn i Razvoj Gardnerijanskog Veštičarenja« na Internetu. Znam kako da ga pronađem, ali nisam siguran da sajt na kome je to objavljeno ima njegovu dozvolu.

Džejson Manki se bavi Paganizmom poslednjih 20 godina, od toga 10 kao predavač, pisac i Visoki Sveštenik. Džejsona često možemo naći kako drži predavanja na Paganskom Festivalu, gde lako možete naleteti na njega. Kada ne čita i ne istražuje pagansku istoriju, voli da sluša Led Zepelin, radi rituale posvećene Džimu Morisonu (The Doors) i peva himne Panu, Dionisu i Afroditi. Živi u Sanivejlu (Kanada) sa suprugom Ari i dve živahne mačke.

Baraka koju je Dion koristila oko 1926. godine. Nalazi se u meštu Voćnjak Pehara.

Obučene u NEBO

Ksenija M.

U Viki i savremenom neo-paganizmu, reč »Neboobučene« (*SkyClad*) se koristi da označi ritualnu nagost, pri čemu se ovaj običaj najviše pripisuje uticaju Džeralda Gardnera, osnivača savremenog Veštičarenja. Smatra se da je Gardner pratio uputstva iz Lelandovog dela »Aradija: Jevanđelja Veštica« iz 1890. godine gde se doslovno predlaže da italijanske veštice Strege bi trebalo da rade rituale potpuno gole:

»I svi ćete biti oslobođeni ropstva, i tako ćete biti slobodni u svemu. I, kao znak da ste zaista slobodni, morate biti goli tokom svojih obreda, kako muškarci tako i žene...«.

Takođe, Gardner je deo svog života proveo u Indiji tako da se čini vrlo verovatnim da je sama reč *SkyClad* preuzeta iz prakse monaha indijske sekte Digambara Djaina, čiji monasi ne nose odeću. Digambara, ili na engleskom »SkyClad«, u bukvalnom prevodu znači »Pokriven samo nebom«. Slična „naredba“ o ritualima koji se izvode nagi se pojavljuje i u delu Dorine Valijente »Ispunjenost Boginjom« (*Charge of the Goddess*).

Međutim, ritualna nagost nije odlika samo gardnerovske Vike i ima svoje utemeljenje u drevnom Veštičarenju. Golotinja je bila deo i grčkih kultova, naročito mladih, gde je biti go bez odeće tokom rituala označavalo njihov pogranični položaj u društvu i takvi kultovi su naročito bili prisutni na ostrvu Miletu. Sofokle opisuje vešticu Medeju kako potpuno naga bronzanim srpom skuplja bilje. Apulej takođe opisuje vešticu Pamfiliju kako potpuno gola izvodi rituale. Lukijanosa iz Samosate je, pak, zabeležio da su devojke plesale gole u svetim lakonijskim gajevima posvećenim Artemidi, baš kao i spartanska omladina ispred statua posvećenih Boginji. Na veštičijem suđenju iz 1375. godine, veštica po imenu Gabrina Alberti je optužena da bi potpuno gola noću izvodila rituale

posvećene najsajnijoj zvezdi na noćnom nebu. Iste godine u Florenci je veštica po imenu Marta optužena da je gola iznad posude okružene svećama bajala. U stvari, tema da veštice izvode rituale gole pristupna je tokom celog perioda inkvizicionih suđenja, kako u zapisima sa njih, tako i u likovnim umetničkim delima.

Danas mnogi tradicionalni koreni rade svoje rituale delimično ili potpuno nagi. Takođe, neke italijanske Strege, koje poštuju Aradijinu tradiciju, pola godine rade u nagosti pola obučeni. Keltske veštice takođe rade bez odeće, dok pripadnici koveni koji slede Alekandrijsku Viku, gotovo da nagost smatraju za imperativu radu. Rejmond Baklend, pak, kada je pravio svoju Saksonsku Viku (*Seax Wicca*) ostavio je kao izbor Sveštenici i Svešteniku da sami odluče kako će raditi, ali način na koji je Saksonska Vika nastala i kako je izgrađena u glavnom izaziva podsmeh i njih niko i ne smatra za ozbiljne. O samoj simboli nagosti govorili su mnogi autori i učesnici rituala.

Tako Amber K. navodi:

»Mnogi tradicionalni koveni rade nebobučeni ili „golotinjski“, ne da bi naglasili seksualnost, već da bi se obezbedio psihički protok energije nesmetano, da bi članovi prihvatili svoje telo prirodno i dobro, i ukazali na činjenicu da su svi društveno jednaki u krugu.«

U najranijem svedočenju posle Gardnera o savremenom Veštičarstvu, u knjizi »Veštice Govore« (*The Witches Speak*) Gardnerove sveštenice Patricija Krauter i njenog muža Arnolda, navodi se da veštice koje bi da u grupi rade obučene nisu u stanju da odbace svoje puritansko vaspitanje i da je to potpuno u raskoraku sa drevnim Veštičarenjem.

U paganskom svetu ideja golotinje se gleda kao svetinja. Ona predstavlja način na koji smo mi došli na svet — goli i stvoreni prirodnim činom: seksom. Mnogi Vik-

se trude da isprate Gardnerova uputstva verujući da odeća ometa sposobnost za rad sa energijom. Magijski razlog za golotinju je činjenica da nepostojanje ničega na telu, kao što je odeća, parfem, šminka dovodi do slobodnog protoka energije koja je data telom i energetskog naboja koji se stvara u samom radu.

Drugi razlozi su veoma praktični. Iskustva veštica širom sveta govore da je golo sigurnije. Jednostavno više puta se tokom rituala dešavalo da se ogrtač zapali od plamena sveća, što ako ste goli ne može da se desi, obzirom da nagim telom veoma brzo osetimo toplinu vatre. Nagi ljudi, takođe, čine opreznije korake, pa se samim tim i ređe dešava da udare u oltar ili neko drugo ritualno magijsko oruđe.

Sledeći svakako bitan razlog je uklanjanje statusnih simbola i klasnih razlika. Nagošću u ritualima osigurava se ravnopravnost klase i polova. Uniforma i odeća su uvek bili sredstvo kontrole i samoizražavanja. Nagost omogućava jednakost svih. Žene moraju da se suoče da su jednake sa drugim ženama, da prihvate svoje nedostatke, shvatajući da je i druga nesavrešena kao i ona.

Gardner kaže da »ono što je najvažnije od svega je da ne postoji ni najmanja stvar koja će skrenuti pažnju«. Biti go znači slobodu od običajenih misli i svetova. Svoj um slobodno možete staviti u sferu magijskih misli gde je sve moguće.

I još jedna veoma bitna stvar je da pogled na i shvatanje golog tela ljubavnika može da uzbuđi do te mere da stvori ogroman talas magijske moći. Mada zagovornik „nenapaljivačke“ golotinje, Gardner priznaje da »dodirom tela svoje drage, uzbuđuje vas najintimniji deo duše, i tako vaše telo daje svoj maksimum snage«. No, mora se ipak reći da je to veoma sofisticirano usmeravanje seksualne požude i da osnovni cilj nije izazivanje erotskog uzbuđenja i pohotnih drhtaja. Za slučaj da kod muškaraca u Kovenu dođe do uzbuđenja i telesne reakcije na prisustvo nagih žena pored njega, Maksin Sanders je imala u pripravnosti jedno sasvim nesvakidašnje magijsko oružje. Naime, koristila je prut kojim bi mušku reakciju udarila da bi se spustila.

Golotinja i seks iz dana u dan postaju sve moćnije sredstvo kontrole u svetu. Upotreba ritualne nagosti podstiče na postizanje iskrenosti, poverenja, odanosti i veza unutar grupa. Svetost nagog ljudskog tela nam govori da smo svi goli pred Bogom, međusobno jednaki, svako od nas je lep i blagosiljan u svom telu. Neboobučenost je lep i čaroban događaj. Takođe je lična stvar i izbor, a ne uslov. Svakako je pravilo da ritualima ne mogu da prisustvuju lica ispod 18 godina starosti, a da li nagost uistinu donosi sve ove prednosti, moraćete sami da otkrijete.

I MUŠKI STRAH OD NJIH

Tema ovog broja je Seksualna Magija. Ako neko pogleda »Malj za Veštice« (*Malleus Maleficarum*), najupotrebljiviji i najpoznatiji priručnik za lov na veštice iz 15. века, videće da je najveći broj navedenih „zločina“ veštica koji se može pročitati u tom delu povezan sa seksualnošću. Seksualni odnosi sa inkubima/đavolima, izvođenje abortusa, izazivanje muške impotencije i, naravno, preljuba i generalno blud samo su neki na spisku zabranjenih stvari koje su im pripisivane. Hajnrih Krajmer, autor tog dela, napisao je na jednom mestu da celokupno Veštičarenje dolazi od telesne požude, koja je kod žena nezasita. Lov na veštice je bio krajnji rezultat jednog patrijarhalnog društva koje se plašilo žene i koje je težilo da ženi maksimalno oduzme svaki oblik moći i da moć da isključivo muškarcima, što je značilo i oduzimanje mnogih prava uključujući i ono na telesno zadovoljstvo i orgazam. Među najbizarnije primere tog straha od žena spadaju slučajevi koji se navode i u Malju za Veštice, ali i u nekim izveštajima sa suđenja vešticama, po kojima su one bile u stanju ne samo da izazovu impotenciju kod muškaraca, već i da učine da muški polni organ potpuno nestane. Čak postoje i primeri da su navodne te ukradene penise veštice čuvale kao svoje ljubimce u ptičijim gnezdim, gde bi se oni pokretali i jeli žito kojim su ih hranile. Način da neko povрати ukradeni penis je bio da se popne na drvo gde su ih veštice čuvale i uzme, bilo koji, i stavi na mesto.

Verovanje u falusno drveće je bilo često između 13. i 16. veka, postoje slike opatica koje beru penise sa drveća, a do neke skoro je u Toskani pronađen i mural iz 13. veka na kojem je prikazano drvo sa falusima. Po nekim naučnicima, taj mural je najraniji prikaz veštica u zapadnoj umetnosti.

Veštičarenje je definitivno povezano sa misterijama plodnosti, isto kao što su i matrijarhalni kultovi bili kultovi plodnosti. Veštice su bile žene koje su bile slobodne, dakle i seksualno, bez problema da se skinu gole, što je za patrijarhalno društvo – tabu i čin greha. U dvadesetom veku, sa obnavljanjem interesovanja za Veštičarenje, na žalost, mnogi su to zloupotrebili...

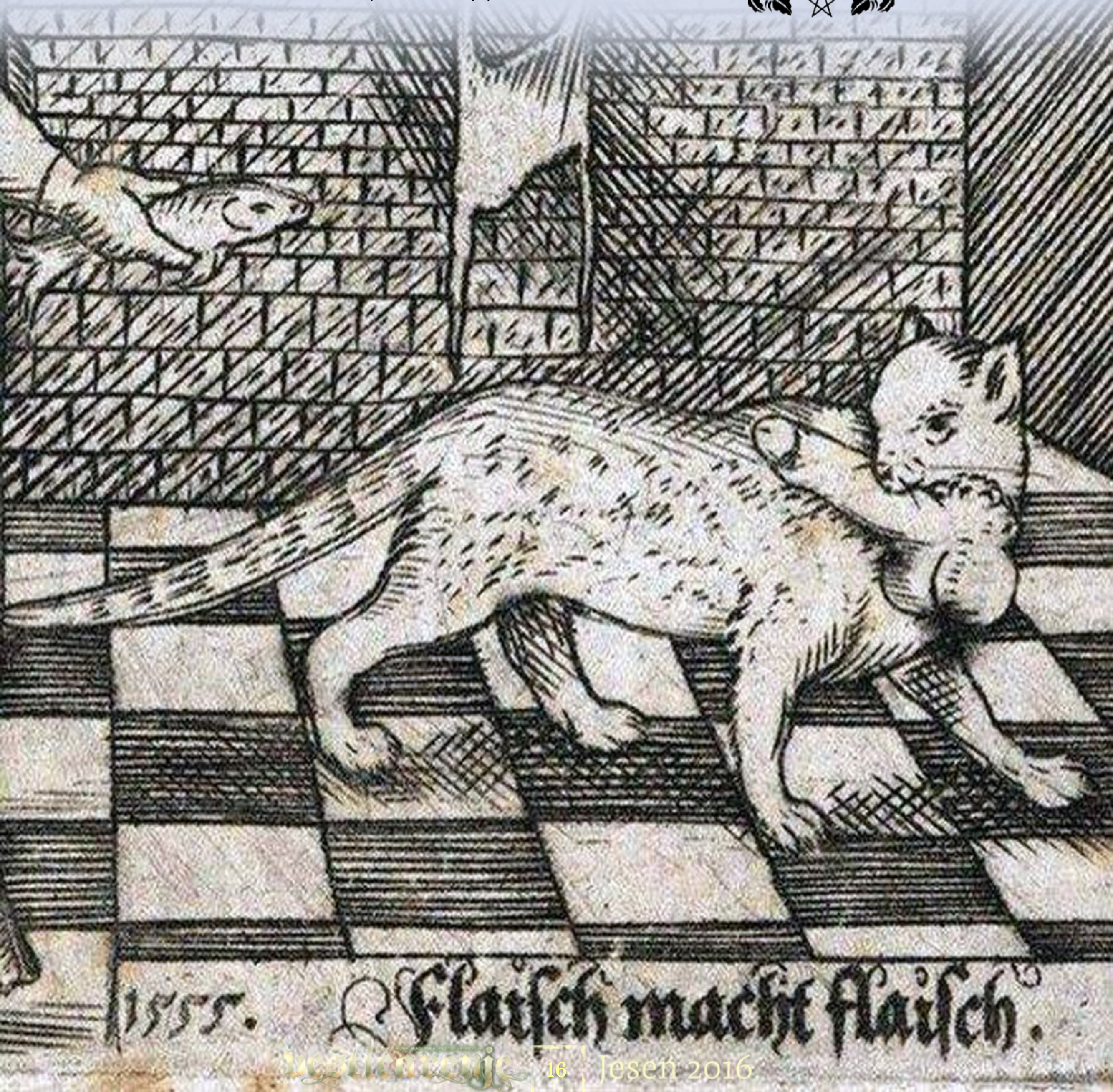
U proteklm decenijama su više puta izbijale afere zbog seksualnih skandala, jedna od većih je bila ona iz 2012. godine kada se doznalo da je Džon Frend – popularni i harizmatični osnivač »Anutara Joge« koja je imala 200.000 vežbača u 70 zemalja i koju je Nju Jork Tajms proglašavao za najbrže šireći stil Joge u svetu – svoje instruktorke i učenice uvodio i u „veštičiji koven“ koji je naz-

vao »Plamenovi Sunca« (Blazing Solar Flames), gde bi sa njima izvodio rituale koji su počinjali „senzualnim golim masažama“.

Po svedočenju učesnica, seks nikada nije bio deo rituala, ali su one tu ipak samo služile za njegovo zadovoljstvo posle rituala. Njegovo objašnjenje je bilo da je to koven, koji je smatrao i za kulu, porodicu ili zajednicu u Tantri na koju se isto pozivao, koji je „baterija“ za Anutara Jogu koja je stvarno i bila uspešna jer je vremenom dostigla cifru od 600.000 vežbača u svetu, ali je posle ovog skandala – on morao da napravi novu granu joge.

Sama veštičija zajednica je delovala autoreglativno više puta. Herman Slejter je, tako, u četvrtom broju svoje revije »Vesti Zemaljske Religije« (Earth Religion News) veoma izrazito imenom i prezimenom, u tekstu »Seksualne Orgije i Bičevanje Preobučeni u Veštičarenje«, skrenuo pažnju na neke osobe koje koriste Veštičarenje kao masku za zadovoljavanje svojih seksualnih fantazija.

Dakle, budite pametni i ne dajte ikome da vas prevari.

VELIKI VEŠTIČJI RITUAL

→ Iz Knjige Senki Džeralda Gardnera →

PRIPREMA

Tekstovi A, B i C ne spominju niti opisuju trenutak u kojem Sveštenica, posle Petostrukog Poljupca, leži na oltaru ili ispred oltara u skladu sa stihom: »*Pomozite mi da uspostavim drevni oltar*«. Dorin Valijente nam kaže da Sveštenica »treba da leži u sred Kruga, gde je stavlja Sveštenik, sa glavom prema Istoku i nogama prema Zapadu. Treba da leži na oltaru ili na odgovarajućem ležaju ispred

oltara sa jastukom ispod glave. Sveštenik treba da kleči ispred nje sa pogledom prema Severu«.

Tokom pripreme, sa oltara treba skloniti sve od običajenih sveća i oruđa, ako je dovoljno veliki da bi Sveštenica mogla da legne na njega, a ležaj ispred oltara treba pripremiti tako da bude udoban. Upotrebom oltara se sledi tradicija po kojoj se oltar nalazi u središtu Velikog Kruga umesto na Severu, što je danas običajena praksa, posebno u malim sobama. Dorin napominje: »*U ovom položaju*

vagina Sveštenice je u središtu Kruga, čime se simbolizuje njeno značenje kao tačke u središtu«. Stoga, ako se koristi ležaj, on onda mora biti postavljen u položaju Istok-Zapad.

Ako ritual uključuje i ritualno bičevanje, onda pri ruci treba da se nađe i Crveni Konopac, dužine tri metra, za vezivanje.

Pehar sa vinom i kolači moraju biti spremni kao i obično. Isto je slučaj i sa Atameom i Bičem Sveštenice (bez obzira da li je bičevanje uključeno ili ne, jer ga Sveštenica nosi u položaju

Ozirisa). Ako na početku rituala Sveštenica ne sedi na oltaru, onda joj treba pripremiti odgovarajući tron (pre-svučena stolica).

RITUAL

1. Sveštenica seda na oltar ili na tron ispred oltara, leđima okrenuta prema Severu, držeći Atame u desnoj, a Bič u levoj ruci u položaju Ozirisa (ruke su prekrštene na grudima). Sveštenik klekne ispred nje, poljubi joj oba kolena i obujmi rukama njene bokove. Spušta svoju glavu tako da dotakne čelom njena kolena i ostaje miran nekoliko trenutaka.
2. Sveštenik ustaje i uzima napunjeni pehar. Ponovno klekne i podiže pehar prema Sveštenici. Sveštenica odlaže Bič i, držeći Atame između dlanova ruku, spušta vrh Atamea u vino, govoreći: *»Ono što je Atame muškarcu, to je Pehar ženi. Sjedinjeni oni donose blagoslov«*. Sveštenica odlaže Atame i uzima Pehar, ljubi Sveštenika i pije. Ponovo ljubi Sveštenika i daje mu Pehar. Sveštenik pije, ustaje i daje Pehar drugoj ženi, uz poljubac. Vino se dodaje od žene muškarcu i od muškarca ženi sa poljupcem. Kada su svi pili, Pehar se vraća na oltar.
3. Sveštenik uzima zdelu sa kolačima i ponovo klekne ispred Sveštenice

pružajući joj kolače. Sveštenica dotiče svaki kolač ovlaženim vrhom Atamea dok Sveštenik izgovara: *»O Najtajnija Kraljice, za naša tela blagoslovi ovu hranu, obdarujući nas zdravljem i blagostanjem i snagom i radošću i mirom, i onim ispunjenjem Volje i Ljubavi pod Voljom, koja je trajna sreća«*. Sveštenica uzima kolač i jede, te ljubi Sveštenika koji takođe uzima kolač. Kolači u zdeli se tada daju u krug sa poljupcem na isti način kao i Pehar, a zdela se vraća na oltar.

4. Sveštenik ponovno ljubi Sveštenici kolena, obuhvata njene bokove i naslanja čelo na kolena. Sveštenik i Sveštenica ustaju. Ako nije uključeno bičevanje, nastavlja se odmah sa predstavljanjem Stražarskih Kula i teksta Sveštenika: *»Sada moram da otkrijem Veliku Misteriju«*. Ako je bičevanje uključeno, onda je postupak sledeći:
5. Sveštenik govori: *»Pre nego što nastavim sa ovim uzvišenim ritualom, moram da zamolim za pročišćenje iz tvojih ruku«*. Sveštenica uzima Crveni Konopac i vezuje Sveštenika tako da sredinom konopca opasuje njegov struk iza leđa, zatim krajeve konopca preko ramena vezuje ispred vrata, puštajući ih da vise na njegovim grudima. Sveštenik klekne ispred oltara. Sveštenica ide po bič i daje mu

tri blaga udarca. Zatim odlaže bič na oltar.

6. Sveštenik ustaje, a Sveštenica ga odvezuje. Zatim on vezuje nju na isti način i vodi je u smeru Sunca oko kruga tako da drži krajeve konopa. Sveštenica klekne ispred oltara. Sveštenik uzima bič i daje joj tri lagana udarca. Bič odlaže na oltar.
7. Sveštenica ustaje, a Sveštenik je odvodi, držeći krajeve konopca, do svake četvrtine Kruga, govoreći: *»Čujte, vi Moćnici Istoka (Juga, Zapada, Severa): dvaput (triput) posvećeni i sveti, Velika Sveštenica i Veštičija Kraljica su ispravno pripremljeni i sada će nastaviti sa uspostavljanjem Svetog Oltara«*.
8. Sveštenik odvezuje Sveštenicu i kaže: *»Sada ponovo moram da zamolim za pročišćenje«*. Sveštenica ga vezuje i vodi u Krug dajući mu tri blaga udarca kao i pre. Zaustavljaju se, ona ga odvezuje i ostavlja Bič i Konopac na oltaru.
9. Sveštenica kaže: *»Sada moram da otkrijem Veliku Misteriju«*. Sveštenica stoji leđima okrenuta prema oltaru u položaju Ozirisa, sa bičem i Atameom u rukama. Sveštenik joj daje Petostruki Poljubac. Sveštenica odlaže Bič i Atame. Potom legne na leđa na oltar ili na ležaj u središtu Kruga. Njena glava je na Istoku, a noge na Zapadu.

Džanet i Stuart Farar izvode Veliki Ritual.

10. Sveštenik klekne pored nje sa pogledom prema Severu uzduž ili preko njenog tela. U nastavku teksta reč »poljubac« znači da on ljubi nju iznad vagine, osim u dva slučaja gde je rečeno drugačije, odnosno gde ljubi njene grudi i simbol trećeg stepena. Sveštenik kaže: »Pomozite mi da uspostavim drevni oltar, koji su nekada svi obožavali, Veliki Oltar svih stvari, jer je u Stara Vremena žena bila oltar. Tako je oltar podignut i smešten, a sveta tačka je tačka u središtu Kruga. Od davnina je kazivano da je tačka u središtu izvor svih stvari, stoga trebamo da je obožavamo (poljubac). Ono što obožavamo mi i prizivamo, snagom Uzdignutog Koplja«. Dodiruje svoj falus i nastavlja: »O kružnico Zvezda (poljubac), čiji je naš Otac samo mlađi brat (poljubac), divoto nezamisliva, dušo bezgraničnog prostranstva pred kojom je Vreme postišeno, um zbunjen i shvatanje tamno, do Tebe ne možemo stići osim ako Tvoj odraz nije Ljubav (poljubac). Zato Te prizivamo semenom i korenom, deblom i pupoljkom, listom i cvetom i plodom. O Kraljice prostora, o roso svetla, stalnosti Neba, neka uvek bude

tako. Da ljudi ne govore o Tebi kao o Jednoj, već kao Ni Jednoj, i neka o tebi ne govore u opšte jer ti si neprekidnost. Ti si tačka u krugu (poljubac) koju obožavamo (poljubac), izvor života bez kojeg ne bismo ni postojali (poljubac) i na ovaj način postavljeni su Sveti Blizanački Stubovi«. On poljubi njenu levu dojku, a zatim i desnu: »U lepoti i snazi gde su podignuti, na čuđenje i slavu svih ljudi«.

11. Ako je Veliki Ritual „stvaran“, svi osim Sveštenika i Sveštenice napuštaju sobu, otvarajući ritualno prolaz i zatvarajući ga iza sebe. Sveštenik nastavlja: »O, tajno nad tajnama koja si skrivena u biću svega što živi, ne obožavamo mi Tebe, jer ono što obožava si takođe Ti. Ti si To i To sam Ja (poljubac). Ja sam plamen koji gori u srcu svakog čoveka i u srži svake zvezde. Ja sam život i davalac života, pa ipak je stoga spoznaja mene spoznaja smrti. Ja sam sâm Gospod u sebi, čije ime je Tajna nad Tajnama«.

12. Tada Sveštenik ljubi po modelu Simbola trećeg stepena (uzdignuti trougao iznad uzdignutog pentagrama) na sledećim mestima:

iznad vagine, na desnom stopalu, na levom kolenu, na levom stopalu, ponovo iznad vagine, na usnama, na levoj dojci, na desnoj dojci i na kraju, ponovo usne.

13. Potom legne pažljivo na nju i kaže: »Otvori put inteligencije među nama,

Jer ovo je uistinu Pet Tački Sledbeništva — Stopalo Stopalu,

Koleno kolenu,

Koplje Gralu,

Dojka dojci,

Usna usni,

Pomoću velikog i svetog imena

Kernunos,

I u ime Aradije,

Ohrabri naša srca,

Neka se svetlost kristalizuje u našoj krvi,

Ispunivši nas uskrsnućem,

Jer nema ni jednog dela nas koji nije od Bogova.«

14. Sveštenik ustaje, a Sveštenica ostaje da leži. Sveštenik ide do svake kardinalne tačke u Krug, govoreći: »Vi, Gospodari Stražarskih Kula Istoka (Juga, Zapada, Severa), tri puta posvećena Velika Sveštenica vas pozdravlja i zahvaljuje vam«.

M SEKSUALNA MAGIJA Ksenija M. U VIKI

Vika, kao savremena religija osnovana '40.-ih godina u Velikoj Britaniji, za jedan od svojih centralnih motiva ima drevnu ideju Hijeros Gamosa, odnosno Hijerogamije (grčki: ἱερός γάμος, ἱερογαμία — »Sveti Brak«). Hijerso Gamos ritual, koji je od strane Vikana prozvan Veliki Veštičiji Ritual. Obred je seksualne Magije koji podrazumeva seksualno sjedinjavanje sveštenice i sveštenika, koji predstavljaju božanstva. Sveti brak je jedna od najintrigantnijih i najkontroverznijih tema u istoriji Magije i to je pojam koji pre svega označava teogamiju, odnosno božansku svadbu. Svetkovina potiče iz kamenog doba. Kod Sumera i Vavilonaca je jednom godišnje postojao obred u kojem je izabrana sveštenica izvodila (nekada i javno) polni odnos sa vladarem, koji je u ovom slučaju predstavljao Boga. Kraljevi Sumera su tako svoj kraljevski legitimitet potvrđivali učestvovanjem u obrednim seksualnim aktivnostima u hramovima boginje plodnosti Inane svakog desetog dana novogodišnje svetkovine Akitu. Raniji prototip priče govori nam o tome da je visoka sveštenica birala jednog mladića koji je predstavljao pastira Dumuzija i sa njim vršila seksualni obred. Dokazi na koji se način ceremonija uistinu izvodila još uvek nisu potvrđeni, ali činjenica je da ovaj obred i dalje kroz istoriju nastavlja da živi u mnogim paganskim kulturama. Seksualni obredi su se smatrali jedinim mostom koji čoveka vodi od zemlje do neba. U grčkoj mitologiji, klasičan primer Svetog Braka je venčanje Zeusa i Here, koji su imali polni odnos na planini Idi za vreme koga su bili obavijeni zlatnim oblakom preko koga je zemlja bila oplodnjena, dok je u starom Rimu ovaj čin proslavljao sa više svetkovina (Saturnalijske, Bahanalije, Luperkalije, i tako dalje) iz kojih je nastao savremeni praznik Dan Svetog Valentina.

Njegova slava je tolika da je Den Braun koristio tu temu u »Da Vinčijevom Kodu« definišući Hijeros Gamos kao »trenutak kada neko u stanju vrhunca i praznine uma može da vidi Božansko«. Hieros Gamos u tom smislu nije imao nikakve veze sa erotikom, već je to bio duhovni čin i to je bio način kroz koji su muškarac i žena spoznavali Boga. Nekada je vladalo uverenje da je muškarac duhovno nepotpun sve dok telesno ne spozna sveti ženski princip. Jedinu način kojim je on mogao postati duhovno potpun i samim tim da dostigne gnozu/spoznaju božanskog jeste fizičko sjedinjenje sa ženom. Njime bi »muškarac dostigao klimaktični trenutak kada bi mu um postao potpuno prazan i kada bi mogao da vidi Boga«.

Veliki Ritual (Sveti Brak) je u centru vikanskog rituala i teologije, i – za razliku od patrijarhalnog Svetog Braka u kojem je Bog

mladoženja a duša mlada – to je egalitaran erotski mistični put otvoren za oba pola, različitih seksualnih interesa, mada se najčešće ispoljava kao heteroseksualni.

Put kojim Hijeros Gamos došao u engleski okultni milje i na kraju u Viku je počeo sa pisanjima Vilijama Hamiltona o obožavanju falusa i proučavanjima orfičkih misterija Ričarda Pejna Knajta što je dovelo do značajnog širenja ideja o ezoteričnom falicizmu. Drugi put je bio preko nemačkog Ordo Templi Orijentisa (O. T. O.) pod uticajem indijske tantrе i preko američkog seksualnog maga koji se zvao Beverli Rendolf, koji je došao u Englesku preko istaknutog okultiste Alistera Kroulija i njegove inicijacije 1912. godine u O. T. O. Uticaj O. T. O.-a je utkan u temelje rituala religije Vika. Džerald Gardner je počeo sa sastavljanjem prvih rituala ali su oni pod uticajem njegovih saradnika (pre svih Dorine Valijente) kasnije menjani.

Vika je nova religija koja se veoma brzo širi, ali nije usmerena na harizmatičnog vođu, tako da se njeni rituali, praksa i teologija razvijaju iz zajednice i iskustva koje imaju njeni sledbenici a ne individualna nadahnuća nekog proroka.

Sveštenica – uz pomoć sveštenika koga sama – bira i vodi rituale. Kao otelotvorenje Boginje u ritualu, sveštenica predstavlja osnovni princip iako je muški princip normalno uključen u ritual. Ritual – koji isključivo ima seksualni aspekt za podlogu – izvodi se potpuno bez odeće u okviru male grupe slavljenika oba pola poznate pod imenom Koven. Veliki Ritual se ne izvodi na svakom okupljanju Koven. On se može posmatrati kao heterotipno utočište, ritualni prostor koji je u stvari izvan prostora definisanog kulturom i civilizacijskim normama, svojevrsno magijsko utočište izvan uspostavljenih merila vremena i kulture. Ritualna nagost učesnika, osim nakita i oznaka ranga u Koven, sa upotrebom seksa u tom „prostoru izvan prostora“ su isključiva obeležja transgresivnosti, što Vika u svojoj osnovi i jeste.

Brojni detalji rituala su masonski ili proizilaze iz klasičnih dela Tradicije Zapadne Ceremonijalne Magije, mada su kreativno prilagođeni okolnosti religije Vika. Samo uspostavljanje ritualnog kruga je delom prilagođeno iz srednjovekovnog grimorijuma »Ključ Kralja Solomona«, koji je bio popularan tekst među okultistima u En-

gleskoj. Krug je označen prečnikom od 2.7 metara u prečniku sa dva spoljna kruga oko njega odvojena od prvog do 15 i 30 centimetara. Imena božanstava su napisani u dva prstena koja okružuju unutrašnji krug. Nakon pročišćenja kruga solju i vodom, pale se sveće sa blagoslovom na svakoj od strana sveta. Sveštenica izvodi Manji Terajući Ritual Pentagrama koji je izveden iz materijala Reda Zlatne Zore, nakon čega sveštenik priziva duhove svih strana sveta da učestvuju u obredu.

Deo Velikog Rituala je Spuštanje Meseca, što je ritual ekstatičnog posednuća i ulaska u trans. Svrha toga je da pomogne sveštenici da otelotvori duh boginje Vike, čiji je jedan od najvažnijih simbola Mesec. Simbol pentagrama se iscrtava na njenom telu, tako što je sveštenik dodiruje falusnim vrhom štapa dok izgovara priziv. Tačke koje se dodiruju su vrat, levi kuk, desna dojka, leva dojka, desni kuk i vrat, a sam priziv sadrži citat iz Kroulijeve Gnostičke Mise: »Zato Te prizivamo semenom i koren, deblom i pupoljkom, listom i cvetom i plodom«.

Zatim joj sveštenik ljubi noge, kolena, vaginu, grudi i usne dok recituje blagoslov: »Blagoslovene bile noge koje su te dovele na ove puteve; kolena, za klečanje na svetom oltaru; materica, bez koje nas ne bi bilo; grudi, oblikovane u lepoti i snazi; usne, koje će izreći Sveta Imena«.

Ove prizivne radnje i reči imaju za cilj da potvrde svest ženskog tela, a posebno tela sveštenice koja bi trebalo da postane otelotvorenje Boginje. Blagosiljanje genitalija i grudi, kao i dodirivanje falusnim štapom, naglašava značaj seksualnosti i požude, ali telo je sveto zbog toga što je telo, a ne zbog požude koju izaziva.

Sveto je jer je pogodno da bude nosilac Boginje koja je sili-
na Prirode, plodnosti i seksualnosti koja iz toga proizilazi.

Ritualna nagost podseća Vikane da su oni telo. Telo nije
razdvojeno od duha i siline Prirode koje se prizivaju u
sveštenicu i nisu ništa manje „duhovni“ od rituala nekih
drugih „uzvišenih“ religija. Erotiziranost je sveta sila koja
se provlači kroz mnoge detalje ovog rituala. Bitan deo
ovog rituala je vezan za trans i sposobnost da se proriče.
Uvođenje nagosti i seksualnosti u ritual je sa stanovišta
društva drskost i provokacija, što je vodilo do promene
odnosa prema tome i redefinisanja njegovog odnosa u
svesti učesnika. Nelagodnost od nagosti, koja se može javi-
ti u početku, oslobađa energiju koja vodi ka integrisanijoj
i snažnijoj magijskoj ličnosti i moćnijem i uspešnijem iz-
vođenju rituala.

Veliki Obred u stvarnosti je rezervisan za izvođenje
je u Koveni i to najčešće tokom uvođenja (Inicijacije) u
treći stepen. Ritualna nagost, upotreba poljubaca tokom
Spuštanja Meseca, oblik rituala mnoge druge ideje iz pr-
vog Gardnerovog Koveni ostali su bitan deo izvođenja
u mnogim savremenim Kovenima, iako je sam Gardner
savetovao da inicijanti Vike ne bi trebalo samo da kopira-
ju postojeće rituale, već da ih menjaju i time im dodaju
elemente u skladu sa svojim iskustvima i sposobnostima.

Ovaj Obred je simboličan, baš kao i svi rituali, ali tu se
ne radi samo o tehničkim delovima izvođenja od kojih se
sastoji, već je suština više u odnosu na bazične postavke
koje su u osnovi nastupa. Njegov cilj je postizanje tren-
scedentalnog iskustva koje je izvan polariteta polova. Tela
sveštenice i sveštenika postaju tela Boginje i njenog Boga
i oni u tom trenutku prestaju da budu sluge Bogova. To
je trenutak preplitanja telesnog i božanskog, „fizičkog i
metafizičkog“.

Seksualni čin postaje sveti čin na isti način kao i što kod
Srimokatolika sveti čin predstavlja lomljenje hleba i
ispijanje vina što čini doktrinu transubstitucije. Razlika je
u tome što hleb i vino nisu svesna bića koja doživljavaju
transformaciju i ne bivaju premešteni u drugu dimenziju
vremena koja nastaje kao posledica misterijske transfor-
macije. To je i razlog zašto je ovaj ritual tipičan samo za

treći stepen Inicijacije, jer se očekuje da Inicijanti budu
duhovno zreli i da ga upotrebe da u sebe unesu snagu Bo-
gova bez straha i predrasuda. Cilj spajanja muškog i žensk-
og tela jeste da se u trenutku orgazma u ekstazi poništi
polaritet polova i da Inicijant u sebi izazove rađanje men-
talno i duhovno androgene osobe.

Veliki Veštičiji Ritual je centralni izraz duhovnosti Vike.
Kako sam ritual podrazumeva, treći stepen Inicijacije i
kao takav zahteva veliki stepen duhovne pripremljenosti,
vreme i poverenje između učesnika, broj ljudi koji učest-
vuju u njemu je mali. Takođe i sama činjenica da Vika sve
više postaje „širokopojasna“ i kako je sve manje okultista,
ova praksa je u stvarnosti veoma smanjena. Brzi rast bro-
ja pripadnika ove religije kao i sve veći broj ljudi koji koji
dolaze, a da nisu pravilno pripremljeni, takođe utiče na
broj učesnika u Velikom Veštičijem Ritualu.

Kaže se da učesnici u Velikom Ritualu mogu biti samo
»muškarac i žena između kojih seksualni snošaj je već
običajan i deo je njihove postojeće veze«, tj. suprug i su-
pruga ili već aktuelni ljubavnici. U poslednjih nekoliko de-
setina godina u samoj zajednici Vike se postavilo pitanje
da li je uzdizanje heteroseksualnosti i monogamije, koju
je Veliki Ritual u Viki podrazumevao, na nivo teološke
bezuslovnosti, u suprotnosti sa snažnim normativom o
slobodi seksualnog izbora u Viki. To je, takođe, prilično
neusklađeno sa ponašanjem samih Božanstava koja su
sve samo ne monogamna i samo u nekim slučajevima i
heteroseksualna. Ali Vika učenje o polarnosti polova je
u osnovi zapadno hermetično učenje o prenosu energije
između muškaraca i žena, tako da britansko Tradicional-
no Veštičarenje i dalje insistira da žena inicira muškarca
i obrnuto. Mada postoje težnje LGBT osoba da to menja-
ju, Vika je još uvek heterocentrična. To ne znači i homo-
fobična, već da podrazumeva naglasak na agrikulturnim
ciklusima i plodnosti, za šta je potrebna simbolika žene
i muškarca. Da li se energija prenosi na muškarca koji je
hetero ili je iz LGTB populacije pri tome, smatraju mnoge
savremene veštice, nebitno je, a Veliki Ritual je isto toliko
moćan kada se izvodi simbolično, koliko i stvarno.

Svaštara "Loodaja Dizajn".

Rune od pečene gline. Bez vrećice – 400 dinara, a sa vrećicom – 500 din.

Maketa veštičije kolibe: ručni rad i unikat. Dimenzije su, odprilike, 35x40x30cm. Napravljena je ekološki ispravnog i od recikliranih materijala. Cena je 3.000 dinara.

radmilarokay@gmail.com

veštičarenje

23

Jesen 2016.

PhotoCollage

SEKSUALNA MAGIJA

BOGOVI, ANĐELI I DUHOVI ZEMLJE I VENERE

❧ Nenad Đorđević – Talerman ❧

Možda je Seksualna Magija najkarakterističnija po tome što spada u red najzagonetnijih i najtajnijih polja Magije i što se najveći broj magijskih tajni upravo svrstava u tu kategoriju. Mnogi aspekti Seksualne Magije drže se pod pečatom tajnosti, a glavni je razlog taj što magovi nisu skloni da javno iznose sopstvena iskustva po tom pitanju. Pokazalo se da se takve priče retko dočekuju sa odobravanjem i da je zbog njih mag tradicionalno imao dosta bespotrebnih problema.

Kroz istoriju, mnogi magovi su se usavršavali i u ovoj oblasti, najčešće daleko od radoznalih očiju javnosti, i to često uz pomoć posebnih duhova kojima je Seksualna Magija osnovno područje delovanja. Duhovni učitelji Seksualne Magije dolaze iz raznih tradicija i sfera, a mogu biti bogovi, polubogovi, vile i vilenjaci, anđeli, demoni, inteligencije, geniji, kao i duhovi Zemlje, Meseca, Venere i drugih planeta.

Ovaj članak posvećujemo nekolicini duhova Zemlje i Venere koji su voljni da pomažu ljudima u sferama Seksualne Magije.

DET STAREŠINA ZONE ZEMLJE

Češki mag Franc Bardon opisao je u svojoj drugoj knjizi »Praksa Magijske Evokacije« 360 starešina Zone Zemlje, među kojima i njih petoro koji su posebno zaduženi za polje Seksualne Magije:

1. Somi (18 stepeni Vodolije),
2. Jakil (3° Raka),
3. Tagora (18° Škorpije),
4. Hajamon (25° Vage),
5. Molabeda (2° Bika).

U nastavku teksta sledi opis ovih starešina i konkretno u kojim sferama Seksualne Magije oni mogu biti od pomoći, zasnovan na mojim ličnim iskustvima u kontaktu sa njima:

1. Somi (18° Vodolije)

Somi je snažan ženski duh, a možda čak i boginja. Lice joj ima oblik zmaja, ali se može menjati u oblike raznih životinja. Mag može da je zamoli da se pokaže u prijatnom obliku i ona će to rado učiniti za njega, ako prema njemu oseća simpatiju. Ona je čuvar brojnih tajni Magije i Alhemije, posebno ako su u vezi sa Seksualnom Magijom. Somi obično inicira maga u visoke tajne Seksualne Magije samo sedam dana nakon prvog uspešnog prizivanja. Ona ima veliki broj pododređenih duhova i u principu pristaje da ustupi nekog od njih magu na određeno vreme.

Ovaj veliki duh obično preko inspiracije, a ponekad

i kroz snove i različite vizije, upućuje u načine pripremanja najboljih i najkvalitetnijih fluidnih kondenzatora za Seksualnu Magiju. Naravno, posle više ponavljanih pokušaja, mag će se usavršavati u ovoj oblasti, pa svakako ne bi trebalo da odustane posle nekoliko prvih neuspeha.

Pojedini pododređeni duhovi Somi su posebno fokusirani na misteriju Hermafrodita, pa su spremni da iniciraju maga u ovu misteriju na neobičan i iznenađan način.

Nezrelim čarobnjacima se svakako ne preporučuje rad sa Somi. Njeni uticaji mogu delovati šokantno, pa će je nezreli magovi odbaciti u potpunosti ili će njena učenja iskriviti u svrhu crnomagijskih seksualnih rituala (koji po pravilu uvek uključuju narkotike, a kadkada i životinjske žrtve).

2. Jakil (3° Raka)

Jakil je poput Somi, takođe, kraljica Zone Zemlje. Kada sam je prvi put prizvao, pitala me je zašto želim učiti tajne Seksualne Magije od nje, a pristala je da bude moj učitelj kad sam joj rekao da su mi sve starešine Zemlje podjednako važni, bez obzira da li podučavaju o seksu, poljoprivredi, istoriji, religiji ili hemiji.

Jakilino područje Zone Zemlje se proteže prema Veneri i gotovo dotiče pojas te planete. Mnogi ljubavnici se ponovo sreću tamo posle smrti.

Jakil je spremna da pomaže magu ako se njegova ili njena posebna sfera interesovanja tiču izučavanja seksualnih obreda, rituala i ceremonija iz različitih izvora i kultura. Jakil će da podrži magove i ako su predmeti njihovih interesovanja seksualni tabui raznih naroda.

Pored toga, Jakil je spremna da odgovornog maga inicira u misterije boginje Babalon, koja je, takođe poznata i kao: Babalon, Velika Babalon, Majka Prostitutke i Grozote Zemlje i Sveta Kurva. Njeno ime je biblijskog porekla, a takođe je opisana u raznim telemitskim tekstovima, ali joj najviše pažnju pridaje Alister Krouli u »Viziji i Glasu«. Nezreli mag se neće dobro snaći u ovoj inicijaciji pošto mu ona može samo probuditi perverznu maštu i eventualno da posluži kao izgovor za lakrdijaške orgije organizovane navodno u čast poginje Babalon.

Mag, ako se sprijatelji sa Jakil, može preko nje ostvarivati prijateljske pa čak i ljubavne veze sa nekim od najlepših duhova našeg dela Svemira. Nezreli magovi moraju ponovo biti na oprezu pošto je ogromna verovatnoća da će ih ovakvi duhovi obuzeti u potpunosti i sasvim podčiniti. Franc Bardon ne upozorava svoje čitaoce bez razloga da moraju biti oprezni sa duhovima Venere jer su oni uništili živote mnogih magova.

Jakil je, takođe, spremna da inicira maga u brojne druge kultove Venere sa naglaskom na: Astartu, Veneru, Afroditu, Ištar, Inanu ili neke druge slične boginje.

3. Tagora (18° Škorpiona)

Prvi put sam prizvao Tagoru pre nekoliko godina. Neki drugi „Bardonovi duhovi“ mogu pomoći magu u pronalaženju novih ljubavnika, ali ne i Tagora, pošto je on, bar u mom slučaju, zaštitnik braka.

Tagora pomaže ljudima da vole i da budu voljeni. On povećava simpatiju, miri, stvara ljubav i održava ljubavne odnose. Ako mag misli da treba da nauči kako da povećava i širi simpatiju među ljudima, možda bi trebalo da prizove Tagoru u pomoć.

Tagora je, takođe, spreman da pomogne magu u unapređenju i osvežavanju braka ili dugotrajne ljubavne veze.

Ako su pod njegovom zaštitom, ljubavni parovi mogu da očekuju puno srećnih i lepih zajedničkih trenutaka.

Tagora je pre svega veliki umetnik, tako da će mag, posle prvog uspešnog prizivanja ovog duha, biti sigurno inspirisan za ostvarenje kakvog erotski osmišljenog umetničkog dela.

Sva je prilika da će na nezrelog maga kontraproaktivno delovati Tagorini uticaji. U krajnim situacijama, može doći do seksualnog izopačenja njegovog ili njenog nezrelog uma, što obično ima teške posledice, kako po magove, tako i po njihovu bližu i dalju okolinu.

4. Hajamon (25° Vaga)

Hajamon podučava čarobnjaka kako da radi na povećanju ili smanjenju seksualnih moći, i kako da ih preobražava u cilju postizanja različitih magijskih čini.

On je, takođe, majstor magije vazduha, pa podučava o ljubavi preko tog elementa. Svi pozitivni aspekti vazdušnog elementa u Seksualnoj Magiji spadaju u red Hajamonovih prioriteta.

Hajamon, na primer, može da podučava maga kako da iskoristi seksualni potencijal u cilju podizanja sopstvenih intelektualnih sposobnosti. Ovaj starešina je, takođe, i posebni zaštitnik trubadura, pa od njega tako posle prvog uspešnog prizivanja mag može da dobije inspiraciju kako da očara svog ljubavnog partnera uz pesmu, sliku ili neku kompoziju. Recimo i to da čarobnjak može pitati Hajamona za savet i inspiraciju kako da stvara umetnička dela kroz transmutaciju seksualnih moći, posebno ako mu je namera da stvori remek delo.

Hajamon je svakako učitelj viteštva i dobrih manira, a zaštitnik je svih pravih vitezova i dama. Pored svega toga, Hajamon podučava maga kako da napravi razliku između vatrenog i vazdušnog elementa u Seksualnoj Magiji i kako da dobije praktične rezultate iz tog znanja.

5. Molabeda (2° Bik)

Molabeda je usko povezan s elementom vatre. Ovaj starešina otkriva magu šta može da očekuje u ljubavnim pitanjima sa glavnim akcentom na vatri. Ukoliko stekne poverenje u maga, voljan je da mu pokaže kako da u drugoj osobi probudi strast kroz kombinaciju vatrenog elementa sa elementima zemlje, vazduha i vode.

Nezreli mag ne bi smeo da priziva Molabedu jer bi u sebi mogao da izazove potpunu konfuziju i neobuzdano divljanje četiri elemenata.

Molabeda podučava o misterijama orgazma i u tom smislu otkriva brojne tajne koje se tiču: produžavanja ili umnožavanja orgazma, postizanje orgazmičkog transa i pretvaranje orgazma u neko drugo ekstatičko iskustvo.

Molabeda navodi maga i na odlučnu i hrabru akciju u cilju privlačenja osobe suprotnog pola. Ovaj duh ima malo predrasuda po pitanju seksa, pa ga mag može prizvati kao zaštitnika u svojim noćnim avanturama.

BOG PAN I OSTALA HERMESOVA DECA

Hermes je odrastao u pećini, družio se sa pastirima, zavoleo prirodu, pa je i stupao u ljubavne odnose sa

prekrasnim boginjama, poluboginjama i vilama prirode. Hermes je voleo da boravi na Zemlji, pa je tako većina njegovih ljubavnih veza bila sa naše planete. Pored toga, Hermes je imao i tri ćerke sa Selenom, boginjom Meseca, ali ih je čuvao u tolikoj tajnosti, da ni dan-danas još niko nije otkrio kako se zovu. Hermes ima, takođe, divno dete sa boginjom Venere Afroditom — to je čuveni Hermafrodit.

Hermes je ostvario brojno potomstvo i smatra se ocem brojnih panova i satira, ostalih rogatih božanstava i duhova Prirode, među kojima su najpoznatiji: Pan, Dafnis, Prijap, Silen, Hermafrodit i Kefal.

Hermes pokazuje put Merkura, dok skoro sve njegove ljubavnice pokazuju put prema Veneri. Hermes, naravno, nije bio naivan bog po bilo kom pitanju ljubavi, ali kako je vreme prolazilo tako je sve više postajao sklon izučavanju složenih hermetičkih nauka. Ako je u opšte među

nećeg budalastog sa njima, a skoro su svi propatili u ljubavi. To je ujedno i opomena magu. Ako ih kontaktiramo za pomoć, ne bi trebalo od njih da očekujemo podršku u podizanju ozbiljnih i čvrstih ljubavnih veza. Gotovo niko od Hermesove dece nije imao u tome uspeha, pa od njih ne treba ni očekivati pomoć u tom pogledu. Najgore je prošao Dafnis, prvi pevač starih idiličnih pesama — bukolika. Veoma nalik na Tarot kartu Budale, nesretni Dafnis se ubio tako što je slučajno pao u ponor dok je hodao zaslepljen u ljubavi prema prekrasnoj nimfi.

Dafnis i njegov izuzetan slučaj na stranu, sva ostala Hermesova deca mogu da pomognu magu ne samo u kratkoročnim ljubavnim avanturama, već i u svim ostalim aspektima Seksualne Magije (sa izuzetkom ozbiljnih i dugotrajnih veza).

Pan je najverovatnije najčuveniji Hermesov sin. U

Hermesovim prvim potomcima bilo ikakvih dilema po pitanju izbora između oca i majke, skoro svi su se oni pre opredeljivali da krenu put Venere, pronalazeći pre smisao u Prirodi, zabavi, vinu, muzici, muškarcima i ženama nego li u komplikovanim merkurijanskim naukama.

Više „hermetička“ grana Hermesovih potomaka počinje sa sinom Autolikosom koji je nasledio brojne Hermesove sposobnosti: divno je pevao i svirao liru, imao je šlem koji ga je činio nevidljivim, a posebno mu je drag hobi bio da krade stada kraljevih krava u čemu se, takođe, nije mnogo razlikovao od svoga oca. Njegov poznat unuk bio je Odisej.

Baš kao što je to bilo i u drevnim mitološkim vremenima, i danas mag ima tu potrebu da ozbiljan i težak duhovni rad uravnotežuje sa lepotom i lakoćom življenja. Potrebno je pronaći neki ravnotežu između Merkura i Venere, pa u tom smislu, najbolji duhovni učitelji, mogu da budu upravo drevni bogovi i polubogovi, sinovi i ćerke Merkura i Venere.

Hermesovi ćerke i sinovi su poznati po svojim delima, avanturama i vrlinama, a mogu magu – ako uspe da ih prizove – i danas da pomognu u Seksualnoj Magiji. Bilo je

hrišćansko doba, a posebno tokom lova na veštice, Pan se izjednačava sa Satanom. Agripin učenik, Johan Vijerus (1515.–1588.) u svojoj knjizi »*Pseudomonarchia Daemonum*« spominje Pana pri vrhu paklene hijerarhije kao kralja muškaraca. U novije doba o njemu su pisali: Artur Maken, Frater U. D., Filip Borgod, Al Maning, Alister Krouli i brojni drugi pisci. Kult Pana se u poslednjih nekoliko decenija postepeno oživljava.

U urbanim sredinama je teže stupiti u kontakt sa Panom, ali nije nemoguće. Obično se predlaže Leto i Proleće. Hram bi trebalo da bude na otvorenom, sa dovoljno velikim prostorom za ples, ali kontakt može da se ostvari i u zatvorenom prostoru. Oltar u svakom slučaju treba da se posveti ovom božanstvu. Uz sveće, tamjan ili baklje, Pana privlači čaša crnog vina i dobra muzika, posebno ako svira panova frula ili harfa. Panu se nude: masline, beli hleb, koziji sir, vino, beli i crni luk. Preporučuje se mantra »Io Pan!«

Jedna moja prijateljica veštica Plum svedoči da je prisustvo Pana veoma stvarno, a često i čudotvorno. Pan joj ne pomaže samo po svim pitanjima ljubavne i Seksualne

Magije, već joj čak i u svim drugim stvarima otvara puteve. To potvrđuje i moj prijatelj Vanderer koji sarađuje sa Panom u poslednje dve decenije. Vanderer tvrdi da je Pan jedan od onih božanstava koji imaju veoma širok spektar osobina i da može da uradi puno stvari, pa se u tom smislu i zove »Pan«, što znači da može „sve“. Vanderer radi kao profesionalni vrač, pa kaže da mu Pan pomaže svaki put kada je potrebno da izazove strast kod neke osobe ili kada klijent treba želi da ostane u drugom stanju.

Mnogi drugi čarobnjaci podvlače da se sa Panom osećaju zavodljivo i seksipilino. Posvećenik može, međutim, prilično lako da bude posednut Panom. Posle zajedničkog prizivanja Pana, Vanderer i njegova supruga su vodili ljubav 22 sata u toku jednog dana. Pan mora da se nekako ispolji kada se u posvećeniku probudi. Mag Magistar C. pamti kada je prizvao Pana pre mnogo godina. Tada je Pan poseo njegovo telo. Da je tada bio toliko glup da pokuša da zadrži Pana u nekoj vrsti ograničenja, rezultat bi bio u najmanju ruku „teskoban“. Jedan drugi mag je posle prizivanja Pana pre svega imao viziju kozijeg/ljudskog hibrida, pa je odjednom video sebe u trećem licu kako mu rastu rogovi i kako se delimično transformiše u jarca. Osetio je neverovatno mušku energiju kako mu struji kroz telo. U jednom trenutku vizija je postala toliko stvarna da je počeo da doživljava nivo dvostruke svesti pri čemu je po svojoj volji prebacivao svest iz čoveka u jarca i obratno. Jednim delom sebe bio je u gradu, dok je drugim delom bio na nekom prelepom proplanku gde je istovremeno vodio ljubav sa nekom vilom.

Naravno, mag mora da bude oprezan kada priziva Pana. Ovaj veliki bog je pomogao Grcima da dobiju Maratonsku Bitku tako što je preplašio persijsku vojsku koja se u panici razbežala kada ga je ugledala. Budite pažljivi kada radite sa njim, ne izazivajte njegovu ljutnju. Od njega i potiče reč »panika«. Jedna veštica Dionisijandam pokušala je da kontaktira Pana ali je doživela klaustrofobički napad. Pan joj je kasnije šapnuo u uvo: »Ti još nisi spremna za mene«.

AFRODITA

Ljubav se kao središnji, izvorni i iskonski koncept kod Grka povezuje sa Afroditom koja takođe važi za simbol ljubavi i lepote kako u čoveku tako i u bogu.

Ima i danas magova koji se smatraju posvećenicima Astarte/Venere/Afrodite/Ištar/Inane/Babalon. Ako traže ljubav, neki, pak, prizivaju Brigitu ili Izidu ili traže inspiraciju u duhovima tarot karte Ljubavnika. To su sve boginje ljubavi, a srodne su i po tome što pokazuju spremnost da pomažu u ljubavi i Seksualnoj Magiji.

Nekada davno, vođenje ljubavi sa sveštenicama boginje Afrodite bio je sveti čin. Njen festival – Afrodizije – održavan je u Atini, Korintu i drugim mestima u Grčkoj, sa tim što je njeno poštovanje započelo na Kipru. Kako je Kipar bio glavni izvor bakra, a povezan sa Afroditom, tako i danas postoji jasna veza između sila Venere i bakra. Ova veza bi trebalo da bude poznata svakom magu ako želi da ostvari kontakt sa ovom boginjom.

U pokušaju da se njen kult ponovo oživi, koriste se nove molitve Afroditi:

*»Ja prizivam tebe, lepa boginjo Afrodito,
Nauči me kako da znanje koristim pravilno,
U skladu sa božanskom ljubavlju,*

Neka bude dole kako je i gore,

I ono što je ispod neka bude kako je iznad.«

Neki magovi, dok pale tamjan u nadi da će da ispune želju, izgovaraju ove reči:

*»Afrodito, dodeli mi ljubav koja mi nedostaje,
Neka ovaj miris privuče moju ljubav!«*

Mag može i sâm da napiše pesmu Afroditi.

U ritualnom radu sa Afroditom, neki magovi predlažu mak, jer je u starim mitovima rečeno da je mak stvoren suzama Afrodite. Sa obzirom na stanje svesti današnjeg čoveka, mak treba da ostavi po strani, jer Afrodita ne voli da bude izgovor za unošenje u telo bilo kakvih opojnih sredstava. Ako posvećenik zaista želi da privuče pažnju Afrodite, preporučujemo trodnevni strogi post koji započinje u utorak i tokom kojeg se treba isključivo posvetiti Afroditi, sa dnevnim molitvama i uz podizanje oltara posvećen ovoj boginji. Na oltaru je potrebno držati sliku ili kip boginje Afrodite. Oltar treba, takođe, ukrasiti ružičastim jastucima, ružama, belim ili ružičastim čajnim svećama, ružičastim kvarcom, Venerinim talismanima, bakrom, crvenim vatrenim začинима koji simbolizuju požudu sa malo šećera u znak onog slatkog što se želi postići.

Četvrtog dana, u petak, tokom sata Venere, posle ritualnog kupanja, treba pripaliti sveće na oltaru i izgovoriti: »Neferi'ri«. Vrlo je moguće da će u magu tokom prizivanja Afrodite da se probudi seksualna požuda. Mag treba sebe da zamisli sa čovekom ili ženom koju želi dok izgovara ili pevuši ovu reč kao mantru petnaestak minuta. Trebalo bi da oseti kako ljubav i požuda struje između njih dvoje. Ovaj osećaj je stvaran. Kada počne da slabi, završava se ritual, zahvaljuje se Veneri i pušta se da sveće i tamjan izgore do kraja.

Posle ovog rituala, »Neferi'ri« se može koristiti svaki put kao mantra u cilju privlačenja osobe koja se poželi.

ANDELI I OSTALI DUHOVI VENERE

Venera je sfera ljubavi, strasti, požude i umetnosti. U njoj žive brojne Visoke Inteligencije i prelepi duhovi. Duhovi Venere su veoma zainteresovani da pomažu posvećenicima u Seksualnoj Magiji. Agripa daje uputstva u Drugoj Knjizi Okultne Filozofije kako da se naprave slike Venere u cilju pridobijanja ljubavi žene i muškarca, snage, veselja i lepote. Agripine magijske slike pomažu same po sebi magu da ostvari svoje ciljeve, a preko njih se takođe mogu prizivati i duhovi Venere.

Franc Bardon daje uputstva, sigile i kratke informacije o 90 Inteligencija Venere. Posebnoj grupi duhova sa Venere pripadaju: 61. Gega, 62. Gema, 63. Greg, 64. Garijeh, 65. Gesa, 66. Gesvi, 67. Godejah, i 68. Guru.

Ove Inteligencije posebnu pažnju posvećuju podučavanju božijih vrlina planete Venere. Ja sam imao sreću da iz te grupe dugotrajnu vezu uspostavim sa duhom Guru. Ona mi je jednom prilikom dala da pročitam malu knjigu u kojoj se pominje na stotine duhova Venere sa imenima, sigilima i funkcijama. To su sve pododređeni duhovi Gura.

Naziv knjige je »Grimorijum Mrtvih kao Poklon Živima«. Funkcija knjige je da pomogne magu da mu život prođe u sreći i veselju dok je na Zemlji. Od stotine duhova pomenutih u ovoj knjizi, posebnu pažnju sam posvetio

Judukon. Jednom prilikom, dok sam čitao ovu knjigu, Judukon mi je rekla da pomaže magovima u zavođenju žena ili muškaraca. Posebno je rada da priskoči u pomoć u trenucima kada magovi počinju da gube zanimanje za svakodnevne aktivnosti.

Svi duhovi iz ove knjige bile su nekada žene na našoj Zemlji. Zbog svojih vrlina, prešle su na Veneru, koja je postala tako njihova nova planeta. Iz tog razloga, one odlično znaju kakav je život na Zemlji i kako je to biti čovek, pa su tako i spremne da pruže svojim šarmom energiju magu da bi povratio volju u savladavanju svakodnevnih prepreka.

Postoji i jedna druga verzija ove knjige u kojoj su zapisani muški duhovi Venere, a posvećene su ženskim magovima i vešticama koji trenutno žive na ovozemaljskoj ravni naše planete.

U Seksualnoj Magiji, takođe, pomažu:

- **Hanijel:** arhandeo Nečaha.
- **Anael:** anđeo časa i dana Venere.
- **Hagit:** olimpijski duh.
- **Nogahel:** planetarni Anđeo.
- **Hagijel:** planetarna Inteligencija.
- **Kvedemel:** planetarni Duh.

Mag Vrišika piše pesme Hagijelu u nadi da će mu ovaj Anđeo pomoći da osvoji Tinino srce. Jedan drugi mag koristi Hagijelove sigile da bi privukao osobe koje mu se dopadaju. Mnoge ljubavne čini su povezane sa Hagijelom, a pruža inspiraciju i za umetnost. Kada se pojavi, njegova aura je ružičaste boje, a iznenada se i širi izuzetno prijatan miris parfema. Prijatelj je ljudi, veoma je veran, a njegovi rezultati su brzi i efikasni. Pored toga, lako se priziva. Drugi magovi, čak i kada ne rade direktno sa Hagijelom, prizivaju ga kao neku vrstu dodatne pomoći u njihovim ljubavnim avanturama.

Mnogi ljudi vole Hanijela. Nekim čarobnjacima on je omiljeni duh. Susreti sa njim su veoma stvarni. On važi za glavnog Arhandela sefire Nečah. U bliskoj je vezi sa Arhandelima Sandalfonom, Mihajlom, Gavrilom, Razijelom i Matatronom i jedan je od glavnih inicijatora u Drvo Života.

Anael treba prizivati petkom, na dan posvećen Veneri, što važi i za sve ostale Anđele ljubavi. Anael se mnogima prikazuje kao ženski Anđeo. Poput svih Anđela, ona vlada svim oblastima romantične ljubavi, a takođe pomaže u rešavanju emotivnih problema i ljubavnih trauma.

AFRODITA

Mnogi magovi za postizanje ljubavnih uspeha radije prizivaju duhove Goetije (Goecija) i u tom smislu preporučuju rad sa princem Sitri. Početnik u Magiji bi trebalo dobro da se upozna sa Solomonovim magijskim ciklusom i duhovima Goetije pre nego što bi smeo da se usudi da prizove Sitrija.

Moj prijatelj, vrač Vanderer, dvadesetak godina priziva duhove Goetije. Sa pojedinim duhovima Goetije je izgradio izuzetno bliske i prijateljske odnose, među kojima spadaju Asmodej, Belijal, Val (Baal), Gremori, i Sitri. Sa nekim drugim nije ostvario nikakve posebne odnose, dok ima i onih koje ne bi, kako kaže, „dodirnuo sa deset metara dugačkom motkom“.

Sitri važi za jednog od najpozitivnijih duhova Goetije.

Sitrija niko ne doživljava kao nešto mračno i zlokožno, ali opet, treba imati u vidu da Sitri nije Anđeo, već duh Goetije.

Ovaj princ ima reputaciju najvećeg zavodnika Goetije. Uz pretpostavku da oseća simpatiju prema magu, Sitri će da se potruži da od njega ili nje napravi najvećeg zavodnika među ljudima.

Rad sa duhovima Goetije je umetnost i mag svakom od njih treba da pristupa uz visoko poštovanje.

Jedan moj prijatelj, mag Seraf, koji je izgradio dugogodišnje prijateljske odnose sa Sitrijem, navodi u čemu je sve ovaj duh raspoložen da pomaže ljudima:

Rasplamsavanje požude, strasti i ljubavi u drugima (muškarcima i ženama):

- Druge ljude čini zavisnim od seksa.
- Otkriva najdublje tajne ženskog ili muškog srca.
- Manipuliše energiju u cilju postizanja privlačnosti i orgazma.
- Leči ljude.
- Nadahnjuje ljude.
- Podučava tajne tehnike vođenja ljubavi.
- Kontrolise seksualne energije i moći.
- Pruža unutrašnju stabilnost i dodeljuje radost, dostojanstvo i samopoštovanje.

Seraf potvrđuje da je Sitri dobre naravi, a da voli tamjan, dobru hranu i viski.

U starim grimorijumima je zapisano da Sitri podstiče „žene da plešu gole“ pred magom, a i savremeni magovi potvrđuju da Sitri pomaže u spavaćoj sobi na različite načine.

Moj prijatelj, mag Astar Mundi, predlaže sledeći jednostavan ritual:

»Ako želite da se devojka ili mladić zaljubi u vas, pozovite Sitrija tako što ćete da zapalite sveću i tamjan od sandalovinu, nacrtajte Sitrijev sigil na komadu papira, držite ga u ruci i razgovarajte sa Sitrijem«.

ČEŽNJA ZA DUHOM

„DAIMONION” I ODABRANE PESME LUCIJANA BLAGE

Radiana Pit

»O Bogu možeš samo ovako govoriti:
Utelovljuješ ga u cvetu i gajiš u svojim dlanovima.
Pretvaraš ga u misao i kriješ u svojoj duši,
Gledaš ga kao izvor i puštaš da ti teče glatko stopalima.
Pretvaraš ga u Sunce i upijaš svojim očima,
Zamišljaš ga kao čoveka i zoveš u svoje selo.
Gde ga svi ljudski snovi čekaju.«

Lucijan Blaga je rođen 9. Maja 1985. godine u selu Lankram u rumunskoj pokrajini Alba kao deveti sin pravoslavnog sveštenika, čiji su interesi jako gravitirali prema nemačkoj kulturi, što je uveliko uticalo na Blagovo duhovno gledište.

Kroz svoj rad razvio je neki vid »Mita i Magije«, koje ne samo da uvažava kao početne faze istorije i religije, nego i kao pokretače nauke i umetnosti, a i kao nešto najbliže Čuvarima Misterija — *Velikim Anonimcima*. Oduvek je bio strastveni promoter samosvesti i kulturološkog dostojanstva Rumunaca. Pokušao je da podigne svest o unutrašnjem ritmu mitske i magijske ravni, mada je puno puta bio neshvaćen. Zbog toga je verovatno, pored njegovog duhovnog gledišta, osećaj čežnje za svetovnom suštinom ove ravni toliko prisutan u njegovoj poeziji. Ipak, to je odlika Blagove filozofije i poezije: **Čežnja za Duhom**.

Verujem da je »Daimonion« potpora romantičkog luciferijanizma. Govori o snazi koja je kod nekih ljudi uveliko aktivna i koja premašuje naše razumevanje. Često je poistovećujem sa Bogom (ili Velikim Anonimcem), koji je raspršen u našim životima, istoriji i biću. Nalazimo ih u pojedincima, a možemo da ih zovemo „Božiji delići“. Zbog toga sam odlučila da prevedem ovo učenje, mada je bilo samo namenjeno prilično drugačijoj i manjoj publici.

Od kada znam za sebe, proučavanje i doživljavanje dela Lucijana Blage su uvek bili velika odskočnica za moj rad, upornost i život. Koliko god vi smatrali njegovog »Daimoniana« teorijom, pesme mu opisuju prakse karakteristične za Rumunsku Magiju, prikupljene iz rumunskog narodnog predanja i prebačene kroz perspektivu romantičkog luciferijanca — nečemu sa čime se jako poistovećujem.

Kroz pesme kao što su »Nebesko Svetlo« (*Heaven's Light*), »Paks Magna« (*Pax Magna*), »Usamljenik« (*The Hermit*), »Psalam« (*Psalm*) i »Misterija Inicijanta« (*The Mystery of the Initiate*) možete da osetite njegov pristup prema Božanstvu, Daimonionu, Luciferu. Sa te tačke vas vodi dalje u veliki svet sa pesma-

ma poput »U Manastiru« (*At the Monastery*), »Smrt Pana« (*The Death of Pan*), »Tišina u Sred Starina« (*Silence Amid Old Things*), »Ćerka Zemlje Sada Pleše« (*The Daughter of the Earth Dances*), »Put Sveca« (*Path of the Saint*), »Čitanje Dlana« (*Palm Reading*), »Kletva i Čini« (*Curse and Spell*), »Svetlo Svetlosti« (*Light of Light*) i »Gavran« (*The Raven*) i »Pesma Jedne Jelke« (*The Fir Tree's Song*). Ovo su dela njegovog rada, koja mi pomažu kroz moj trud da u svom sopstvenom radu do nekle definišem ono što sam otkrila o svojim korijenima i Autohtonoj Magiji. Verujem da je foku-
sna tačka ovog rada to da on, pored preobražaja u divni svet čežnje za svetim i svetovnim, pred-
stavlja metafizičku ravan rumunske duhovnosti i živopisnog narodnog verovanja.

Da bi to potpuno razumeli, morate da se upoz-
nate sa prvim delićima takvih misli, koje je Blaga ostavio iza sebe, raspršenim u svom delu, a naročito sa tragovima koje je ostavio u »Daimo-
nionu«. Posmatrajući izvan granica filozofskog jezika nije teško primetiti prostu logiku jedne „ideje“ (u platonskom smislu), ideje koja može da bude magična, mitska, umetnička, naučna, i tako dalje, a ovo korišćenje razuma je neophodan korak. »Daimonion« vraća svakog praktičara na-
zad ka srži bilo koje projekcije i suštini bilo koje stvari, a, osim toga, njegovo delo poezije prele-
po prikazuje taj prvobitni položaj u metafizičkoj ravni.

Ilustracije koje sam napravila za pesme Luci-
jana Blage su namenjene da služe kao pogledi u simbole koje smo ja i on oboje nasledili, kojima smo bili okruženi i koje smo koristili u svakom od naših radova — simbole rumunskog narod-
nog predanja.

ANNUN JAAH

ANNUN JAAH

»Braća A.·A.· su žene...«

— Alister Krouli, »Knjiga Laži«.

BELEŠKA O POLU I SEKSUALNOSTI

Mada se termini »Skerletna Žena« i »Babalon« tradicionalno odnose na prenos struja svojstven pre svega biološkim ženama, nisam pronašla ni jedan ubedljiv razlog za to, i verujem da je u trenutnom stanju našeg psihološkog i duhovnog razvoja jedino naše ograničenje to kakve smo energije u stanju da doživimo, istražimo i otelotvorimo, odnosno kakva je naša lična mašta.

Iz tog razloga imala sam potrebu da svoje ideje koje navodim u tekstu izrazim u terminima srednjeg roda. Moj mogući neuspeh se odnosi na ograničenja moje lične mašte, a ne na ograničenja ljudske duše koja sama sebe traži. Nadam se da će, bez obzira na pol, čitaoci ovde pronaći inspiraciju svog ličnog stvaralačkog puta.

TAZA

Hodati stazom Babalon znači tragati za dopuštenjem da se iskusi postojanje kao čist oset, obustavljajući vrednosne sudove kao što su zadovoljstvo — bol, dobro/loše, privlačno/odbojno, a kojima obično ograničavamo i određujemo naše svakodnevno ljudsko iskustvo. Hodati stazom Babalon je potraga za dopuštenjem da se totalno prepustimo osetima zadovoljstva i želja u susretu svih aspekata postojanja, bez straha od rastvaranja svojeg Ja. Hodati stazom Babalon je dozvoliti sebi slobodu pokretanja strasti unutar drugih, unutar sebe.

Od pet lica Boginje: Devojka, Nimfa, Majka, Ratnica, Starica — Babalon je ratnica.

Babalon je individualna moć koja je otvorena, svesna i u dodiru sa svojom magičkom seksualnošću, iako nije određena ni jednom individuum već samo svojom ličnom voljom da iskusi postojanje. Ona/on je jedinka sposobna da zameni/zastupa/boginju u kanalisanju ukupne bezuslovne ljubavi Kosmosa prema svemu u nastanku — bez obzira na primećenu lepotu ili ružnoću, privlačnost ili odbojnost, pol, uzrast ili lične emocionalne reakcije. Siguran u svom sebstvu i u svojoj magičkoj moći, ko hodi stazom Babalon, slobodan je i da se potpuno prepusti žudnji (želji) ili željama drugih jednako kako i svojim, zadržavajući lični integritet, nezavisnost i moć.

Sposobna da otvori povišenu osetljivost ka svesnosti postojanja kao čistog oseta, Babalon je tantrički adept, sa svim moćima koje ovo podrazumeva. Babalon funkcioniše kao vidovnjak, kao medijum, kao proročki glas, izražavajući sopstveno snoviđenje stvarnosti. Ko hodi aktivno stazom Babalon, on kao Ratnik radi na pozitivnom preobražaju kulture i društva u ulozu predvodnika, primenjujući hrabrost, volju, stvaralaštvo i, najviše, Glas Žene.

Linda Falorio POLJUBI NEBESA

Prevod Monada Adonai
Lektor Artur Algolian

Tantrički tekst o kanalisanju Babalon

O AUTORKI:

Linda Falorio je umetnica i pisac, i najpoznatija je po njenom Tarotu Sen - lki (*The Shadow Tarot*). Član je Zenske Umetničke Magijske Koalicije koja predstavlja stil magijskog realizma. Izlagala je u galeriji »VestGejt« u Nju Or - leansu i učestvovala u brojnim ženskim grupnim izložbama. Podučava okultno i metafiziku, uključujući Astrologiju, Tarot, gledanje u dlan i Magiju. Takođe organizuje i performanse, najčešće na festivalima kao što su StarVud i festival »Letnji Jas - treb« (*The Summer Hawk*).

Objavljivala je u raznim okultnim magazinima kao što su »StarFire«, »SKOOB Occult Re - view«, »Rose & Quill«, »M. E. Z. L. I. M.«, »A. H. A.« (*AbraHadAbra*), »Vešti Mreže Kruga« (*Circle Network News*), »Zurnal Kongre - sa Astroloških Organizacija« (*Congress of Astrological Organizations Journal*), »Krug Nje Kali« (*Thee Kali Circle*) i u »NOX Anthology« koju je objavio Ezoter - ični Red Dagona. Njen tekst »Magika Orgaz - ma« je Donald Majkl Kreg uvrstio u svoju kn - jigu »Savremena Seksualna Magika« (*Modern Sex Magick*). Kliničku psihologiju je završila na Univerzitetu u Majamiju, sertifikovani je hipnoterapeut i živi u Pittsburgu sa svojim životnim partnerom Fredom Fovlerom.

Linda Falorio pripada dugoj liniji žena tradicionalnih isceliteljki. Jedna je od originalnih članica »Mreže Duhovnog Naštanka« (*Spiritual Emergence Network*) koju su u Kaliforniji 1980. godine osnovali Stanislav i Hristina Grof. Bila je član Tifonijanskog »Ordo Templi Orientisa« Keneta Granta, a Kenet Grant ju je jednom prilikom prozvao »planetarnom Prvosveštenicom Tifona«. U tantričku AdiNat tradiciju ju je u Nju Jorku ini - cirao 1991. godine Donald Majkl Kreg (Šambala Nat). Bila je član »Krug Nje Kali« koji je de - lovao unutar mreže Hrama Psihičke Mladoši, kao i Kabalističke Alhemijske Crkve (*Q. B. L. H.*) koju je vodio Vilijam Veb. Bila je član i Ezoteričnog Reda Dagona pod dva ra - zličita vođstva, a vodila je i Ložu Kule Bliznakinje Kuge. Ta Loža je geograf - ski pokrivala područje gde se nalaze i dve blizanačke nuklearne elektrane, ali i gde deluje veštičiji koven »Kata« (*Catta*) u koji je inicirana. U pitanju je koven Tradicionalnog Veštičarenja koji ima istorijske veze sa poznatom vešticom Sibilom Lik i iznad oltara ovog koven nalazi se slika Bafometa koju je ona naslikala.

TEHNIKE SUOČAVANJA SA DRUGIMA, TEHNIKE SUOČAVANJA SA SOBOM

Uzmi što ti daju

U svakom suočavanju u svom svakodnevom životu, prihvati šta ti drugi pružaju. Ako su ljuti, prihvati to. Ako su tužni, propusti to kroz svoju svest. Ako te seksualno privlače, pusti to u svoje energetsko polje. Bez obzira kakva bi tvoja normalna reakcija bila, bilo da je strah, privlačnost, dosada ili odbojnost, prihvati pojedinca pred sobom bez predrasuda. Upij njihove energije u sebe kroz lagano dodirivanje po ramenu, uhvatite se za ruke, neka suština poteče iz njihovih očiju u tvoje. Za uzvrat možeš da zračiš ljubavlju i prihvatanjem. Shvati da to nema veze sa tvojim ličnim reakcijama, već da je to čisto kan - lisanje Babalon u trenutku kada se dodiruje sa ljudskom sferom.

Zamisli da imaš seksualni odnos sa svima sa kojima se srećeš

Bez obzira da li je neka osoba lepa ili ne, stara ili mla - da, nezavisno od pola i tradicionalnih seksualnih ta - bua, a kao produžetak gornje vežbe. Nastavi ovu vežbu sve dok ne budeš u stanju da zamisliš takve susrete bez uzbuđenja, odbojnosti, krivice, sramote ili straha. Nakon što sve te emocije izgube svoju moć nad tobom, razvićeš

ljubaznost i trpeljivost za različitost drugih ljudi, jer mi jer mi najviše volimo ono što je poput nas.

Rastopi granice ega kroz trenutak Poljupca

U tom neopisivom trenutku, granice između sopstva i drugih su mutne. Produži ovaj trenutak dok ne osetiš energiju i svesnost drugog koji se kreće kroz tebe. Poljubi biljku. Poljubi neživi predmet, kao što je kamen, automobil, olovka, lični Atame. Poljubi životinju. Poljubi drugo ljudsko biće. Čineći to, u trenutku poljupca pomešaćeš svoju unutrašnju suštinu, i naučićeš nešto i o suštini onog drugog. Imaš na umu da će i taj drugi za uzvrat isto tako uzeti deo tebe.

Ogledalo, zamena mesta

Koristeći svoju maštu gledaj u oči druge osobe dok ne „postaneš“ ta osoba, osvrćući se ka sebi koji je upravo postao „drugi“. Ovo može biti veoma snažno, čak uznemirujuće iskustvo za oboje. Kada se kontakt uspostavi, nastaće bljesak jedinstva sa drugim koji je poplava čiste univerzalne ljubavi, koja dopire i identifikuje se sa oboma, jer cela ljubav je jedinstvo koje želimo, ono što bismo upili u sebe. Za avanturiste, po-

kušajte ovo sa nekim ko vam se ne dopada ili sa nekim ko vas ljuti.

Ogledalo, ogledalce...

Gledaj u svoj odraz u ogledalu dok ti se ne otuđi, sve dok lice koje gleda u tebe ne postane tuđe. Zrači ljubaznošću prema tom drugom u ogledalu, prihvati ga, neka tvoja ljubav poteče ka njemu i neka ti se vrati reflektovana.

Magička monogamija

Kada tražimo muzu inspiracije kroz jedinstvo sa drugim, mi se srećemo sa poteškoćom da muza leži u nama, a ne u drugom. Ni jedan pojedinac ne može da nam da ono što već ne posedujemo u sebi samima. Mada je moguće da, u onom prvom ushićenju novim ljubavnikom, otkrijemo iskru koja pali neuhvatljivu inspiraciju koju tražimo, makar privremeno. Ipak, ako se nastavi u tantričkoj praksi sa jednom odabranom osobom, tada se moć produbljuje kako maske padaju. Umesto da postane poznat i dosadan, ovo je tačka na kojoj ljubavnik postaje skroz tajanstven, potpuno DRUGI, samim tim uzvišeni kanal stvaralačke magijske sile.

MAGIKE ORGAZMA

Orgazam je energija

Voljni ritmički pokreti tela i disanje grade energetske obrasce, izazivajući duboke primalne odgovore u telu i duši. U trenutku orgazma, osećaj ličnog Ja proširuje svoje granice, spajajući se sa živim tokom Univezuma, a duša i telo su ozareni hiljadama iskrica razigrane energije i svetla. Orgazam stvara kapiju za ulaz u druge dimenzije. Gde obična osoba samo gubi svest o sebi, padajući srećno u san, tantrički adept jaše na toku orgazmičkog pražnjenja u astralni svet, gde on ili ona koriste umeće stvaralačke stvarnosti da bi ostvarili ono što se želi i hoće.

Orgazam disanja

U svom hramu ili osveštanoj sobi uspostavi ritam disanja. Zamisli (vizualizuj) životnu snagu oko sebe kao sjajne svetle tačke koje igraju. Udahni to svetlo u svoje telo, dopusti sebi da iskusiš okean vibrirajuće energije koja te okružuje, u kojoj neprekidno plivamo i iz koje gradimo naše biće. Kako se ritam disanja uspostavlja, sve dublje i dublje ćeš ići u meditativno stanje, svest će ti se smiriti, postajući lucidna i jasna. Eksperimentiši sa svakom od sledećih praksi sve dok izvesne fizičke senzacije ne postanu jasne:

Zamisli da udišeš i izdišeš ne samo kroz nos ili usta, već i kroz kosti svojih ruku i nogu.

Diši kroz vrh svoje lobanje dok se tvoj um širi i otvara prema Svemiru.

Diši kroz pore svoje kože sve dok tvoje telo ne počne da

se oseća pročišćeno, potpuno živo i otvoreno ka senzacijama.

Udiši energiju iz podnožja kičme sve do vrha glave. Udahni energiju sa vrha glave do korena kičme dok ti se telo puni energijom i svetlom, dok dišeš energetski tok uz i niz kičmu.

Udahni energiju uvis i kroz vrh svoje glave, pa onda nadole i oko svog tela, zamisli je kao sjajnu plavu boju koja prerasta u svetloplavi krug i koja te okružuje u tom svetom prostoru, kao svetloplavi krug koji postaje sve svetliji i življi sa svakim udahom.

Udiši kroz sedam vitalnih centara čakri, kroz svaku pojedinačno, zamišljajući da vibriraju živim svetlom.

Telesni orgazam: Drvo Noćne Tantre

Blisko vezan sa Anđelom tvog višeg bića, dovedi se do orgazma, bez nervoze, bez krivice. Zabeleži vizije.

Orgazam kroz osnovu kičme — Malkut. Ovo daje snagu tantričkoj energijskoj razmeni, daje moć izdvajanja eliksira preobražaja dok feromoni seksualne kale kuljaju iz tvog tela, a Srebrna Kiša Nuite pada sa zvezda.

Orgazam kroz centar ispod pupka — Bramin Čvor. Ovo daje ličnu snagu, doživljaj Čija kao pipke svetlosti koji isijavaju iz Centra, dosežući objekte namere i želje. U tome leži moć da vidiš sebe i druge ljude kao blistava svetlosna jaja, kao međusobno povezane čvorove, kao vrtloge osećanja koji pulsiraju ritmom života.

Orgazam kroz pupak — Jesod. Daje moć fascinacije i uzbuđenja, maštu koja rasplamsava želju, moć da se stvara iluzija, da se stvori lični univezum, raj ili pakao.

U tome leži i moć da se iskusi sočnost života, njegovo bogatstvo, čulnost koja je svojstvena svemu što teče, emocijama, rekama, krvi.

Orgazam kroz dijafragmu – Veo Paroketa – Višnuov Čvor. Daje moć govora u tišini, moć nevidljivosti, moć pokrova. Daje moć da se uđe u drugu dimenziju preko kosmološke Crne Rupe međuzvezdanog prostora, preko materije pale u sebe snagom unutrašnje privlačnosti.

Orgazam kroz osećajno srce – Tifaret – Raskšće. Daje moć nevidljivosti, moć da se uđe u drugo telo, u srce i dušu, moć da iskusiš lično postojanje kao Prazninu bez Ega. Orgazam kroz područje grla – Daat – Šivin čvor. Ulaz u Univerzum B i Setove tunele.

Ovo daje šamansku moć, moć oblikomenjanja, moć kosmičke transmutacije primalne ćelije. Ovde leži moć da dodirneš i iskusiš kombinovano muško-žensko/žensko-muško koje postoji kao mogućnost da se rodi unutar tvog svetlosnog tela. Tu je takođe i poznanje prošlosti-sadašnjosti-budućnosti u sadašnjem trenutku.

Orgazam kroz treće oko — dvolatični Bina/Hokma u centru čela. Daje moć ulaska u Snovreme, moć da se voljno napusti telo, moć eksternizacije, objektivizacije i univerzalizacije svojeg unutrašnjeg, subjektivnog, i veoma ličnog shvatanja stvarnosti.

Ovde takođe leži moć izricanja „reči rođenja“ Majstora Hrama.

Orgazam kroz krunu glave — Keter/Hiljadulatična Sahasrara čakra, uzdiže kundalini kičmom, dozvoljava

svesnosti da se izlije preko vrha lobanje u rasprskavajući univerzum, u sverastući zvezdani pljusak. Doživi svetlost i energiju Zvezda iznad kao izvor inspiracije i spiritualne potpore, kao setve naše rase. Orgazam ovde donosi moć transdimenzionalnog, međuzvezdanog putovanja kroz vreme.

Orgazam kroz svaku poru svoga tela – doživljavanje povezanosti tačaka raspevanog svetla koje prekriva živo meso. Oseti treptaje *nadija* suptilnog tela, tanušne iskre svetla koje su blagoslovi kala zvezda dok padaju kao kiša iz transplutonskih dimenzija. Doživi vatromet koji se ubada u tvoje telo, vidi u njima sliku univerzuma živog i uskovitlanog, pulisirajućih mnogobojnih zvezda. Orgazam ovde donosi moć prizivanja *Velikih Drevnih* bezvremenih putnika, Bogova koji se uvek vraćaju spiralno iz prošlosti i budućnosti u večno plutajuće sada.

Orgazam Neba i Zemlje

Udahni Sunce, Mesec i Zvezde. Stremeći ka njima, dozvoli da njihova energija protiče kroz tebe. Doživi njihov blagoslov kao produženi poljubac.

Stavi ruke na zemlju (ako si u prostoriji, onda na pod, dok vizuelizuješ tle) i pošalji strujanje orgazmičke energije u sveprihvatajuće telo Zemlje. Iskusi blagoslov njene sveobuhvatne ljubavi kao duboko otvaranje srca ka smirenosti, tišini i miru.

INTERVJU SA IJANOM KORIGANOM

— Gvidion i Leonora —

Sveštenik Džefri Vindam (Ijan Korigan), američki neopagan, najviše angažiran u Druidizmu, služio je kao Arhdruid u Ar nDraiocht Fein. Zainteresovan je za keltski politeizam, hindu tantru, Telemu i Magiju Haosa, a naročito ceni rad i nasleđe Howarda P. Lavkrafta. Autor je knjiga o keltskom čarobnjaštvu »Sveta Vatra, Sveti Bunar: Grimorijum Jednog Druida«, »Knjiga Prizivanja: Paganska Evokacija«, »Draiocht: Knjiga Keltskog Čarobnjaštva«, »Portalna Knjiga: Učenja i Dela Keltskog Veštičarenja« i »Zmajeva Knjiga: Paganska Ceremonijalna Magija«. Sa suprugom Lijafal ima muzički folk duet »Aven« (Awen). Autor je muzičkog CD-a »Jednom oko Točka« (Once Around the Wheel).

♦ *Vi ste Druid i veštac. Možete li nam reći kako ste zainteresovani i uključeni u oboje?*

Ja sam tip iz radničke klase, iz industrijskog grada u severoistočnom Ohaju. Odrastao sam u '50.-im i '60.-im, a sazeo u '70.-im, pod uticajem rokenrola, Nove Levice, kontrakulture i okultizma. Kada sam bio tinejdžer, okultne knjige su postajale dostupne na štandovima za knjige u samoposlugama, a tarot karte su bile popularne

među srednjoškolcima i svi su proučavali svoj astrološki znak.

Čitanje me je odvelo od srednjovekovne hrišćanske magije do uzbudljivog „oživljavanja“ paganske magije pod nazivom »Veštičarenje«. U tadašnje vreme, reč »Veštičarenje« se prvenstveno koristila označavajući „pagansku religiju i čarobnjaštvo“, a „gardnerovski“ pravac se obično ogledao kao temeljna tradicionalna praksa, podrazumevajući da su postojale i mnoge druge. Sve dok nisam krenuo na univerzitet, smatrao sam se takozvanim vikanom, ili „paganskim“ magom u potrazi za inicijacijom u misterije.

Do 1977. godine sam bio uključen u anti-inicijacijsku grupu vikanskog pravca, istovremeno aktivno tražeći vikansku inicijaciju. Godine 1980. sam prihvatio inicijaciju u „keltski tradicionalni“ sastav veštičarenja, dosegnuvši treći stupanj i, sa svojom tadašnjom ženom, pokrenuo sam koven prema toj tradiciji. Obzirom da se ta tradicija vezala za vikanske ritualne oblike, moram da pohvalim svoje mentore koji su bili tu da me usmere ka pravim izvorima u svrhu dobivanja stipendije keltskih studija.

Upoznao sam Isaka Bonevica 1984. godine, kada je osnovao svoju novu druidsku grupu Ar nDraioht Fein, a kao dete sam pročitao njegov klasik »Prava Magija« (Real Magic). Postali smo prijatelji, ali se nisam formalno pridružio A. D. F.-u sve do 1991. godine, kada se lokalni ogranak pojavio u mom gradu. Shvatio sam da nije bilo potrebno da u opšte mnogo menjam svoja keltska paganska religijska uverenja, ali nove vrste rituala koje smo integrisali u A. D. F. su više priličile onome što sam smatrao »starim običajima«, nego vikanskim pravcima. I ja i moja žena, koja je, takođe, bila dugogodišnja vikanska sveštenica smo postali aktivni članovi, preuzevši vodstvo u razvitku druidskih ideja i rituala. Za mene, veštičarenje je bio korak u ličnom razvoju ka paganskom sveštenstvu i magizmu, a Druidizam je moj trenutni izražaj ovih pojmova.

♦ *Koja je razlika između veštičarenja i Druidizma?*

Mного se raspavlja o tom pitanju. Biću kratak. U drevnim vremenima, »Druidizam« je bila religija Kelta gvozdene doba (recimo, od 500. godine pre nove ere do 300. godine nove ere odprilike), to jeste njihov tradicionalni paganizam koji su predvodili druidi, njihovi tradicionalni čuvari Znanja.

»Veštičarenje« se obično odnosi na članove »podzemnih« ili heretičkih sekta koje se bave čarobnjaštvom. Obzirom da se pretežno odnosi na evropsku istoriju, ova reč se pripisuje i sličnim praksama delom sveta. U modernim vremenima, a i u našoj neopaganskoj »renesansi«, u »veštičarstvo« spadaju obično ili post-Gardnerovske štovalačke i magijske grupe manjeg kruga ljudi, ili osobna praksa čarobnjaštva i bacanja čini religijskog ili nereligijskog karaktera.

♦ *Pre dosta godina, Inija Trinkunas iz Litvanije mi je pričala o poseti njenih ćerki A. D. F.-u u Americi i kako je A. D. F. pitao da prilagodi neke rumunske materijale u svoje liturgije. Pošto smo mi iz Istočne Evrope, molim vas opišite mi vaše utiske kada se prvi put američki paganizam sreo sa istočnoevropskim? Sličnosti i razlike u obliku i pristupu?*

Ovo je poduga priča... Kada je Bonevic prvi put upoznao pagansku populaciju Amerike sa svojom novom druidskom zajednicom, predstavio ju je kao oživljavanje pan-indo-evropskog paganizma (ne ograničavajući se na keltski). Godine 1984. bio je ushićen saznajući da su Istočna Evropa, a najviše baltički narodi, zadržali dosta kulturološkog sećanja na stare bogove, vatrene rituale, pesme, žrtve, i tako dalje. Ovo je bilo nešto novo mnogim neopaganima, a i meni. Gledali smo to kao način na koji ćemo da popunimo praznine onoga što se već znalo o tradicionalnom evropskom paganizmu i mnogi članovi su prionuli učenju baltičkih običaja.

Jedan od naših lokalnih poznanika se bacio na takvo proučavanje. Naučio je jezik, odputovao u Litvu, naučio da svira kantele i tako dalje. Pokušao je da proba da prikaže baltičke običaje u ritualima na paganskim festivalima, u ritualima letne ravnodnevnice i tako dalje. Ovaj čovek je bio osnivač našeg klivlandskog A. D. F. »luga« (lokalne kongregacije) i hteo je da nam uvede te običaje ovde.

Sukob se pojavio među tradicionalnim oblicima

običaja i u potrebi nas Amerikanaca da uklopimo naše slavlje u tipičan ritual podnošljive dužine. Tradicionalni rituali su, u glavnom, celodnevne dužnosti, poput jutarnjih rituala u zoru, gozbenih rituala za večeru i tako dalje. Napravili smo ritual u »baltičkom stilu« koji je obuhvatio asortiman običaja u naš dvosatni format i prilagodili ih našoj već postojećoj »druidskoj liturgiji«. Naučili smo pesme na litvanskom jeziku, napravili ravnodnevnike portale, puštali plutajuću vatru i dobro se proveli za ravnodnevnicu.

Kada je naš član preneo ovo sve svojim prijateljima u američkoj rumunskoj paganskoj zajednici, nije bilo dobro prihvaćeno. Plašim se da je imao mnogo problema zbog toga. Namerno menjanje tradicije se nije odobravalo i u opšte je ova ideja bila odbačena prosto kao neopaganska.

Samo ću da kažem da takva i jeste. Severnoamerički neopaganizam jednostavno nikada ne može da bude etnički utemeljen na način kako to mogu da budu neki evropski pokreti oživljavanja paganizma. Ovde je baš svako okupljanje ljudi multietničko, sa najjačim elementima zajedništva, sa obzirom na našu potrošačku kulturu. Delo kao što je naš Druidizam podstiče da nova zajednica iznikne iz ovog mešanog tla, a mi koristimo ona semena koja možemo da dobijemo iz starog sveta. Ono što izraste iz našeg truda će da bude moderno i verovatno neće da zadovolji tradicionaliste. Mi se samo nadamo dobrim plodovima.

♦ *Ako se dobro sećam, na vašoj polici za knjige stoji »Kali Kaula« od Ijana Frajsa. Da li ste zainteresovani i za tantru? Mahendranat je bio prijatelj i saradnik Džeralda Gardnera u veoma ranoj fazi razvoja gardnerovskog veštičarenja. On je upoređivao veštice sa indijskim tantricima. Po vašem mišljenju, da li je*

moguće napraviti neke paralele i koje bi bile sličnosti i razlike između njih?

Iniciran sam u zapadnjačku Nat tradiciju još sredinom '80.-ih, a naš mali krug u Klivlandu je primio pošiljku sa pepelom Old Boja nakon što je preminuo. Jai Guru Dev!

Mada i dalje poštujem poštujem Šivu/Šakti, to nika-
da nije bio moj glavni put. Slažem se da je Gardner vero-
vatno pokupio elemente ovog veštičjeg kulta iz tantrę.
Rad u parovima, neobučeni (nagi, skajklad) rituali i
Veliki Ritual su verovatno direktne imitacije tantrę iz
književnih izvora. »Skajklad« (*skyclad*) je tantrički po-
jam — digambari, koliko se sećam.

♦ *Razvili ste sastav keltskog čarobnjaštva. Da li*

*prihvatate psihološki model i smatrate duhove pro-
jekcijom naših umova, ili su za vas oni stvarna bića?*

Pristupam bogovima i duhovima kao da su oni stvar-
na bića. Moj rad i rezultati se u glavnom podudaraju
sa tim pristupom. Nastojim da ostanem suzdržan što se
tiče njihove „stvarne“ prirode.

♦ *Na čemu je zasnovan autoritet čarobnjaka da
radi sa duhovima u keltskom čarobnjaštvu, da li na
ličnom autoritetu ili na hijerarhijskom?*

Za mene i jedno i drugo po malo. Apsolutno se oslan-
jam na svoju povezanost sa nekoliko božanstava, ali
je takođe bitno da se izgradi lična veština i jačina kroz
dela.

ATAME

VEŠTIČIJI NOŽ

Gvidion

Veštičiji nož se naziva Atame i pod tim imenom ga Džerald Gardner 1954. godine prvi put pominje u svojoj knjizi »Veštičarenje Danas«. Predstavlja jedno od četiri osnovna oruđa veštice.

Atame je dvosekli ritualni bodež sa oštrim vrhom i crnom drškom, načinjen od gvožđa ili čelika. U savremenom Veštičarenju, Atame je lično ritualno oruđe veštica i nikada se ne koristi za stvarno sečenje, već mu je upotreba simbolična i ceremonijalna, za primer – za usmeravanja energije, otvaranje Kruga i tokom takozvanog Velikog Rituala gde – kada se on radi simbolično – Sveštenice i Sveštenika to simbolično urade tako što se Atame stavi u pehar.

Ostin Osman Sper je bio prvi koji je doveo u pitanje originalnost Atamea kao tradicionalnog veštičijeg oruđa, smatrajući da je Gardner nadahnuće za Atame našao u srednjovekovnim magijskim grimorijumima. Naime, u nekim od najstarijih rukopisa Solomonovog Ključa pominje se nož pod nazivom »Artavus« i uz njega i nož »Bolino«. To je veoma slično imenu noža sa belom drškom, koji se kod Gardnera i u savremenom Veštičarenju naziva »Bolin«, a koji

služi za aktuelno sečenje i slične konkretne primene.

Idris Šah, Gardnerov prijatelj i biograf, reč »Atame« je u svojoj knjizi »Tajna Društva« povezao sa arapskom reči »*Al-Dhammé*«, značenja »onaj koji pušta krv«, kojom se označavao ritualni nož u jednom srednjovekovnom kultu prisutnom u Maroku i Andaluziji.

Upotreba noža sa crnom drškom ipak je starija od Gardnera. Kao dva savremena primera za to mogu se navesti članak objavljen u Magazinu Dablinskog Univerziteta iz 1849. godine u kojem se pominje nož sa crnom drškom kao nezamenjivi instrument za izvođenje određenih rituala, kod proslave Noći Svih Svetih (31. Oktobar), kao i u mističnim ceremonijama koje se izvode za vreme Mladog Meseca. Kao drugi primer može se navesti, nepunih pola veka kasnije, tekst objavljen u časopisu Londonski Posmatrač koji je govorio o grupi Iraca koji su planirali neku vrstu litije vezanu za vile. Članak izrazito navodi nož sa crnom drškom kao »moćno oružje protiv svih zlih duhova«.

No, vratimo se mnogo dalje u prošlost, u vreme koje seže do 1.500 godina pre Hrista, gde nož sa crnom drškom srećemo u takozvanoj Mi-

ojskoj Civilizaciji na ostrvu Kritu. Po grčkoj mitologiji, oružja sa sečivima i ratne kacige su izmišljene baš na tom ostrvu, gde su prvi put i počeli da ih prave. Zanimljivo je da i u evropskom narodnom predanju postoji veza između kovača i veštica. Tokom Srednjeg Veka, kovači su spaljivani kao vešci i čarobnjaci, a u nekim engleskim selima je kovački zanat bio zabranjen kao crna veština, tako da je to zanimljiva veza, tim pre što je – po legendi Tradicionalog Veštičarenja – Azazel naučio ljude da kuju mačeve, noževe i oklope i upoznao ih sa metalima i metalurgijom. Kritski nož sa crnom drškom se najčešće pravio od roga Jarca ili ovna, a sam Krit je bio centar nekih magijskih tradicija koje su kasnije uticale na srednjovekovne magijske grimorijume putem vizantijske knjige o Magiji pod nazivom »Magijska Rasprava o Solomonu«. Na Kritu je upotreba noža sa crnom drškom u Magiji – a insistiranje na crnoj dršci je bilo zato što se verovalo da se duhovi koji bi mogli nauditi ljudima plaše ovakvih noževa – bila deo magijske prakse i narodnih običaja sve do današnjih dana. Tako je crni nož bio korišćen tokom venčanja da bi se sprečile sve vradžbine koje bi imale za cilj da pokvare sreću mladenaca, za lečenje od bolesti i za pravljenje amajlija za zaštitu dece.

U magijskim ceremonijama čarobnjaka sa Krita, crni nož namenjen samo za te svrhe je korišten tako što bi se njime iscrtao krug, bodež bi se zabio u centar kruga i zatim bi čarobnjak u krugu izrekao bajalice i tajna imena kojima bi prizvao bića koja želi da prizove. Primer toga je magijski ritual koji je za cilj imao da neko nauči da bolje svira liru. Onaj ko je to želeo da morao je u ponoć da nađe neko zabačeno raskršće i da iscrta krug nožem sa crnom drškom kako je već malopre objašnjeno. Zatim bi morao u krugu početi da svira liru i uskoro bi se oko kruga okupile vile i vilenjaci. Na sve moguće načine bi pokušali da ga izmame iz kruga, ali on ne bi smeo da ga napusti.

Na kraju, pred zoru, ponudili bi mu da ga nauče da svira, ako im za uzvrat dâ nešto svoje. Ono što se davalo je obično bio jedan nokat i posle toga bi se, pre nego što prvi petlovi zakukuriču i vile isčeznu, steklo majstorstvo sviranja lire.

Grčki magijski rukopisi predstavljaju skup veoma zanimljivih magijskih rituala Antičke Grčke koji su prvi put javno predstavljeni osamdesetih godina prošlog veka. Mada postoje mnogi ukazatelji da su mnogi praktičari bili muškog roda i Grci, ipak je ostalo zabeleženo da su te prakse u glavnom smatrane za veštičije varvarske rituale koje izvode stranci i to u glavnom žene.

Magijski nož sa crnom drškom od kozijeg roga, veza sa kritskim magijskim nožem je očigledna, kao ritualno pomagalo se, naravno, može naći i u grčkim magijskim rukopisima. Recimo, poznat je prikaz Hekate iz nešto kasnijeg perioda, prikazan na bronzanom trouglu korištenom za prizive. Na njemu su ispisane različite permutacije samoglasnika koje se u grčkim magijskim rukopisima koriste za priziv Hekate, dok je u svakom uglu trougla nalaze Hekatinu slikovni prikazi u njena tri ispoljavanja. Kao Fibija (Svetla) drži ključ i baklju. Kao Diona (Majka Afrodite) drži bič i baklju, i kao Nihi (Noćna) drži zmiju i bodež. Hekatin bodež, a mnoge današnje veštice smatraju da je to bio prvobitni veštičiji Atame, jeste simbol čije je značenje bilo presuđivanje i moć. Bodež je i drevna vremena korišćen da se njime prinose žrtve i da se njime kontrolišu duhovi,

odnosno za zaštitu od zlih duhova. U tom smislu, bodež je bio simbol njene božanske moći kao gospodarice duhova i Magije.

Veštice iz Tesalijske su bile povezivane sa Hekatom, kao njihovom zaštitnicom i Kraljicom. Magijske veštine koje su im pripisivane bile su nekuja (proricanje prizivanjem mrtvih), goeteja (čarobnjaštvo) i farmakeja (upotreba biljaka i otrova u Magiji). U današnjim narodnim običajima i magijskoj praksi, veštica u Istočnoj Srbiji i danas postoji veza sa antičkim kultom Hekate. Veoma često u narodnim pričama Smrt, Kuga i Kuma se, u stvari, odnose na Hekatu. Vile, kao mitološka bića vezana za veštice i od kojih po sve-dočenjima domaćih veštica je i došao deo znanja koje imaju o Magiji, takođe se, po mišljenju nekih stručnjaka, povezuju sa preživelim kultom Hekate. Tako da je direktna veza antičkih i domaćih veštica veoma moguća.

Još jedan pokazatelj da nož sa crnom drškom nije u evropsko Veštičarenje ušao iz magijskih grimorijuma i Ceremonijalne Magije, jeste i to da se nož sa crnom drškom sreće i u istočno-evropskom Veštičarenju koje, obzirom da su ga sačuvali u glavnom nepismene žene, teško da je moglo biti pod uticajem magijskih grimorijuma koji nisu bili ni dostupni niti poznati u tim krajevima. Kazimirović, recimo, tako navodi da veštice u Srbiji koriste nož sa crnom drškom koji se naziva »Kustura« (»Kostura«, u Crnoj Gori). Takođe, doktor J. H. Vasiljević u »Makedonskom Zborniku«, strana 15., navodi da se u jednoj vradžbini poreklom iz 8. veka pominje nož sa crnom drškom. Isto tako, pravoslavni sveštenik Konstantin u svojoj knjizi iz 16. veka takođe pominje nož sa crnom drškom. Sledeći citat je iz domaće etnološke literature:

»Nadprirodna moć Meseca često se koristila i u magijskoj praksi. Nije slučajno što su mnoge magijske radnje obavljane pri njegovoj svetlosti. U nekim se obredima, za primer, Mesec „zarobljava“ u ogledalo (odnosno u neki predmet sa takvom funkcijom). Na taj način simbolično su ga skidali sa neba i privlačili na dohvat ruke. Kao primer se može uzeti jedan obred iz Homolja. Cilj obreda bilo je osvećenje britvice, koja je kasnije služila za lečenje. Babe koje su igrale ulogu vrača pripremale su za tu priliku britvicu načinjenu na dan Svetog Vartolomea od desnog roga crnog ovna. Sâm obred izvodio se u vreme „jednaja“ (pomračenja) Meseca. Dok je pomračenje trajalo, b a b e s u

iznosile u dvorište tepsiju punu vode i u nju spuštale britvicu. Pošto bi uhvatile na površinu vode lik pomračenog Meseca, izgovarale su bajalicu koja se završavala uzvikom: *“Usili se, Meseče! Ojačaj Meseče! Osveti je, Meseče!”* Kada bi Mesec izašao iz senke, babe bi se tri puta krstile i vadile britvicu iz vode. Verovalo se da je ovako „usiljena“, „ojačana“ i „osvećena“ britvica ispunjena nekom tajanstvenom, nadprirodnom, a – bez sumnje i lekovitom – silom.

Neki Koveni su standardizovali oblik i dužinu sečiva Atamea, ali to nije univerzalno pravilo i dužina se propisuje, između ostalog, i zbog sigurnosti članova Koveni dok rade u krugu. Duže oštrice povećavaju mogućnost nena-mernih povreda tako da neki Koveni preferiraju kraće oštrice, no najčešće je njihova dužina od 12 do 15 centimetara. Postoje još uvek oprečna mišljenja da li bi oštrica trebalo da bude tupa ili oštra, autori poput Stuarda i Džanet Farar recimo zastupaju mišljenje da bi zbog bezbednosti trebalo da bude tupa. Drugi se, pak, ne slažu i insistiraju da sečivo mora biti oštro.

Savremene veštice smatraju da sečivo ne sme biti „zaraženo“ dodiranjem sa bilo kakvom krvlju.

Savremeno Veštičarenje je evoluiralo: nekada su veštice koristile krvne žrtve, danas to više ne rade. Vezano za verovanja vezana za krv i oružje, daćemo primer iz domaće narodne Magije u kojoj se sablje i jatagani koriste za magijsku zaštitu, za bajanje da se nađe lopov, ali u velikoj meri i za lečenje. U narodu je smatrano da su naročito magijski moćna ona sečiva koja su ukrašena određenim simbolima ili ornamentikom (oči, vuk, zmaj...), ali izuzetna magijska moć je pripisivana oružju kojim je neko već ubijen. Tako su deca lečena bajalicom koja je uključivala da prenoće sa sabljom kojom je nekom ranije odsečena glava, a za tim bi u jutro niz oštricu sablje puštali vodu u posudu iz koje bi je onda davali detetu da pije. To je prilično blisko verovanju tradicionalnih veštica o moći krvi kojom se sečivo puni magijskom snagom. Naime, u nekim tradicijama one bi za vreme Opadajućeg Meseca u vodu stavile odgovarajuće bilje koje se povezuje sa agresivnijim i „ratničkim“ karakteristikama i nekoliko kapi krvi. Najviše se vrednovala sopstvena krv, pa onda krv crne mačke, a za tim bilo koja krv, što bi u današnje vreme uključivalo i onu koja ide uz komad goveđeg, svinjskog ili pak pilećeg mesa u mesari ili supermarketu. Onda bi se nož – nad kojim se izvrši egzorcizam vodom iz ritualnog pehara i mirisima – zagrevao na žaru iz ognjišta, odnosno ako to nije dostupno na briketima uglja u gorioniku, koliko je to moguće i onda bi, uz određene reči, se stavljao u ranije pripremljenu vodu pomešanu sa biljem i par kapi krvi.

Posle takvog posvećivanja, nož bi se, vrhom okrenutim na dole, zakopao i posle tri dana otkopao i čuvao u platnu nad kojim je takođe izvršen egzorcizam.

Kako se koristi bodež? Sasvim je sigurno da različite veštičije tradicije koriste bodež na različite načine i

svrhe. U magijskom smislu, iz magijske tradicija koje su uticale na Gardnera, možemo reći da su mač i bodež samo delimično slični. U Gardnerovskom i Aleksandrijskom Veštičarenju, samo Visoka Sveštenica i Visoki Sveštenik imaju pravo da nose mač. Obični članovi nose bodeže.

To je zato što je gardnerova tradicija nastala pod uticajem feudalizma i tu Visoka Sveštenica i Visoki Sveštenik predstavljaju Vladarku i Vladara zemlje, samim tim i predstavnike Boginje i Boga i zato u Koveni i imaju moć. Mač tako u hijerarhijskom poretku znak je autoriteta da se nad nekim ili nečim vlada.

Tradicionalno se u Ceremonijalnoj Magiji mač drži u levoj ruci dok se kruži u smeru kazaljke na satu, a kada se ide suprotno – u desnoj ruci. Mač je simbol moći i, osim kada postoji potreba za time u ritualu, on se nikada ne usmerava vrhom na dole jer je to znak kapitulacije i to loše mogu da protumače siline koje neko želi da kontroliše. Duhovi i demoni se kontrolišu oštricom, a vrh mača i bodeža se koristi kada je duh neposlušan kao upozorenje i to može da nanese velike muke tom biću. Tehnički, ako se vrh koristi na pravi način, on može i da uništi nekog duha i zato se usmeravanje vrha ka duhu koristi svega nekoliko sekundi.

Mač i atame koriste vibracije aure da bi kanalisali energiju iz iste. Energija se spušta od „Najvišeg“ do područja srca i onda preko sfere aure kroz mač se usmerava gde treba i to je osnov autoriteta ceremonijalnih magova u praktičnoj Magiji na osnovu kojeg oni teže da komanduju bićima na Astralu. Bodež je kraći od mača i njegova oštrica ne doseže do Najvišeg i zato on, smatra se, ne nosi sa sobom autoritet koji donosi mač. Mač se zato koristi za prizive i za teranje astralnih oblika koji su po svojoj prirodi statičniji, a bodež za lična čišćenja i teranja. Recimo, veruje se da bolest ne nastaje u telu već da je uzrok u auri koja nas okružuje. Slično verovanje postoji i u našem narodu gde obredni igrači idu u povorci. Kada dođu do kuće gde postoji bolesnik, trojica od njih se zatrče i nad bolesnikovom glavom tri puta zamahnu sabljom ili jataganom da bi oterali bolest i posle toga bolesniku daju da poljubi sečivo. U Ceremonijalnoj Magiji se, u svrhu takvog teranja bolesti, ne koristi mač zato što se smatra da on ima veću moć od bodeža i da može nehotice da izazove još veće oštećenje i bolest. Iskustvo je pokazalo da je korišćenje oštrice na pogrešan način u nekim inicijacijskim grupama kasnije onemogućilo te Inicijante da razviju vidovite sposobnosti i neke druge moći. Zato se u ovakvim slučajevima lečenja koristi bodež umesto mača. Pri tome se pazi kako se koristi sečivo da ne bi izazvali oštećenje u auri, tako da se na taj način bodež pokazao kao najefikasnije za uklanjanje astralnih parazita iz aure koji uzrokuju bolest, po mnogima, u odnosu na druga oruđa koja se koriste u Magiji.

Dodatnu moć Atameu daje i ispisivanje magijskih sim-

Nož sa Krita, drška je napravljena od roga crnog jarca. Ručni rad sa početka 20. veka.

bola na dršci i veštičijeg imena na drugoj strani drške. To se može uraditi urezivanjem u drvo, bojom, ili na neki drugi način. Zapamtite jedno korisno pravilo, a ono je da se stvari rade što jednostavnije. Neki klanovi i porodice imaju i svoje posebne sigile tradicije koji se uz ostale simbole i reči takođe ispišu na oštrici Atamea. To se može uraditi konkretno tako da ostanu vidljivi znaci i slova, a može se uraditi i energetski, što znači da Atame ne mora da ima fizički ispisane simbole po njemu, nego da se oni postave astralno.

Jedan od načina na koji se astralno stavljaju simboli na oštricu Atamea je i sledeći: uzmu se tri crvene sveće i na njih se urežu Bolinom simboli koji bi trebalo da se stave na Atame.

Dve sveće se postave u svećnjake sa naše leve i desne strane, a na sredinu iza diska koji je između nas, postavi se treća sveća. Sve tri se upale, a na oltaru se zapali miris koji odgovara elementu Vatre. Zatim se uljem koje odgovara takođe elementu Vatre vrhom prsta premaže mesto našeg solarnog pleksusa. Naravno, pošto se mažemo uljem, ovo se radi bez odore. Posle toga se prelazi na postavljanje simbola na Atame. To se može raditi, kako smo rekli, konkretnim urezivanjem, graviranjem, ili nekim drugim načinom, a može se uraditi i samo magijsko astralnim umetanjem simbola na Atame.

Tokom ovog procesa koncentrisati se ne samo na ruku koja aktuelno urezuje simbole, ili ih stavlja na Atame uljem koje ne ostavlja vidljiv trajan trag ali ima svoj otisak na Astralu, već svoju nameru os-

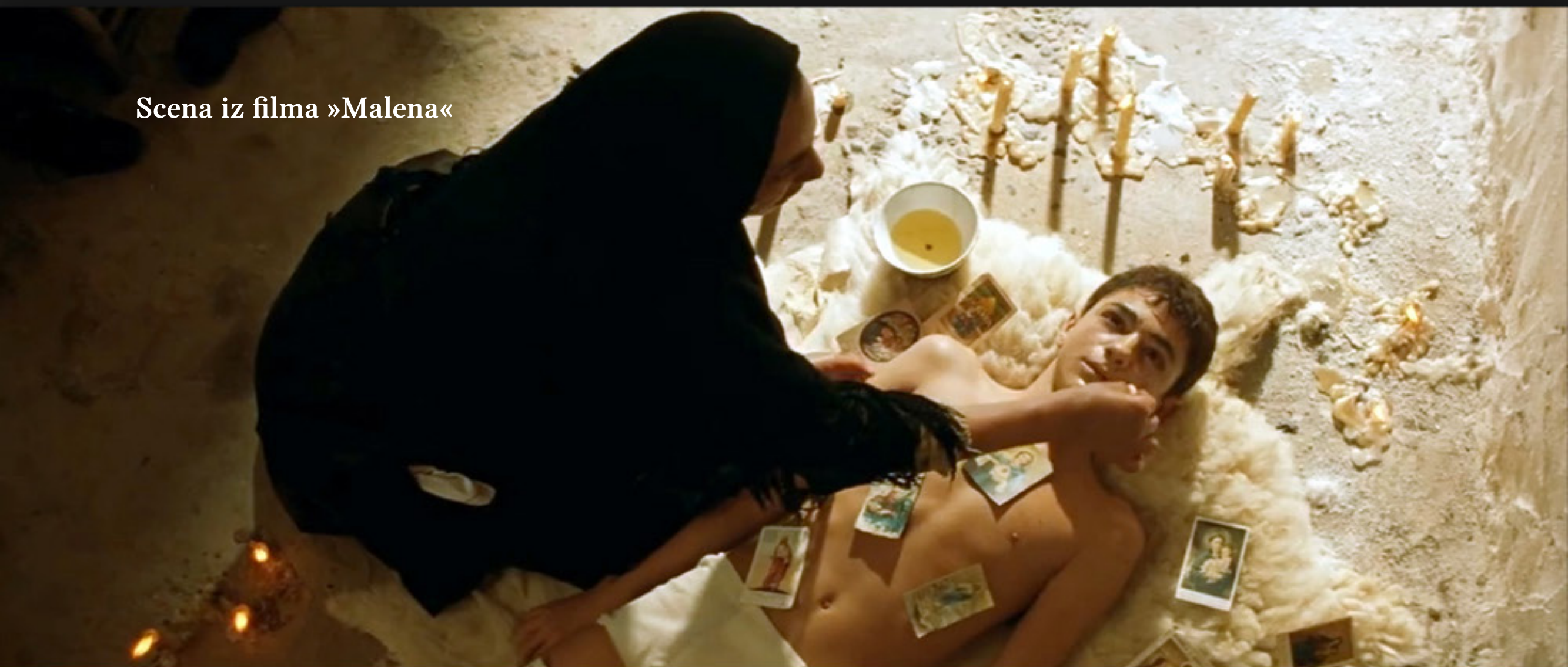
etiti i na mestu solarnog pleksusa. Osetiti energiju kako teče telom i koncentriše se u toj tački. Ako um odluta napravite pauzu, smirite se, udahnite duboko tri puta i ponovo se koncentrišite na ruku i solarni pleksus.

Atame se podigne sa obe ruke i oštrica se lagano na par trenutaka proneše kroz plamen sveća uz ponavljanje magijskih reči. To se ponavlja sve dok sveće ne izgore do te mere da su se svi simboli na njima istopili. Zatim se crnim mastilom na crvenom papiru, oblika jednakostraničnog trougla, svi ti simboli ponovo napišu, papir zapali na svećama koje još gore (zato se simboli na njima ne urezuju baš pri samom dnu), pa se taj isti papir spusti u neku posudu, idealno je u kazan, da izgori. Kada se pepeo ohladi pokupi se iz posude i rukom koju češće koristimo — istrlja se oštrica Atamea.

Posle se Atame još samo treba posvetiti i onda se može koristiti na razne načine koji se prenesu u Koveni ili ih sami otkrijete. Sada ćemo da damo samo još par primera kao ilustraciju: u prvom reč je o nekome za koga znam da je Atame koristio kao svojevrsni most da dušu koja nije mogla da pređe na drugu stranu posle smrti prevede tamo. To je već šamanistički element u Veštičarenju i lep je primer stvaralačke upotrebe Atamea u veoma praktične svrhe. Drugi primer je varijacija predhodnog i predstavlja korišćenje Atamea i magijskog ogledala da se na drugu stranu proteraju nepoželjni duhovi.

Lično sam isprobao, i to radi posao.

Scena iz filma »Malena«

VEŠTICE I VRAČARE

Tau Zoštrijan

Da li je svaka vračara i veštica? Benedikarija je sicilijanska narodna Magija. Veoma često je mešaju sa italijanskim vešticama, stregama, ali ta dva puta su potpuno različita. Benedete i Benedeti – kako se nazivaju muški i ženski praktičari ove veštine – ni najmanje ne vole kad ih neko naziva vešticama. Benedikarija je, u stvari, magijsko Katoličanstvo čiji praktičari onima koji im se obrate proriču kartama, sicilijanskim ili Svetim Kartama na kojoj su motivi Svetaca, Device Marije i sličnog, uklanjaju uticaj urokljivog oka, ritualno kupaju klijente da bi im Sveci pomogli, izvode novene da bi rešili neke životne probleme i slično.

Osnovna ideja iza rituala Benedikarije je da se oni izvode da bi se bilo bliže Bogu. U tom smislu, Benedikarija je Magija koju Katolička Crkva toleriše. Primer rituala Benedikarije možemo videti u italijanskom filmu »Malena« (Đuzepe Tornatore, 2000.), gde glavni lik, uz Moniku Beluči, dečaka Renata vode kod Benedete da bi iz njega „isterala đavola“ što radi prizivima svetaca i polažući karte sa njihovim slikama na različite delove njegovog tela.

Benedikarija u potpunosti sledi doktrinu Katoličke Crkve i njen pogled na svet. Strege, sa druge strane, slede mit o Aradiji. Njena majka, Boginja Dijana, je otišla do očeva Početka, do Majki, duhova koji su bili pre duhova što se odnosi na rasu Drevnih, Grigorija, koji su oni od kojih potiče Veštičarenje. Grigori su neka vrsta Lara, italijanskih predačkih duhova zaštitnika koji se povezuju sa ognjištima.

Drevna legenda kaže da su oni došli sa drugog sveta da podučavaju ljude i da su nekada bili fizička bića, a

da su veštice potomci seksualnih odnosa njih i ljudi što ih čini poluljudskom i polunadljudskom rasom. Grigori su veza veštica i zvezdanih misterija. Naime, drevni narodi su poznavali četiri kraljevske zvezde: Aldebaran, Regulus, Antares i Fomalhaut, koje su povezane sa četiri fiksna sazvežđa: Bik, Lav, Škorpion i Vodolija.

Grigori su tako povezani sa četiri zamka na četiri strane sveta i četiri klasična vetra mada su se u Italijanskom Veštičarenju za njih koristila i imena Tago, Belarija, Setrano i Mejana. Grigori su tako, u stvari, pre veza veštica sa zvezdama, što iz čini zvezdanim kultom, nego sa Mesecom i mesečevim (lunarnim) kultovima.

Postoji veza između njihovog prisustva na ritualima i moći koje imaju veštice da izvode Magiju obzirom da oni posreduju između astralnog i zemaljskog nivoa i da su „čuvari prelaza ka drugim dimenzijama“. Mogli bi da povlačimo paralelu između biblijskih divova i grčkih titana, a o vezi Tifona i veštica je već pisano u »Novoj Magijskog Veštičijoj Reviji« i grigorija.

Ono što je bitno je to da je oni koji se bave Benedikarijom rade sa hrišćanskim svecima i smatraju grigorije za zla bića. Čak postoje legende o terorisanju čitavih sela od strane ovih bića, koja su kadkada na Siciliji povezivali sa vrhom Roka Busambra, na Siciliji, i o ratu Benedeta sa stregama da bi sprečili njihov uticaj.

Dakle veštica nije svako ko se bavi magijom, ili isceljivanjem. I kod nas se zna da nije svaka vračara i veštica, niti je svaka narodna magija istovremeno i veštičarenje. Zato revija vodi veoma računa da ne širi dezinformacije i da stari predstavi baš onakve kakve su.

Kako su naši preci otkrili svojstva biljaka?

❧ Gustav Holberg ❧

Ako pitate ljude, uobičajeni odgovor koji ćete da dobijete jeste da je to verovatno bilo putem pokušaja i pogrešaka ili pukom srećom. Ali ovo nije baš najverovatnija teorija. Verovatno bi trajalo milionima godina da se pronađu sve one biljke koje leče svaku vrstu bolesti. Najverovatnije bi čovečanstvo odustalo kada bi videlo da je ovo eksperimentisanje ubilo više ljudi nego što ih je izlečilo.

Naši preci su imali drugačiji pogled na prirodni svet, njihov odnos sa Prirodom je bio tako intiman kako detetov sa majkom. Njihova čula su bila oštija i pamćenje ogromno u poređenju sa onima koji se sada oslanjaju na novac za hranu i Gugl umesto pamćenja.

Oni su znali miris i ukus svake biljke i dejstvo koje one imaju na ljudski um i telo. Oni su prepoznavali kvalitete novootkrivenih biljaka upoređujući njihove kvalitete sa onim što su već znali o drugim biljkama. Ali ovo ne objašnjava kako su oni, kao prvo, znali određena medicinska svojstva biljaka. Jednostavan odgovor bi mogao da bude da su oni dobili to znanje pomoću šamanističkih tehnika. Putovanjem i komuniciranjem sa duhovima biljaka, šaman je mogao da otkrije svojstva biljaka, kako su imali mnogo jaču povezanost sa svetom duhova, svetom gde svi organizmi i sve stvari mogu da komuniciraju.

Čak možete i sami da probate, ako ste samo malo obučeni u tehnike šamanskog putovanja. Postoji mnogo načina za to. Evo jednog kojeg sam ja sam otkrio. Treba da odete negde gde vas niko neće uznemiravati i gde ćete, naravno, naći biljke koje prirodno rastu. Prvo, hodajte polako dok vaš pogled polako luta gore-dole po zemlji, gledajući biljke koje tu rastu.

Kad ugledate biljku koja vam zagolica maštu ili od koje imate neke senzacije, sednite pored nje. Pažljivo je istražite.

Pomirišite je, proučite njen oblik i boje. Nemojte da je probate jer može da bude otrovna. Zatvorite oči i započnite svoje putovanje na način koji vam najviše odgovara, usredsređeni na biljku. Vaša namera treba da bude da upoznate duha te biljke i kada to uradite, pokušajte da naučite što je više moguće o njenim svojstvima.

Moj lični favorit za putovanje kao što je ovo jeste da, posle kraće meditacije opuštanja, vizualizujem da sedim upravo na tom mestu. Pokušam da se udubim najbolje što mogu, osećajući zemlju na kojoj sedim, vazduh oko mene, životne sile prostora. Ispod mene vidim drugačiju verziju sebe, koja sedi naopake dole u podzemnom svetu. To je moje duhovno ja, ogoljeno i deo sveta duhova u jedinstvu sa Prirodom. Možda ćete videti ovo duhovno ja kao životinju moći ili kao Ja, kao ogoljenu verziju sebe.

Duhovno Ja sedi pored biljke. Kada osetim da je pravo vreme, promenim perspektivu iz mog fizičkog Ja u moje duhovno Ja. Nekada odmah vidim duh biljke, nekada moram da ga ljubazno zamolim da se otkrije. Nekada može, nekada ne. Nemojte to da forsirate. Ako ne može, jednostavno završite, zahvalite biljci i pokušajte opet neki drugi dan. Duh biljke može da se javi

u raznim oblicima. Kao insekt, kao životinja, kao bezoblični entitet ili samo kao biljka.

Možete jasno da ga vidite ili možete samo da čujete ili da osetite njegovo komuniciranje. To zavisi od osobe do osobe. Pitajte je kakve kvalitete poseduje. Šta biljka može da učini za vas? Šta može da učini za druge? Da li je lek? Enteogen? Hrana? Da li je dobro za pravljenje konopca ili za bojenje tkanine? Kako biljka želi da je upotrebite? Kako treba da je obradite da bi postala upotrebljiva? Kako

O AUTORU

je treba dozirati da bi izazvala određene efekte? Da li je treba ili ne treba mešati sa drugim biljkama ili supstancama? Ili ona prosto želi da je pustite?

Dobar savet je da postavite samo jedno pitanje svaki put kada se susretnete sa duhom. Moje iskustvo je da ako postavite previše pitanja odjednom, možete dobiti zbunjujuće odgovore i može da bude teško da razumete koja su pitanja odgovorena.

Ako imate iskustva sa duhovima, ovo verovatno već znate. Kada ste završili, treba da zahvalite duhu na znanju koje ste primili. Iskrena zahvalnost puno znači, ali kadkada ćete možda želeti da u stvari date biljci nešto za uzvrat, nešto iz sveta duhova ili jednostavno da pospete malo vode oko nje. Pitajte duha biljke šta mu je potrebno.

Kada završite, fotografišite biljku, nacrtajte je ili napišite koliko god detalja možete. Kada dođete kući, možete pokušati da saznate koja je ovo biljka pomoću knjige ili Interneta i onda ćete saznati šta ostatak sveta zna o ovoj biljci. Da li se podudara sa onim što ste naučili od duha biljke?

Možda će vam biti potrebno više pokušaja dok ne shvatite, ali ovaj način sigurno radi kroz vežbanje i upornost. Čak i ako vam odgovori koje ste dobili ne pomognu puno, ovo je za sigurno dobar način da naučite kako da se usaglasite sa energijama biljaka i celom Prirodom. Slobodno prilagodite i izmenite ovu tehniku tako da bolje odgovara vašem pristupu. Drugi pristup može biti putovanje u svet duhova u potrazi za duhom biljke koja ima određena svojstva, ali o tome više u sledećem broju...

Guštav Holberg se bavi Šamanizmom više od 25 godina, a Tantrum skoro 20 godina, tako da su njegove prakse postale mešavina ta dva sistema. On je takođe muzičar, putujući pripovedač, glumac, pisac i neko ko često boravi u divljini, izvan uslova života savremene civilizacije.

Magija Bilja

Magija i bilje su povezani verovatno od kako su ljudi svesni sebe. Jedna od najstarijih magijskih procedura za koju se zna vezanih za antičke čarobnjake i veštice, dolazi iz drevne Grčke i odnosi se na način na koji se magijski skuplja bilje kako bi se kasnije koristilo za rituale i čarolije.

Po toj proceduri, čarobnjak prvo pročišćava sebe čišćenjem i kađenjem, tri puta sa borovom smolom obilazi oko mesta na kojem je biljka koju bi trebalo da pokupi, te potom pali miris, daje žrtvu u vidu prosipanja mleka i dok izvlači biljku ili je odseca, izgovara molitvu i priziva ime duha sa kojim je biljka povezana.

Mnogi kasniji pisci (Teofrast, Dioskorid, Apulej...) preneli su nam fragmente magijskih tehnika za upotrebu bilja, ali pravo interesovanje za magijsku upotrebu bilja kreće od objavljivanja knjige »Kulpeperov Kompletan Herbarijum« (*Culpeper's Complete Herbal* (1653.)) u kojoj je data veza bilja, astrologije i vere. U moderno vreme, interes za magijsku upotrebu bilja javlja se intenzivnije u prvoj polovini dvadesetog veka u Americi, delom vezano za afro-američke kulture kao što su bili Vudu, Hudu i slično.

U stvari, jedna od prvih knjiga te vrste, »Magijske Formule«, koju je napisao Herman Slejter, predstavljala je prerađeni kurs zasnovan baš na američkom kontinentalnom Vuduu, a koji je napisao i po njemu ljude podučavao Malkolm Mils. Herman Slejter je bio iniciran u njujorški velški veštičiji koven i sa svojim partnerom je otvorio prvu okultnu prodavnicu u Bruklinu pod nazivom »Veštac« (*The Warlock*) koja je veoma brzo postala centralna tačka oko koje se okupljala veštičija i neopaganska zajednica u Njujorku, zadržavši tu poziciju i kada se preselila na Menhetn i promenila ime u »Magičko Dete« (*Magickal Child*). Kasnije će Slejter izdati neka ključna dela okultne kontrakulture, kao što je Simonov »Nekronomikon«, u čijem je pisanju i sâm učestvovao.

Većina kasnijih knjiga o magiji bilja koje su se pojavile bile su, u glavnom, iznošenje recepata za biljne mešavine za izvođenje čini i ozbiljni čarobnjaci i veštice su ih smatrale funkcionalno neupotrebljivim. Magija se ne uči iz knjiga, ali one mogu da budu polazna osnova za dalja istraživanja. Za početak neko može da istražuje lokalnu mitologiju i legende o biljkama, a u našim krajevima recimo neko može da počne sa Čajkanovićevim »Rečnikom Srpskih Narodnih Verovanja o Biljkama« ili, još bolje, sa »Glavnijem Biljem u Narodnom Verovanju i Pevanju kod nas Srba«, autora Pavla Sofrića Niševljanina. Takvo istraživanje nije na odmet, ali to nije bio način na koji su naši preci sticali znanje o magijskom radu sa biljem. Oni su znali zašto neka biljka ima dejstvo kakvo ima, jer su poznavali duha koji je nastanjuje. Ista biljka može da se upotrebi i za smirenje i za podsticanje agresije, tako da su recepti – koji su u knjigama navedeni bez propratnog ra-

Gvidion

zumevanja i načina kako se aktiviraju – potpuno neupotrebljivi.

Svaka biljka ima svog sopstvenog duha koji njome vlada i zna kako da je najbolje magijski iskoristi. Pričajte sa duhom i on će početi da vam, posle određenog vremena, odgovara i podučava vas. Afričkim robovima koji su došli u Ameriku nisu bile dostupne biljke koje su koristili u Africi. One koje su zatekli u Novoj Zemlji nisu poznavali, nisu imali na raspolaganju knjige niti su znali da čitaju i pišu, tako da su radili samo ono što su umeli, a to je da pričaju biljkama i slušaju šta će im one odgovoriti i čemu će ih naučiti. Poznati crni botaničar, Džordž Vašington Karver, koji je rođen u Americi 1860. godine kao rob i dobio brojna akademska priznanja, bio je poznat i kao neko kome bi izniklo sve što bi posadio, ali je bio poznat i kao iscelitelj. Zavidna akademska karijera koju je postigao zasnivala se na tome što je oko svoje kuće, po sopstvenom priznanju, upoznao biljke i razgovarao sa „vilama koje žive u njima i koje ga uče“.

Komunikacija sa starim drvećem, kako je praksa pokazala, u neku ruku je lakša nego sa recimo jednogodišnjim biljkama koje su uvek delovale manje respoložene da nam posvete vreme. Pri komunikaciji sa biljkama važe slična pravila kao i pri komunikaciji sa ljudima. Prvo se predstavite, pokušajte da ih shvatite i tako im i pristupite. Nekada im treba vremena, a nekada vas neće baš najbolje razumeti, pa tada pokušajte da im se prilagodite i pošaljete poruku na onaj način na koji mislite da će najbolje dopreti do njih. Imajte razumevanja i strpljenja. Nekad nećete odmah razumeti šta vam neki duh iz biljke poručuje, ali će vam značenje vizije koju dobijete možda postati jasnija sa vremenom. Nekada vam se može činiti da je to što vam duh govori loše i da je on opasan po vas. To može biti tako, ali je veoma čest slučaj da su duhovi dobronamerni i da vas od nečega čuvaju. Uvek imajte u vidu da duhovi imaju drugačiju logiku od nas, da imaju drugačiji smisao za humor i da im je nekad jednostavno dosadno i zato mogu da zbijaju šale sa nama. Razvijte osetljivost da prepoznate nijanse ozbiljnosti i šale u komunikaciji sa duhovima. I u opšte, što manje o tome pričajte sa drugim ljudima. Pogotovo ne otkrivajte imena kojima se obraćate duhovima, a koja su vam oni razotkrili – pre svega zato što se to može okrenuti protiv vas, a i zato što drugi ljudi mogu da koriste takve informacije da crpe vašu energiju ili oslabe vašu zaštitu. Takođe, duhovi nekada ne vole da ono što ste od njih dobili prenosite drugim ljudima. To je vaš strogo privatni odnos sa duhovima i – ako se oni slažu – znanje možete podeliti sa drugima, ali ako su oni isključivi da ono ostane između njih i vas, onda nemojte izneveriti njihovo poverenje.

I kao praktičnu ilustraciju biljne magije uzećemo uprošćeni primer rada sa biljkom koja ima kulturni status u američkom čarobnjaštvu, a koja se zove Visoki Jovan Osvajač (*High John the Conqueror*). To je biljka koja je kod nas poznata kao Jalapa, a potiče iz planinskih područja istočnog Meksika. O njoj je dosta pisano i navodi se često da je dobro medicinsko sredstvo za čišćenje, i da ima magijska svojstva. Ono što nije često pisano o njoj jeste da u njenom korenu boravi duh po kojoj je biljka i dobila ime i od kojeg joj dolaze magične moći. Jovan Osvajač bio je, po legendi, afrički princ poreklom iz Angole koji je rođen u roblju, ali je svojom inteli-

gencijom i veštinom uspevao da nadmudri robovlasnike. Vremenom se legenda o njemu širila među robovima i on sam je dobio nadprirodan status preuzimajući sve više obeležja nekih afričkih duhova.

Američki Indijanci su koristili koren Jalape da bi magijski povećali izdržljivost i snagu u lovu i ratu. Obzirom da je legenda – koja se širila među robovima – govorila da se princ vratio u Afriku, korenu Jalape je pripisano da je princ u njega smestio svoje magijske moći i svoj duh, a odakle se može i prizvati.

Za priziv duha iz korena potrebno je obezbediti sâm koren, ljubičastu sveću, čašicu viskija, ljubičastu tkaninu kao podmetač za sveću i čašicu, komad ljubičastog somota da se u njega uvije koren, cigaru i odgovarajuće ulje. Na uljem pomazanu sveću se ureže sve što je potrebno, pri paljenju se sveća posveti, a zatim se uzme koren i počinje sa prizivom duha. Korenom se lagano lupka u oltar u određenom ritmu, i to onoliko puta koliko je i propisano. Pri svakom udarcu priziva se Visoki Jovan. Pored sveće se sipa viski u čašicu i onda se pristupa „hranjenju duha“, a za šta viski u ovoj magiji služi. Koren se potopi u viski uz izgovaranje koji je cilj magijske operacije, a potom se zapali i cigara, dune par dimova ka sveći, a potom i na sâm koren. Bitno je pustiti da cigara izgori do kraja. Ovom duhu se takođe kao ponude prinose i životinje, ali mi savetujemo da krvne žrve izbegavate zato što mogu biti veoma opasne i sa njima se ne treba igrati.

VUDU I VROPLJANI

VEZE I MOGUĆNOSTI

T. Kadoš

Neki istraživači koji se bave religijama savremenog sveta kažu da je Vudu, što je prilično neverovatno, po broju vernika i onih koji ga praktikuju kao sistem Magije, duhovnog napretka i samorazvoja na četvrtom mestu u svetu. U odnosu na druge velike religije, Vudu se razlikuje po tome što nema svetu knjigu niti uređeni hijerarhijski sistem ni na jednom nivou, što ga čini veoma heterogenim sistemom prakse i uverenja. Geografski, rasprostrt je od Afrike preko Kariba, juga Amerike do Južne Amerike u različitim varijacijama, koje su vremenom postale, bar na izgled, udaljeni formom jedni od drugih. Međutim, ispod tih spoljašnjih razlika stoji jezgro koje nosi jedinstvenu vibraciju nasleđa, nevidljivu ali postojanu, i ona je objedinjujući momenat koji čini predpostavku ove gornje postavke.

Vrlo slične Vuduu, sa istim afričkim korenima, na Karibima i u obe Amerike postoje religije i/ili magijski sistemi koje poznajemo pod imenom Obeja, Santerija, Palo Majombe i tome slično. Nije nam namera da se ovde bavimo njima, nego da samo razmotrimo nekoliko ideja koje se tiču savremenog Vudua, onoga kako se on odnosi prema današnjem svetu i kako se svet odnosi prema njemu.

Religija i magijske prakse pod imenom Vudua postoje u

izvornom obliku na Haitiju, koji im je izvor i domovina, a onda – sa manjim ili većim izmenama – i na jugu Amerike. U ovim oblastima Vudu predstavlja nasleđe koje se razvija od dolaska prvih crnih robova, sa uplivima uticaja Hrišćanstva preko Katoličke Crkve i uticaja koji su primljeni od starosedelaca Indijanaca. Kao deo tradicije, Vudu predstavlja pravu religiju koja se praktikuje svakodnevno i otvoreno, mada su postojali periodi kada je pritisak Crkve ili mestnih vlasti na Haitiju uticao na to da dođe do kratkorajnog povlačenja i praktikovanja u većoj ili manjoj tajnosti. Danas možemo da vidimo da je Vudu javno manifestovan i na Haitiju i u Americi, i u vreme velikih godišnjih praznika vernici u velikom broju priređuju svečane procesije koje traju i po nekoliko dana. To nije ništa neobično, a u nekim slučajevima ova masovnost prerasla je i u pravu komercijalizaciju u oblastima gde ima turista željnih da vide nešto što bi ličilo na ono kako je Vudu predstavljen u filmskoj industriji – a nema potrebe posebno podvlačiti da je takav pristup i takvo viđenje iskrivljeno i pogrešno.

U ovim sredinama, dakle, Vudu je deo svakodnevice, deo života koji se prenosi generacijama i koji ima nesumnjivu budućnost, duboko ukorenjen u svesti i praksi.

i dobili prave Inicijacije i posvećenja postajući „mambo“ ili „hungani“, što su pojmovi za Vudu Sveštenice i Sveštenike. Posle određenog vremena provedenog na Haitiju ili u Americi, vraćali bi se u zemlje iz kojih su došli — među njima je bilo i Evropljana, i onih koji su dolazili iz Australije ili sa nekog trećeg mesta. Postavlja se pitanje, sada, kakve mogućnosti za rad se otvaraju onima koji su dobili određeno znanje i mogućnosti u sredinama u kojima je Vudu bio potpuno nepoznat ili u kojima je, obično jednom uskom krugu ljudi, bio tek nešto više od puke egzotike.

U ovim slučajevima teško da je bilo moguće da govorimo o nekakvom „Vudu misionarenju“. Čak i pokušaj da se Vudu negde u Evropi, recimo, širi i uvodi kao nekakva posebna nova religija, verovatno bi već u samom začetku bio osuđen na propast. Dvadeseti vek je, generalno govoreći, bio vreme sekularizacije društva, njegove ateizacije, i povremeno širenje istočnih kultova ili nju-ejdz učenja ostajao je domen aktivnosti malobrojnih tragača ili zanesenjaka. Javne ceremonije i kultovi koje podrazumeva Vudu u svojoj domovini svakako bi se teško primili u Evropi, sa

ovu priliku kazaćemo da Vudu kazuje da je ovo moguće i da stvarno funkcioniše u praksi.

Ako stvari, međutim, krenu drugim tokom, ako se pojavi neravnoteža, naročito ako do nje dođe u sled neuravnoteženog delovanja ljudi koji su neodgovorni, željni moći, koji su skloni manipulaciji ljudima, okolnostima, koji narušavaju ravnotežu na bilo koji način, onda Mambo ili Hungan mogu da funkcionišu kao magovi, a to znači da usmeravaju ove osnovne sile da bi „poravnali“ ono što je „iskočilo“ iz sistema. Ovo je i dalje delovanje koje postoji kao deo evolutivne staze i ne protivi se opštem poretku stvari. Mambo ili Hungan u određenim prilikama gotovo da imaju dužnost da deluju kao magovi da bi poradili na uspostavljanju ravnoteže iznova. Deo razvića na ovoj stazi podrazumeva da se nauči kada treba okrenuti i drugi obraz, ali i kada treba udariti svom silom i obračunati se sa onima koji nose sa sobom rušilačku silu. U tome nema ničega neobičnog niti protivnog osnovnim zakonitostima koje su u nama i oko nas — rat i uništenje deo su postojanja isto kao i ljubav i stvaranje. Priroda nije ni malo

svojim nasleđem koje je obimno, raznovrsno, i ne podrazumeva čak ni samo religijsko nasleđe, nego i hermetičko, filozofsko, da pomenemo samo ono što bi bilo blisko ovoj temi. O ovome, naravno, mogli bismo da govorimo, u glavnom, hipotetički, jer nije poznat ni jedan slučaj u praksi da je neko u dužem periodu pokušao da osnuje veću i javno aktivnu Vudu zajednicu.

Onda, kakav je smisao, u stvari, toga da neko, recimo, u Evropi primi Vudu posvećenja? Čime bi se takva osoba stvarno bavila, imajući u vidu šta sve Vudu nudi i podrazumeva?

Da bismo dali bar neki mogući odgovor na ovo pitanje, potrebno je da utvrdimo čime se, u stvari, bavi Vudu Mambo ili Hungan. Pre svega, Vudu je poznat, kao što smo više puta ovde videli, i kao religija i kao Magija, i to je dobro poznata činjenica. Mnogo je pisano o tome kakva je razlika između Magije i religije, da li se one međusobno isključuju, da li je moguće da postoje zajedno, uporedo, i tome slično. Da sada ne ulazimo u pitanja tog tipa — za

milostiva, ali nam daje mogućnost da živimo i radujemo se svakodnevno, isto kao što zna da bude izvor nedaća i patnje. Pravilno razumevanje ovih suprotnosti i njihovo balansiranje znak je istinske zrelosti i majstorstva.

Da bismo, dakle, videli kakve mogućnosti daje Vudu praktikantima izvan postojbine, potrebno je, pre svega, da se razume šta Vudu stvarno jeste, a onda i kakva je uloga onih koji su aktivni nosioci struje, šta je cilj njihovog rada, kakve su im mogućnosti i obaveze. Ako ovo sagledamo u celini, onda vidimo da Vudu nije ograničen geografskim, istorijskim, ili društvenim određenjem, nego je kao životni instrument ravnoteže moguć za praktikovanje bilo gde i bilo kada. Možda je, u ovom čistom vidu, dragocena podrška i pomoć svetlu koji je opterećen prenapregnutim silama i često na ivici smisla. Doprinosi ravnoteži Svetla i Tame, doprinosi smislenom postojanju i napredovanju čoveka na svim poljima.

To je, nadamo se, važan razlog da Vudu poštujemo kao magijski i religijski sistem dostupan savremenom čoveku.

Likantropija i Gnostički Vudon

Alan K.

Kao pravi post-savremenistički magovi, počecemo temu eklektički, u maniri Slavoj Žižekana — vi-
cem: sedi čovek kod zubara na stolici, i zubar ga
pita pre početka zahvata: »Hoćete li helijum?« Zbunjeni
pacijent na to pita: »Hoće li tako manje da boli?« »Ne, ali
ćete zvučati smešno«, odgovara zubar. Na stranu sarka-
zam iz vica, ono što nas ovde zanima jeste činjenica da u
sled izuzetno jakog bola čovek spontano reaguje krikom
boli. Izuzetno neprijatan spoljašnji nadražaj, koji uzroku-
je osećaj bola, nadoknađuje se krikom kao oblikom trans-
fera primljene energije (uzroka boli) u predanu/izbačenu
energiju (krik). U krajnim slučajevima, kod izuzetne boli
koju telo, odnosno nervni sastav, ne može više da primi
nili da „izbaci napolje“ krikom, dolazi do gubljenja svesti,
odnosno spontane astralne projekcije, u kojem se Ja – kao
fokus opažanja katapultuje iz tela – poput pilota iz aviona
koji se ruši.

Mogli bi da se pitate kako ova po malo bizarna
priča ima veze sa temom Likantropije? Međutim,
ona upravo najdirektnije opisuje mehanizam i
tehniku Likantropijske Magije u njenom najsirovi-
jem obliku. Tome ćemo da se vratimo malo kasnije
u tekstu, nakon što objasnimo malo širi kontekst
oblikomenjanja (engleski: Shapeshifting) čiji je
specifični format i sama Likantropija. Sa jedne
strane, postoji obimna građa tradicijskih i
narodnih priča na temu preobražavanja lju-
di u mitska bića: vukodlake (klasični oblik
Likantropije), vampire, leptirice... Ta vrsta
preobražavanja je spontana, nekontrolir-
rana, a oni koji tu moć imaju najčešće su
nesrećne žrtve moći koju poseduju, ona
je njihovo prokletstvo. Sa druge strane,
unutar magijskog konteksta, postoje
različiti oblici takvog preobražavanja:
od šamanskog preuzimanja oblika to-
temske životinje, preko promene oblika

koju koriste veštice za odlazak na Sabat, do složenih for-
mata preuzimanja bogoblika u takozvanoj “Visokoj Ma-
gici” ili “Ceremonijalnoj Magici”. Ova vrsta preobražavanja
je voljna i stoga kontrolisana, rađena sa sasvim određen-
om svrhom i izvođena preciznom tehnikom.

Obraditi detaljnije sve ove navedene pojave daleko na-
dilazi prostor i obim ovog teksta, a o njima bi moglo da se
piše sa veoma različitih stanovišta — od etnološko-antro-
pološkog, preko psihološkog, do metafizičkog. Ovaj tekst
će se zadržati na jednom veoma specifičnom delu te prob-
lematike, odnosno na kratkom i pragmatičnom izlagan-
ju te tematike sa pozicije Gnostičkog Vudona kako je

on podučavan i praktikovan od Majstora
Majkla Bertija, i unutar Društva
Gnostičkog Vudona (*The So-
ciété Voudon Gnostique*) pod
vođstvom Hijerofanta Davida
Beta.

Gnostički Vudon pripada ovoj
drugoj grupaciji oblikomenjan-
ja, dakle grupi koja Likantropiju
praktikuje kao magijsku tehniku.

U nastav-

tavku teksta pokušaćemo da razložimo osnovne principe i logiku te tehnike, ne ulazeći u unutrašnja (tajna) učenja, ali još uvek dovoljno jasno i dosledno da bude razumljivo svakom ozbiljnom praktičaru.

Gnostički Vudon je vrlo složen sastav ezoterijskog učenja koji se drastično razlikuje od egzoteričnog Vudona i podrazumeva sistematičnu obuku kroz kurseve Manastira Sedam Zraka i lično vođstvo. Deo Gnostičkog Vudona koji se odnosi na likantropijske tehnike dolazi na red srazmerno kasno u materijalima, nakon što je praktičar dostigao nivo Adepta, i u potpunosti ovladao tehnikama Astralnog i Luciferijanskog Magnetizma, kao i tehnikom Seksualne Magije, koja je u ovom sastavu daleko opsežnija i složenija od one praktikovane u O. T. O.-u. Bez ovih predhodnih znanja, pristup likantropijskim tehnikama bio bi stvar puke slučajnosti ili posednuća, dakle potencijalno od velike opasnosti za praktičara. Takođe je važno da napomenemo da postoji više tehnika, specijalizacija unutar tehnike oblikomenjanja:

- Likantropijska tehnika.
- Tehnika preuzimanja oblika tarantule (engleski: *Weretantula*) ili drugih insekata (engleski: *Wereinsects*);
- Tehnika zombizma.

O preuzimanju oblika tarantule i o takozvanoj "Paukomagiji" (engleski: *Spider-Magic*), Bertije je pisao u svojoj famoznoj i obimnoj knjizi »Vudonska Gnostička Knjiga«. Na žalost, zbog bizarnosti teme, kao i odbojnosti prosečnog čitaoca prema iznetim konceptima, Bertije je često, potpuno nepravедno i površno, klasifikovan kao čudak ili pak fanatičar. Međutim, uz poznavanje učenja Manastira Sedam Zraka i određenu praksu, sve ove bizarne tehnike poseduju matematičku preciznost, jasnoću i logičnost. Da pojasnim, sama tehnika se bazira na atavističkom preporodu, što je termin koji koristi jedan drugi magijski gigant našeg doba — Kenet Grant. Radi se o „preuzimanju svesti“ ranijih stratuma bića koji imaju koren u atavizmima — životinjskoj svesti, koja je na određen način prisutna i u genetskom zapisu (DNK) čoveka kao i u arhetipskim slojevima svesti (neki će tu sferu da nazovu i „zapisom u Akaši“). Postajanje takvih sfera svesnosti je razumljivo i sa magijskog i sa psihološkog stanovišta. Dakle, spomenuti oblici oblikomenjanja pripadaju različitim „dubinama“ poniranja stanja svesti:

- Zombizam – sfera mrtvih i predaka.
- Likantropija – sfera životinjskih predatora.
- Insektodlaci (engleski: *Wereinsects*) – najdublja sfera predstavljena insektoidnom svešću, a upućuje se na daleku prošlost ili budućnost (Aeon Mat u kontekstu Keneta Granta i Fratera Akada).

Ovaj oblik „svesti“ tek grubo naznačava smer u kojem se oblikomenjanje praktikuje unutar Gnostičkog Vudona.

Pre nego što krenemo dalje sa elementima tehnike, objasnimo u kratko sâm smisao, razlog, zašto se u opšte upuštati u ovakav neobičan eksperiment. Jedan od važnijih ciljeva praktičara unutar Gnostičkog Vudona je kultivisanje Kosmičke Svesti kao instrumenta opažanja i komunikacije sa metakosmičkim silama, odnosno postizanje supersvesnosti, što Bertije naziva Transcendentalnim Egom. Međutim, taj je proces nemoguć bez sjedinjenja sa takozvanom "Transcendentalnom Identifikacijom", izvorištem svega (a čija je futuristička projekcija Transcendentalni Ego). U kabalističkom poimanju, oba termina – Transcendentalni Ego i Transcendentalna Identifikacija – mogu da se predstave šemom Kabalističkog Drveta, tako da pristup Transcendentalnoj Identifikaciji vodi preko takozvane "Tamne Strane Drveta Života", odnosno radu sa Klifotima. Suštinski fenomen oblikomenjanja, odnosno Likantropije se koristi u svrhu „putovanja“ Tamnom Stranom Drveta Života, kao i radu sa Klifotima, u svrhu integrisanja demonskih sila. Bertije u Vudonskoj Gnostičkoj Knjizi izrazito spominje da je takav poduhvat apsolutno nemoguć bez preuzimanja astralnog oblika tarantule ili drugih zastrašujućih bića, upravo kao oblika zaštite na putovanjima tim predelima Astrala. U neobjavljenom Bertijeovom tekstu pod naslovom »Lekcija Jozefa Antoina Bulana«, on kaže slijedeće: »...Postati monstrumom i pobeći sa te staze, predstavlja ulaz u Datijanski Portal Potpune Tame. Mada sam vam rekao da su tamo svi prolazi izlaza blokirani« (on ovde upućuje na takozvanu "Stazu Frustrajona" (engleski: *Path of Frustrations*) na Tamnoj Strani Drveta Života), »ali uistinu postoji prolaz na način da postaneš monstrum, postavši zver, možeš

da pobegneš kroz ista Vrata kroz koja si ušao«. I, nešto kasnije: »...Moraš da navučeš Masku i Kožu životinja i drugih zastrašujućih monstruma i paklenskih astralnih bića, jedino na taj način mag može da pobegne iz tog Univerzuma u idući sistem svetova«. Bertije u metaforičnom obliku govori o prolasku kroz jedanaestu sferu Dat na Drvetu Života, kao i o operacijama na Tamnoj Strani tog Drveta.

Nakon što smo naznačili svrhu Likantropije u sastavu Gnostičkog Vudona, a koja se poprilično razlikuje od običajenih predrasuda vezanih na tu temu, vratimo se još malo na samu osnovu te metode. Iz dosadašnjeg teksta, indirektno je moguće shvatiti da se oblikomenjanje u ovom slučaju odnosi na Astral, a ne i na doslovno fizičko preobražavanje. Tu valja da se napomene da stvarnost Astrala nije ništa manje stvarna od našeg svakodnevnog materijalnog sveta.

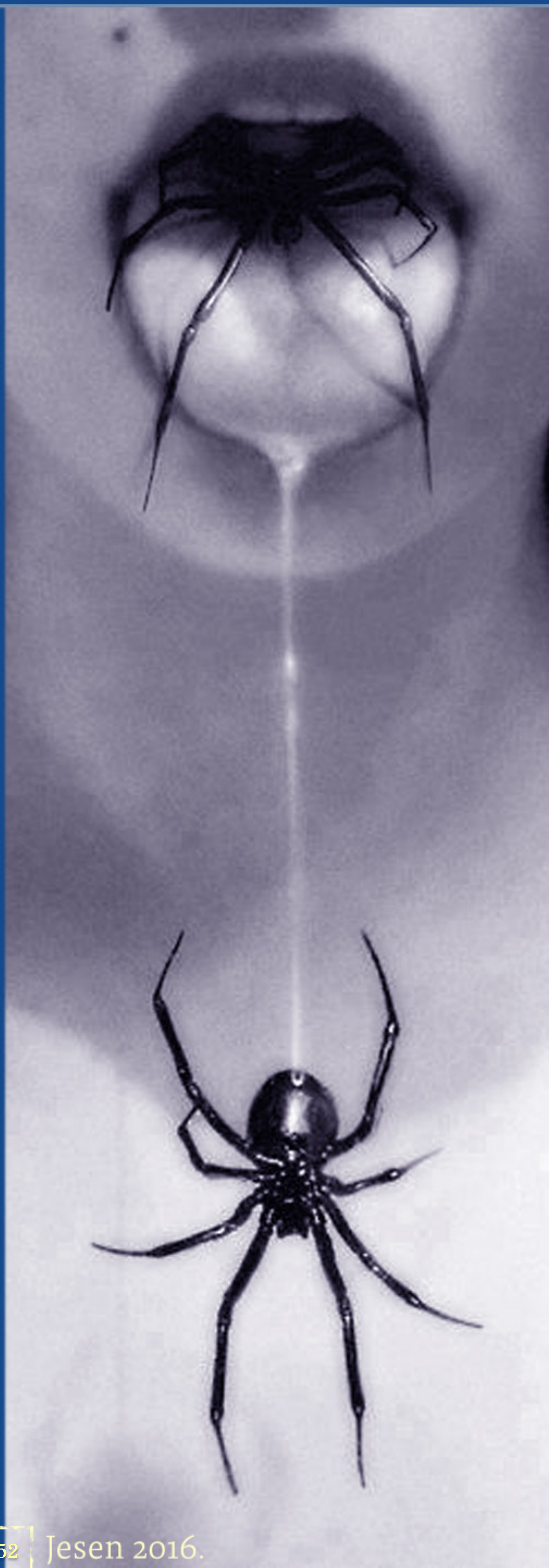
Oboje predstavljaju tek različite nivoe iste pojavnosti. Iz tog razloga, „ključ“ za rad sa Likantropijom leži u fizičkom telu. Gnostički Vudon koristi različita znanja o fizičkoj i

i ezoteričnoj anatomiji tela. Na primer: na tantričkim tehnikama kao i o znanju o marmama, ojasu i kalama. Sastav tih centara (marme), kao i polja energija (ojas) i energetskih emanacija (kale) je i makrokosmički (na nivou Zemlje — geomantijski, a na nivou Svemira — zvezdani), kao i mikrokosmički (kao specifične vruće tačke (engleski: *point-chauds*) — na fizičkom i astralnom telu). Usklađivanjem makrokosmičkih i mikrokosmičkih tačaka, polja, mreža i energija moguće je vrlo precizno definisati sve parametre određenog magijskog rada. Kao tek malu ilustraciju te tehnike možemo da navedemo rad sa kalama koji se bazira na vrlo preciznoj tehnici usklađivanja mikrokosmičkih (ličnih) i makrokosmičkih (položaj Meseca u Zodijaku i odnosu na planete) mesečevih energija. Egzoterična manifestacija toga vidljiva je, recimo, u činjenici da je Likantropija u narodnom verovanju uvek povezana sa punim Mesecom. Osim osnovnih četiri faza Meseca, u radu sa kalama je važan i njegov položaj u zodijačkim kućama, koja onda — u kombinacijama sa okultnom anatomijom ljudskog tela — postaje vrlo složena i precizna nauka.

Za kraj, vratimo se ponovo na priču sa početka teksta: dakle kod izuzetno jake boli, ili pak opijenosti nekim izuzetno jakim osećajem prijetnosti, ustanovili smo da dolazi do spontane reakcije tela — krikom, koji oslobađa „energiju“, ili pak krajnim oblikom napuštanja „ugroženog tela“ — astralnom projekcijom. Za razliku od sna ili meditacije u kojoj je astralna projekcija postupna i energetski blaga, u ovom slučaju je kinetička energija izbacivanja „astralnog tela“ tako snažna da stvara „rupu“ u astralnom polju. Rupa stvara „vakum“ koji usisava energiju Univerzuma B (Bertijev termin koji može uslovno da se shvati kao Nemanifestovano ili komplementarno svetu fenomena), stvarajući polje koje je moguće „oblikovati“ voljom u „oklop“ astralnog tela. Forma tog „oklopa“ definiše nivo oblikomenjanja, odnosno „dubinu“ atavizma. Makrokosmički aspekti, u smislu vremenskih kala, i mikrokosmički aspekti, u smislu pobuđenih ojaša, pobliže definišu karakter i cilj operacije.

Likantropija je u narodnom verovanju često, mada indirektno, povezana sa „jakim“ senzacijama — bilo fizičkim ili psihičkim bolom, ili neizdrživom seksualnom strašću. Iz narativa priča o vukodlacima, vampirima i sličnim entitetima — bol i strast, u raznim kombinacijama, čine osnovu. Svojevrsni sado-mazohistički podtekst takođe se provlači kroz taj narativ. U osnovi, svaki oblik „guranja do krajnjih granica“ čulnih nadražaja uvek je prisutan. U tom kontekstu Kenet Grant spominje francuskog pesnika Artura Rimbauda i njegov termin »Rastrojstvo čula« kao snažnu magijsku formulu. Upravo je ta formula centralna za tehniku magijske Likantropije. Spontano upadanje u promenjena stanja svesti u sled takozvane „preplavljenosti osećajem“ (bilo kojeg predznaka — bola ili prijetnosti) jeste temelj legende o vukodlacima. Međutim, poznavanjem prirode suptilnog tela, kao i zakonitosti Astrala i zodijačkom i planetarnom uticaju na sâm Astral, moguće je da se spomenuto „prokletstvo“ preokrene u Sidi — magijsku moć ili vrlinu.

I za sâm završetak ovog članka, jer se složenost ove magijske tehnike ne bi iscrpila ni u iduća tri teksta jednake dužine, ostavio bih standardnu napomenu naučno popularnih emisija za decu: ne pokušavajte ovo kod kuće.

O

BLIKOMENJANJE

Matija Gubez

Kroz istoriju narodnog predanja i mitologije protežu se priče o metamorfozi ljudi u životinje, čudovišta i druga bića. Dok je sama metamorfoza poznat fenomen u biologiji, a »Oblikomenjanje« iliti metamorfoza ljudskog bića u sasvim drugo biće je nešto što se nalazi izvan ivica nauke. Ipak, mitologija i predanje su prepuni takvih priča bez obzira na geografski položaj. U današnjoj filmskoj industriji veoma često susrećemo vukodlake i vampire koji potiču iz ranih mitova. U grčkoj mitologiji imamo mnogo primera metamorfoze. Za Primer: Zevs je mogao da se preobrazi u vuka i u tom obliku je bio poštovan kao Zevs Likajos (*Zeus Lykaios*), i isto tako je mogao da se preobrazi u belog bika. Hera se mogla preobraziti u pticu kukavicu, a Atina u Odiseji je imala sposobnost preobražavanja u orla. Postoje i primeri preobražavanja u vidu slika na zidovima pećina, što nam govori da mit preobražavanja u drugi oblik života ne potiče samo iz zemalja drevne Grčke ili Egipta, gde su gotovo svi bogovi prikazani kao poluljudi i poluživotinje, već je potencijalno star kao i ljudska vrsta.

Možemo da primetimo da sposobnost preobražavanja nije samo veština vezana za veštice, nego prirodno dolazi bogovima u vreme potrebe, pa oni često uzimaju oblik životinja u svojim odnosima sa ljudima. U mitovima, kod ljudi možemo naći potpuna i nepotpuna preobražavanja. Kod potpunih, osoba potpuno promeni svoj oblik i svoje ponašanje, dok kod nepotpunih osoba posle preobražavanja zadržava svoj fizički oblik, uz pojačanu snagu i promenjenu psihi.

Postoji mnogo priča koje govore o tome kako su ljudi potekli od životinja. Takođe, postoje priče o parenju ljudi sa životinjama, često nasleđujući njihove sposobnosti kao snagu ili sposobnost preobražavanja.

U nordijskoj istoriji nailazimo na Berzerkere, koji su bili nordijski ratnici poznati po svojoj snazi i izdržljivosti. Sage govore o tome kako su ti ratnici išli golih prsa ili noseći samo životinjske kože u borbu. Zanimljivo je da se često kože ili razni fetišni predmeti načinjeni od životinjskih šapa koriste kao talismani koji aktiviraju te metamorfoze. Sami Berzerkeri bi jurišali protiv neprijatelja i ulazili u nekontrolisan bes i trans, otporni na udarce, mačeve i druge opasnosti.

Istorija nam govori kako su upravo radi tih preobražavanja i nemogućnosti razlikovanja neprijatelja morali da žive izvan ljudskih zajednica, često sami u šumama. Ovo je jedan od primera nepotpunog preobražavanja, gde čovek – mada ne promeni svoj fizički oblik – dobije nadljudske sposobnosti i promenjenu psihi.

Možemo videti iz navedenog pojedinu sličnost sa okultnom praksom prizivanja, koja – ako se dovoljno dugo i uspešno radi – počinje da pravi promene u ljudskoj psihi prema obliku bića koje je predmet prizivanja.

Od ostalih preobražavanja postoji i likantropija ili promena u polučoveka i poluvuka. Mada postoje neki uputnici u tom smeru koji se tiču okultnih praksi (za primer:

intimacije u tom smeru što se tiče okultnih praksi – za primer kod Franca Bardona i Majkla V. Forda – ne postoji gotovo ništa na tu temu što se tiče sistema praksi i okultnog rada.

VAMPIRIZAM

Vampiri se često spominju kao besmrtna vrsta ljudi koji ne mogu na Sunce, alergični su na češnjak (luk) i srebro, pa se hrane ljudskom krvlju. Nadahnuto Holivudom, danas se čak može naći i podkulutra koja pije ljudsku krv, pa za sebe veruje da su vampiri, ali u suštini vampiri su astralni oblici koje se hrane na ljudima crpeći iz njih životnu energiju.

Njihova hrana mogu da budu astralna tela preminulih ljudi, često drevnih ljudi koji su se bavili Magijom, pa nakon smrti prošli kroz mumifikaciju. Veoma mnogo takvih astralnih oblika može da se nađe na Balkanu i na području Nemačke, kao i azijate regije. Kroz narodno predanje se veruje da je ta sposobnost prelazila kroz krv pa bi često deca svojih roditelja koji su bili vampiri mogli da pokazuju te sposobnosti. Veruje se da su ti besmrtnici praktikovali krajnje vrste crne Magije nakon kojih ih je zemlja odbacila, tako da oni više ne mogu da umru i sada su zarobljeni na najnižim delovima Astrala hraneći se ljudskom energijom i iznova proživljavajući svoje prokletstvo i patnju, ali i svoju besmrtnost.

Od tih astralnih oblika postoji i vrsta međudimenzionalnih bića koja rade „invaziju“ u naš Svemir, a – hraneći se ljudskom energijom – izrađuju portale iznad svojih žrtva. Postoje i takozvani „neksioni“ koji vode na različita mesta i paralelne dimenzije, a kojima ta bića upravljaju. Za njih se tvrdi da žele da se inkarniraju u ljudska tela i da živeti kao ljudi, pa kadkada takve stvari znaju da se događaju kada se neki slučajni parametri poklope a koji su potrebni za takve inkubacije.

U današnjem Okultizmu, Vampirizam je postao dosta popularan set praksi, uprkos njegovoj opasnosti, pa postoji niz grupa koji praktikuju različite oblike Vampirizma. Osim što daje neverovatne sposobnosti, višak energije pojačava razne rituale.

Postoje dva pristupa ka astralnom Vampirizmu. Strog set vežbi i meditacija ili pakt sa tim astralnim oblicima, gde one podučavaju razne tehnike astralnog Vampirizma i daju razne sposobnosti za koje za uzvrat traže energiju koju sam praktičar skupi koristeći ono što je naučio od njih. Posle nekog vremena, ti astralni oblici počinju da podučavaju astralnom preobražaju koji je potreban za astralni Vampirizam. Opasnost leži u tome da praktičar postane žrtva u dugom lancu hranjenja i član čopora iz kojeg – jednom kada postane član – je izuzetno teško da se izađe. Posle nekog vremena, sâm praktičar postaje ono što priziva u sebe, prestaje da se hrani i živi na veoma maloj količini hrane i skoro potpuno živeći na životnoj energiji ljudi, on sâm postane grozno mršav, imajući možda 64 kilograma na svojih 1.80 metara visine. Ovde opet dolazimo do nepotpunog preobražaja ili oblikomenjanja gde praktičar dobije sposobnosti na astralnim i izvantelesnim nivoima i samo „delimičan“ preobražaj na fizičkom nivou.

Iz svega navedenog možemo da zaključimo da je potpuna fizička metamorfoza nemoguća i da su Magija i Okultno podložni raznim fizičkim i nefizičkim zakonima. Bar poštujući ih ili zaobilazeći ih, moguće je do velikog stupnja da izmenimo svet oko nas i naše opažanje njega. Takođe, vidimo da postoji sastav praksi koji može da donese do pojedinih promena koje utiču na našu psihu i opažanje sveta. Mogu da se dese i fizičke promene, ali one su ograničene fizičkim zakonima našeg Svemira.

Matija Gubez je rođen u Križevcu 1989. godine, gde se školuje i živi. Oduvek su ga privlačile paranormalne stvari, mistična iskustva, a poslednjih desetak godina se aktivno bavi Okultizmom i Magijom. Mada je iniciran u Telemu i mada je član nekoliko ezoterijskih redova većinu vremena praktikuje samostalno.

Promena oblika (engleski: *Shapeshifting*) je skup tehnika koje su postojale širom planete i međusobno su se razlikovale, zavisno od kulture i magijskih formi koje su praktikovane. U praksi, pravo menjanje oblika najviše koriste mistici sa Istoka kao i starosedeoeci američkog kontinenta. Ovome predhode dugogodišnje vežbe i vreme provedeno u meditaciji. Praktična promena oblika je redak i izuzetan dar.

Zbog potrebe da se praktikuje mnogo drugih metoda, a da bi se stekao neophodan nivo kontrole nad energijama i nivo znanja, menjanje oblika se može podeliti u tri grupe:

1. **Iluzorno menjanje oblika**, tj. samo se radi na projekciji slike koju će prisutni videti i ne razlikuje se od drugih iluzornih metoda. Mada se nama čini da je ovo veoma moćna magija, radi se o „nižem“ menjanju oblika, što znači da je ova metoda samo preduslov i dobra vežba da se radi na iluziji nevidljivosti.
2. **Astralno menjanje oblika**, kao i menjanje oblika u životinju vodiča (engleski: *spirit animal* ili *totem animal*). Da bi se radilo na promeni oblika (iluzorno ili stvarno), potreban je dodir sa svojim vodičem na astralnom nivou, a zatim i promena oblika u isti. Tek posle toga je moguće raditi na tehnikama manipulacije energijom, a da bi došlo do fizičkih promena.
3. **Promena oblika uz pomoć talismana i biljnih napitaka**, uz pomoć božanstava, a ovde spadaju i teleportacija ili bilokacija (boravak na dva mesta u isto vreme). Mada postoje priče da postoje ljudi koji su dostigli ovaj nivo, oni se kreću u veoma zatvorenim krugovima, pa tako ne postoji opipljiv dokaz. Ono što se dâ snimiti je u glavnom magija nižeg nivoa, jer se manipulacijom slike/holograma može prevariti i kamera.

MENJANJE OBLIKA U PRAKSI

Lično, mogu da govorim samo iz sopstvenog iskustva, kao i o tehnikama koje se koriste u našem Kovenu. Ostale metode ću da izvedem iz knjiga Džerija Alana Džonsona (*Jerry Alan Johnson*) o Daou u praksi i metodama Magije po kineskoj filozofiji pet elemenata i vitalnih energija (Ki, Šen, Jing, i tako dalje).

Kod nas se manje radi na iluzornim metodama, jer sma-

Bojam

MENJANJE OBLIKA

Tala

tramo da postoji bolji način da se vežba na sastancima Koveni, i ove metode svaki član može da vežba sam, ako želi. Na sastancima obično radimo na metodama astralnog menjanja oblika, što je preduslov za početak kontrole materije sopstvenog tela.

Promena oblika je obično spontana. Možda se tu ne slažem sa nekim zagovaranjima da svaka promena oblika mora da bude kontrolisana iz razloga što osoba koja nije iskusiła osećaj u telu životinje nije u stanju da taj osećaj kasnije i prizove, već može samo da napravi vizuelnu projekciju, a što naravno ne doprinosi kvalitetu vežbe. Ovo u glavnom zavisi od „škole“ Daoizma i svaka grupa ima svoj način rada. Druge metode, recimo egipatske ili indijanske, su drugačije i o njima lično malo znam.

Naše tehnike uključuju astralnu projekciju, kao i metode duboke vođene ili nevođene meditacije, da bi se dostigla ravan/dimenzija u kojoj je ovo moguće čak i za osobe koje tek počinju da uče o meditaciji. Dubina meditacije nema toliko veze sa iskustvom, ako je pravilno vođena, jedino je bitan fokus i odsustvo pritiska „da se nešto desi“.

Meditacija obično počinje meditacijom za usredsređivanje ili premeštanje u drugu ravan/zamišljeni svet ili kako kome već leži, i prati je vođena vizualizacija.

Ovde se radi o vizualizaciji vezanoj za putovanje kroz jedan od pet kineskih elemenata (ili četiri zapadna i duh, koji su do nekle ekvivalent kineskim). Vizualizacija je vođena do trenutka kada putnik zakorači u portal ili prolaz za element koji je izabrao, ili koji je izabrao njega. Najčešće je da element izabere nas, zavisno od stanja duha i onoga što treba da naučimo.

Recimo da je osoba videla da malo bliže od ostalih karata stoji karta elementa zemlje (putniku se predstavi pet karata sa simbolom elementa, od kojih obično jedna zasija, približi se ili se na neki drugi način odvoji od ostalih karata), za njega osoba koja vodi stvara okolinu u kojoj preovlađuju materijali, vremenske prilike i simboli vezani za izabrani element. Kada je sve na mestu, vođa puta podiže portal kroz koji putujući prolazi. Posle toga putnik može da govori šta se sve događa ako želi i ako mu je potrebno vođstvo u toku puta. Ako osoba zna sve mogućnosti koje ima, ne mora da govori za vreme putovanja.

Menjanje oblika nije uvek prisutno za vreme ovih putovanja, ali je česta pojava.

Za razliku od kontrolisane vizualizacije životinje koju sam predhodno pomenula i koja se svodi na spoljašnost, spontana promena oblika je mnogo drugačija i snažnija. Naime, pri promeni oblika, čovek dobija instinkte i čula životinje (ili bića) u koje se pretvara. Naš sveštenik je imao dva iskustva koja su bila dosta drugačija od svih ostalih, upravo zbog snage onoga što je osetio. Brzina kretanja, osećaj okoline za vreme promene, čula, sve je bilo iz ugla

risa i lisice u koje se preobrazio. Kako trava dodiruje krzno, grčenje mišića dok se kreće ili trči, vid (infracrveni) koji mu dozvoljava da vidi u mrklom mraku u svim nijansama blago fluorescentne zelene boje, veoma izoštreno čulo mirisa, kontrola nad delovima tela koje inače ne poseduje (rep, brkovi, i tako dalje), ugao gledanja, mnogo niži od visine očiju čoveka, sve to spada u iskustva koja se inače ne mogu tek tako zamisliti, ako ne znamo baš sve o fiziologiji životinje koju želimo da „oponašamo“.

I sama sam tokom proteklih godina imala iskustva preobraženja u razne životinje i bića. Ipak najsnažniji je bio preobražaj u šumsku nimfu. Ona je imala fizionomiju dosta drugačiju od moje, a ipak su svi pokreti bili prirodni i imala sam punu kontrolu nad njima. Iznenadilo me je trčanje na dve noge koje je u jednom trenutku prešlo u sprint na sve četiri. Savijanje kičme da bih to uspela je dalo specifičan osećaj u celom telu. Ipak, meni najsnažnije iskustvo jeste ono u kojem sam osetila čitavu šumu kao i životinje u njoj, a isto tako i „posetioce“ — ljude, koji su boravili tek izvan mog vidokruga. Bilo je neopisivo osetiti elastičnost ali i snagu drveća oko mene, osetiti bol na mestu gde se crv probija ispod kore i jede biljne sudove kroz koje treba da idu sokovi, osetiti i videti duh tog drveta i njegovo kretanje, za razliku od u glavnom rigidnog stava samog fizičkog dela drveta. Najjači osećaj bio je onaj koji sam dobila iz pravca šume gde se pojavilo nekoliko jelena. Išli su uporedo sa mnom, a ja sam osećala kako pokreću noge dok se kreću, kako su oprezni, sa koje strane im dopire miris mrskog čoveka koji je počeo da pali šumu, kako to na njih utiče, kako im kuca srce, kako im se kreće krv kroz vene, kako jure dok im raste adrenalin, kako im drhti celo telo pre nego što potrče da brane šumu, kako im se lomi povetarac preko tela dok trče, kako im se uvlači vazduh u pluća, koliko slobode i sreće osećaju.

Sve ovo se ne može „samo zamisliti“. Zbog toga smatram da je spontano preobražavanje bolje za početak od zamišljanja i forsiranja ovog iskustva pri svakoj vežbi. Kada se prođe dovoljno iskustava kroz spontano preobražavanje, voljno i kontrolisano preobražavanje je moguće i lako ga je postići.

LUZORNA PROMENA OBLIKA

Početnička vežba se svodi na manipulaciju vidljivošću elemenata. Naime, svaki element se nalazi u svakoj stvari na Zemlji. Osnovna vežba podrazumeva skoncentrisanost cele naše pažnje na okolinu, recimo prostoriju u kojoj se nalazimo. Čovek koji meditira, projektuje sebe na celu prostoriju, postaje pôd, zidovi, plafon, krov, kao i vazduh koji ispunjava prostoriju. Ova priprema se vrši pre nego što se pojave gledaoci, ako će ih biti.

Kada je poistovećenje potpuno, čovek stiče mogućnost

Huli Jing, kineski duh lisice koji može da se pretvori u devojku i onda žrtvi koju zavede da crpi energiju.

da manipuliše svojim elementima. Najjednostavnija je tehnika prikrivanja elementa Vatre nekog predmeta ili osobe. Da pojasnim, nije moguće odstranjivanje elementa iz osobe ili predmeta. Da je tako, radilo bi se o fizičkoj promeni i velikim promenama u građi onoga što treba da dobije privid nečeg drugog. No, moguće je prikriti element. Tako element Vatre – koji je odgovoran za konačan izgled zbog refleksije svetla

o neko telo – treba okrenuti ka unutra. Ovim se postiže da predmet ili osoba postanu „nevidljivi“ fizičkom oku, ili ostanu vidljivi za fizičko, ali aura se ne može videti. Posle toga je moguće na crnu ili providnu površinu projektovati nov izgled koji smo zamislili. Samim tim što se poistovećujemo sa prostorijom, mi postajemo deo tih zidova, vazduha i oni koji posmatraju prirodno vide svaku sliku koju projektujemo.

Nekada su iluzije ove vrste bile dosta češće korišćene nego danas i iluzionisti koji su ih koristili bili su na daleko poznati (kao Huidini, Koperfild, Blakstoun Stariji i Mlađi, a danas David Blejn svojim iluzijama plaši i same mađioničare koji ne mogu da shvate kako radi to što on radi). Danas se iluzionisti u glavnom oslanjaju na brze ruke, za razliku od nekadašnjih, koji su koristili prave iluzije, da bi rezultat izgledao što stvarnije.

VIŠI NIVO MENJANJA OBLIKA

Posle naprednijih vežbi iz iluzorne i astralne promene oblika, kreće se sa vežbama u kojima se prvo menja lik. Često se u pomoć prizivaju duhovi koji su svuda oko lo. Osoba koja vežba radi sve što i ranije, sa tim što dodatno sakuplja energiju prisutnih, koji pokušavaju da je kroz treće oko prenesu onome ko radi transformaciju, a on da je upije, kao i da upije Ki (Qi) svega što se oko njega

nalazi. Takva energija se transformiše i koristi za pravljenje crnog vela, koji služi kao površina za projekciju (kao u predhodnim vežbama, radi se sa elementom Vatre, ali na dubljem nivou). Posle toga osoba može projektovati lik koji želi ili iskoristiti duha, nekog pretka recimo, da se prikaže u njegovom obliku. Ovde se govori o pravnoj promeni fizionomije, prvo lica, a posle toga i celog tela.

Telo se tradicionalno deli na 12, 24 ili 36 delova, i ti delovi se redom menjaju u željeni oblik.

Čarobnjak se trudi da prvo zamisli deo tela koji menja, zatim da oseti prvo jin aspekte tog organa (materiju, građu materije, tečnosti koje se kreću kroz organ) a zatim i jang aspekte (toplotu, cirkulaciju, energiju). Interesantno je da se počinje od glave, pa preko unutrašnjih organa, a tek na kraju se transformišu koža i aura, što znači da se promena dešava od unutra ka spolja. U tom slučaju se ne radi o iluziji nego o promeni frekvencije sopstvenog tkiva, pa je moguće transformisati i pomeriti atome u organima tako da dobiju drugačiji oblik.

Ova metoda se takođe koristi za hodanje kroz zidove. U kratko: dovesti tkivo u stanje da vibrira brže nego atomi zida i tako dostići stanje u kojem osoba može da prolazi kroz čvrstu materiju.

Cilj transformacije je iskustvo kroz čula životinje ili osobe koju smo izabrali, a da bismo zadržali sposobnost tog čula i posle vraćanja u prvobitni oblik.

Transformacija uz pomoć božanstava funkcioniše slično, sa tim što se telo ne dovodi u stanje vibracije na frekvencu životinje, već na frekvencu božanstva koje molimo za pomoć, pa – kada se frekvencija postigne – može se transformisati u to božanstvo, a kasnije i u neko drugo, ako smo u stanju da podesimo frekvencu iz jednog stanja u drugo.

PROJEKCIJA DUŠE

Naravno, ne postoje samo transformacije u obličje životinje ili božanstva.

Veoma napredne tehnike se nazivaju Projekcija Duše. Ovom metodom se dušom (delom duše) naseljava eterično ili materijalizovano telo, od strane čarobnjaka. Stari Kinezi su ovu metodu vežbali redovno uz osnovne tehnike meditacije, a da bi za nju bili spremni, mada se radi o veoma naprednoj metodi koju retko ko sasvim savlada.

Po daoistima, prema čijim učenjima se sve sastoji iz elemenata. Ne postoji predmet ili biće, sa kojim se ne može raditi, pa konačan oblik pri projekciji duše zavisi od želje i potrebe čarobnjaka. Možete da se pretvorite u loptu od svetla, u providnu energetsku loptu, u nečiju senku, u pticu, u božanstvo, možete materijalizovati telo u obličje nečijeg duha i naseliti ga svojim duhom (i tako izazvati iluziju da je dotična osoba oživela). Na isti način možete dušu preminulog preseliti u svoje ili neko drugo telo.

Po ovome se vidi da se metodi iluzije, nekromantije, oblikomenjanja, telekineze i teleportacije savlađuju na isti način i da nema bitnijih i većih podela, osim u tome kako se izvodi metoda.

Savlađivanjem upotrebe elemenata se dolazi do jedinstvene sposobnosti da se istima manipuliše na način koji je nama potreban.

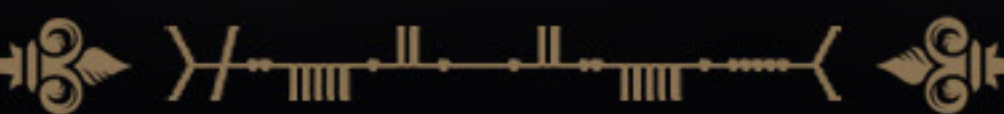
Zbog svega ovoga, zbog obimnosti teorije koja stoji iza kontrole elemenata, kao i iza celokupne kineske medicine, Daoizam se praktikovao celog života, a energija dovodila na najviši nivo upravo pažljivo biranom ishranom i upotrebom kineskog bilja u svrhu jačanja pre svega životne energije Jing, pa posle svih drugih energija. Smatralo se i još uvek smatra da dužina i kvalitet života zavise od energije bubrega, pa se svim silama nastoji da se ta energija očuva što je bolje moguće, a samim tim se radi i na dostizanju besmrtnosti, ili – stvarnije rečeno – veoma dugog života.

Ljudima sa Zapada je mnogo toga iz kineske istorije strano, pošto nemaju nikakav uvid u elemente i u verovatno jedinu teoriju na svetu koja je u stanju da objasni svaku pojavu u prirodi, pa i samu Majku Prirodu i život. Ipak, kada se savladaju osnove o elementima, mnogo toga postaje jasno i otvara se put za rad sa ovim energijama. One su deo nas i ništa od toga nije nadprirodno ili neprirodno. Radi se samo o zaboravljenom znanju, bar u ovom delu sveta.

Postojalo je mnogo metoda u prošlosti iz kojih su stajali u glavnom manje razvijeni sistemi energija (teorija i znanje o istima), ali izgleda da su preživele samo metode starih Indijanaca i Kineza. Iskustvo astralnog oblikomenjanja mnogi upoređuju sa iskustvima posle ispijanja ajahuaske, samo je astralnu promenu moguće doživeti bez dodavanja bilo kakvih supstanci.

Naša moć empatije je možda najbitnija za početak, jer ako ne osećamo i saosećamo sa bićem koje želimo da postanemo, ostali smo bez možda najbitnijeg oruđa. Iza toga ostaje da se igramo elementima i istražujemo šta su sve u stanju da stvore i projektuju naš duh, um i Hun, lutajuća duša, onaj deo nas koji u snovima živi sopstveni život, a koji možemo da koristimo za prve korake ka praktičnom menjanju oblika.

MAGIJSKA PISMA OGAM

Monada Adonai / Lektor: > < (Artur Algolian)

Potreba da se magijski, hermetički i ezoterijski tekstovi odvoje od svetovnih, književno-umetničkih i naučnih, postojala je od samih početaka pismenosti i rođenja osnovne ideja zapisivanja, a to je čuvanje i prenošenje ideja kroz prostorne i vremenske dimenzije. Od najranijih ljudskih crteža na pećinskim zidovima i dalje nastankom i razvojem pisma, ljudi su verovali da u samoj reči, koja je određena kombinacija slova, znakova odnosno simbola, postoji i čuva se velika moć i „reč, misao

ili ideja“ baš zbog takve svoje osobenosti i ne treba da je dostupna svakom i svuda, pogotovo onima koji nisu upućeni u Tajnu, onima koji nisu inicirani (uvodeni).

Reč je smatrana sredstvom, ali i oruđem koje je moglo da osnaži ili obuzda, da izleči ili da urekne, da baci kletvu. Svako slovo imalo je značenje i svoju referencu, kako sa predmetima iz sveta javnih fenomena, u svim aspektima života, tako i sa apstraktnim pojmovima, idejama, osećanjima, pa i brojevima, odnosno slova su imala određenu numerološku vrednost. Shodno tome, ljudi su tokom istorije stvorili znakovne sisteme za zapisivanje i kodiranje magijskih tekstova, radi njihovog očuvanja u dubokoj tajnosti, a verovatno verujući da im na ovaj način daju neku višu magijsku vrednost.

Postoje više vrsta takvih pokušaja. Neki su po nazivu vrlo drevni, ali samo na prvi pogled. Mada njihov naziv upućuje na neka antička vremena, oni su proizvod mnogo kasnijih vremena, od poznog Srednjeg Veka, pa na ovamo.

Podimo od onih koji su najstariji i koji za svoje postojanje imaju i materijalne dokaze u smislu spomenika, tragova koji postoje do današnjih dana. Ogam pismo je drevno pismo starosedelaca britanskih ostrva, Irske i Britanije, keltski alfabet, ili druidsko pismo, ostalo je zabeleženo na više stotina kamenih spomenika po Irskoj, Velsu, Škotskoj i Engleskoj, kao i po drevnim irskim knjigama iz srednjeg veka kao što je čuvena Balimotijeva Knjiga (*Book of Ballymote*) i Lekanska Knjiga (*Book of Lecan*) drevnih Irskih istorijskih spisa, koji su, u stvari, zbirke mitova o drevnoj istoriji Irske u kojem se Ogam pismo prvi put pominje. Nastanak ovog pisma nije ni do ovih dana razjašnjen, sve je pod velom tajne, veoma mračno uvijeno mitovima i legendama i nema stalnih materijalnih dokaza, ali su njegovi koreni veoma duboki. Pronađeni su nalazi na čuvenom neolitskom lokalitetu Vindmil Hil na jugu Engleske sa ogamskim urezima u kamenu koji datiraju 3.000 godina pre Hrista. Druge teorije smatraju da je pismo mnogo mlađe jer ima formu alfabeta, u čemu se ogleda uticaj Rimljana, što ovo pismo stavlja u neki vek posle rođenja Hrista, odnosno mnogo kasnije. Najstariji zapisi Ogama su vertikalni urezi na kamenim stubovima kojih ima najviše u Irskoj, a mogu se videti i u Škotskoj, Velsu i južnoj Engleskoj. Na ovim stubovima pisalo se tako što je uklesivana osnovna vertikalna linija kojoj su sa leve i desne strane odozdo na gore dodavane crte za suglasnike, pod pravim ili kosim uglom, a samoglasnici su predstavljeni kratkim crtama ili tačkama.

U slučajevima pisanja na drugim medijumima kao što su perga-

Balimotijeva Knjiga:
drevna istorija Irske,
zbirka mitova i legendi
1390 - 1391. godine.

Aikme B (prvi aikme)					Aikme H (drugi aikme)				
T	Π	ΠΠ	ΠΠΠ	ΠΠΠΠ	I	II	III	IIII	IIII
beith (birch)	luis (rowan)	fern (alder)	sail (willow)	nion (ash)	uath (hawthorn)	dair (oak)	tinne (holly)	coll (hazel)	ceirt (apple)
b	l	f	s	n	h	d	t	c	q
[b]	[l]	[w]	[s]	[n]	[y]	[d]	[t]	[k]	[kʷ]
Aikme M (treći aikme)					Aikme A (četvrti aikme)				
+	#	##	###	####	+	##	###	####	#####
muin (vine)	gort (ivy)	ngéadal (reed)	straif (blackthorn)	ruis (elder)	ailm (white fir)	onn (gorse)	úr (heather)	eadhadh (poplar)	iodhadh (yew)
m	g	ng	z	r	a	o	u	e	i
[m]	[g]	[gʷ]	[sw/ts]	[r]	[a]	[o]	[u]	[e]	[i]
Peti aikme					Ostali simboli				
*	⊕	G	⊗		=	>	—	<	
ábhadh (h)	ór (gold)	uilleann (elbow)	ifin (pine)	eamhanchóill (double c)	peith (soft birch)	početak teksta	Spás (razmak)	kraj teksta	
ea	oi	ui	ia	ae	p				

Pločice za proricanje sa slovima ogamskog pisma i biljke koje to slovo predstavlja u zaštitnoj kutiji (ručni rad)

ment ili papir, pisano je drugačije, odnosno horizontalno sa leva na desnu stranu.

Pismo se sastoji od 25 karaktera, neki karakteri predstavljaju više slova. Piše se tako što iz osnovne linije izlaze uspravne ili kose crte.

Po legendi, ovo pismo je dar starokeltskog boga Ogma, po kome se i zove, galskog Ogmiosa, boga pismenosti, rečitosti i književnosti, koji je predvodio duše na putu u Podzemni Svet pa je stoga i zaštitnik tajnih znanja — magije i proricanja u koje su bili upućeni samo inicirani, odnosno druidi. Njega krasi epiteta Griženanjeh, onaj koji zrači poput Sunca, ali i Karavat — Medousti, što se odnosi na njegovu slatkorečivost i moć pripovedanja. Ogam se zato zove i sveto druidsko pismo, svako ko ga je koristio morao je proći obuku koja je trajala kadkada i dvadesetak godina i davao mu je lični pečat, stvarao svoj sistem ili mod upotrebe. Drugi naziv ovog pisma je *Beit-Luis-Nin* (Breza-Brest-Jasen) po početnim slovima pisma. Ova činjenica još više govori o povezanosti druida, keltske tradicije i duhovnosti sa Prirodom jer svako slovo Ogama je u stvari naziv drveta, odnosno biljke. Taj narod je duboko verovao da su biljke njihovi srodnici, da poseduju dušu sa kojom oni upućeni u tajne znakove (Ogam) mogu komunicirati. Smatra se da sama reč »Druid« ima značenje hrast-prorok, onaj koji komunicira

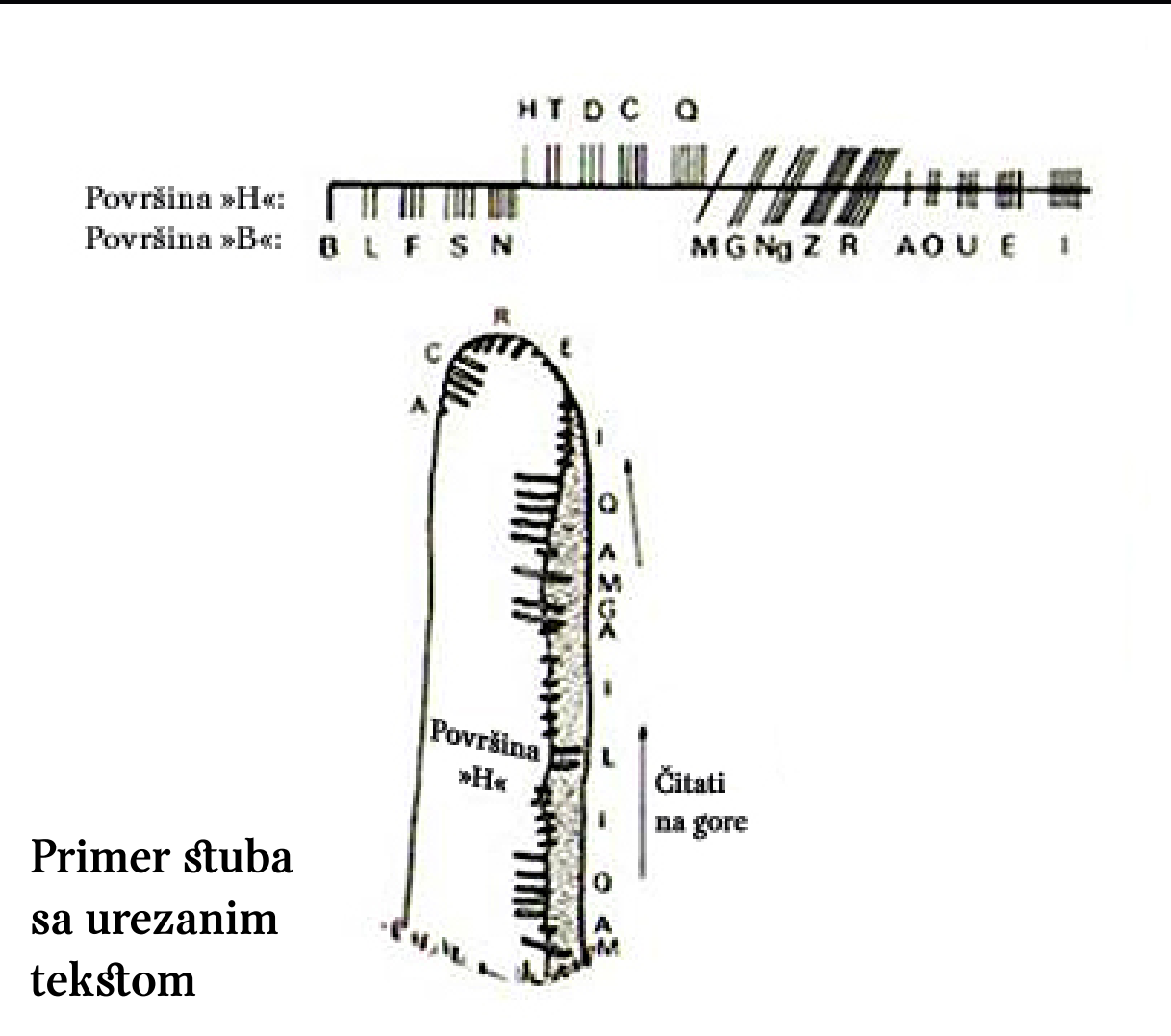
Ovde vidimo grančice sa ugraviranim ogamskim slovima. Za svako slovo koršćena je grana biljke koju to slovo predstavlja

sa hrastom, proriče iz hrasta. Mnoga današnja nama ukorenjena shvatanja imaju poreklo baš odatle mada nismo svesni. To je, pre svega, verovanje da dodir drveta isceljuje, kao i da se dobije podrška za neko ostvarenje „kucanjem u drvo“.

Ono što je za nas značajno je da je svako ko je bio pismen u pradávná vremena, na prostorima gde su živeli Kelti bio je i upućen u tajne, iniciran u magijske veštine i komuncirao je sa duhovima. Osim toga, davao je sopstveni pečat pa imamo preko stotinu

modusa korišćenja Ogama u najrazličitije svrhe i namene, recimo pravljenje talismana što se i danas radi. Prodaje se nakit sa urezanim crtama ili venčane burme gde urezi imaju zaštitničku ulogu za ljubav, vernost, brak i porodicu, i oni predstavljaju molbu bogovima da zaštite naše namere ili da pomognu u ostvarivanju. Svaki ovaj varijetet zahtevao je posebnu upućenost.

Pločice sa urezanim znakovima služile su i za proricanje. Izrađuju se tako što se iseku grančice jednake dužine, gde se jedan deo izravna i uglača i tu se urezuje znak. Proriče se tako što se bez gledanja, sa punom koncentracijom na pitanje, izabere sedam pločica. One se držeći sa obe ruke nakon usredsređivanja na pitanje ili želju u jednom trenutku bace na pod ili zemlju ispred. Pločice koje padnu bliže predstavljaju sadašnjost, a one koje padnu dalje budućnost. Takođe, važno je kako pločice padnu, da li jedna na drugu ili u blizini ili potpuno odvojeno. Sve se to odražava na odgovor na postavljeno pitanje.

Primer stuba sa urezanim tekstom

Narukvica prijateljstva sa natpisom »Anam Cara« (Duhovni prijatelj)

Runski Simboli za Astralno Putovanje, Lečenje i Zaštitu od Bića koja nas Uznemiravaju

Sledeća dva „stejvsa“ (stejvs je runski magijski sigil koji se na Islandu zove »galdrastafir«) napravljeni su za astralno putovanje, „vird“ putovanje, šetnju duše, kao i svaki drugi vid sličnog putovanja.

Prikazana su dva stejvsa; prvi kojem je smisao da vas dovede bliže Raskršću između svetova da bi putovanje bilo lakše, i drugi koji je osmišljen da bude uzemljenje i zaštita vašem fizičkom i duhovnom telu dok ste izvan njega i dok putujete.

Glavni simbol može biti urezan na deblo tisovine ili jasena, nakon čega se meditira na njegov koren. Alternativno, možete ga urezati na komad tisovine ili jasena, i koristiti kao fokusnu tačku na koju ćete se koncentrisati. Možete ga iscrtati na vašu prostirku i sesti u njegov centar. Za drugi simbol je idealno urezati ga na komad breze ili oskоруše, obojiti ga u crveno sopstvenom krvlju i čuvati ga kao talisman na sebi dok se pokušava putovanje.

Na velikom simbolu, četiri ista znaka koja pokazuju na četiri strane sveta, simbolišu devet svetova nor-

dijske mitologije, runu Eihvaz i Drvo Sveta. Kružić u sredini tog simbola simbolizuje Midgard. Tri crte na vrhu simbola predstavljaju Runu Algiz i svrha im je da se obezbedi zaštita. Simbol levo i desno ispod te tri crte odnosi se na Kapiju, a tri simbola levo, desno i ispod su tri Norne koje pletu sudbinu. Ukrštanje četiri simbola koja su postavljena na četiri strane sveta u sredini, odnosi se na dar Raskršća, a na celom simbolu se nalaze i Jormungand, veliki Zmaj Midgarda koji putnika vodi do granice Midgarda, rune Ingvar za snagu Volje, Uruz za snagu na putovanju i Raido da bi putovanje započelo. Ceo sigil u stvari predstavlja kombinaciju runa koje nekog vode kroz mapu koja je ocrтана simbolom i na kojoj su svi svetovi, reka Mraza,

kao i Kapija kod koje se Mraz i Vatra susreću.

Na drugom simbolu, gornji deo predstavlja runu Manaz ili samog putnika. Ispod njega, levo i desno je postavljena runa Algiz koja štiti putnika u ovom svetu, između svetova i u drugim svetovima. Srednji deo definiše opseg putovanja, a runa Dagaz se odnosi na nameru da se taj neko vrati sa putovanja u telo. Donji deo simbola sprečava da putnik zapadne u nevolje.

EČENJE RUNAMA

Duh veštice me je naučio ovom stejvu i drevnoj magiji lečenja. Naučila me je da urežem i obojim ovaj simbol na drveće da bih pomogao pacijentima kod dugotrajnih bolesti. Kako bi urezana rana na drvetu zaceljivala, tako bi i pacijent ozdravljao. Ovaj simbol možete da urezujete na razno drveće, ali veštičin duh me je naučio da svako drveće isceljuje na svoj način, i da zbog toga moć isceljenja pacijenata može da bude različita.

Simbol treba urezati u drvo i obojiti ga krvlju pacijenta, ili krvlju pomešanom sa crvenom bojom. U ovom slučaju, korišćena je prirodna boja za bojenje hrane pomešana sa krvlju. Drveće luči biljni sok, pomešan sa bojom i krvlju, i, kada se zgruša, efekat je toliko snažan kao da je korišćena samo krv. Posle toga, drvetu se ostave neke ponude, pokupi se malo strugotina od urezivanja simbola i ponesu sa sobom da bi se kasnije izmešale sa medom i dale pacijentu da jede. Naravno, predhodno se proveriti da drvo nije otrovno.

U ovom slučaju, vezujuće rune (engleski: *bindrune*) deluju tako što se duh drveta moli da podeli pacijentovu bolest, i da otpornost drveta ojača imuni sistem pacijenta i ubrza njegov oporavak.

NEJEDNOSTAVNA VEZUJUĆA RUNA ZA POVEZIVANJE SA DUHOVIMA ŠUME

Evo šta simbolišu pojedinačne rune u ovoj Vezujućoj Runi:

- Hagalaz: sile Prirode.
- Eihvaz: povezivanje.
- Ehvaz: odnos.
- Manaz: čovek.
- Anzus: bogovi i božanski aspekt.
- Laguz: voda i isceljenje.

GALDRASTAFIR DA NAS UPOZORI NA ZLONAMERNOG DUHA

Poželjno je imati neki alarm koji upozorava da je neki nadprirodni uljez u blizini. Da bi to postigli, a dok smo negde u divljini, kao što su kampovanje, planinarenje i slično, potrebno je pronaći drvo koje je udario grom. Na njega se ureže i oboji sopstvenom krvlju, ili mešavinom krvi i boje, ovaj

simbol (slika dole desno). Ako se neki zlonamerni duh ili slično biće približe, imaćete senzaciju kao da čujete zvuk grmljavine.

GALDRASTAFIR ZA OSLOBAĐANJE OD BIĆA KOJA NE ZELIMO U BLIZINI

Bića koja se motaju oko naših domova i imovine ne moraju biti zla po svojoj prirodi, ali je razumljivo da mogu da učine da se osećamo uznemireno. Kada se susretnemo sa nečim što nas zastrašuje i uznemirava, možemo da koristimo ovaj galdrastafir (slika ispod) da zarobimo tog duha negde daleko gde će i da ostane.

Ovaj galdrastafir se koristi za ozbiljne probleme u posednutosti duhovima i pokazao se mnogo puta veoma efikasnim. Zahteva malo više napora sa obzirom da morate da odvućete duha daleko od mesta gde ne želite njegovo prisustvo. Ova praksa se zove »mening«:

U jednu posudu sipajte i pomešajte med i mleko, a da bi tu mešavinu učinili primamljivijom, dodajte i par

kapi krvi, poželjno vaše, ali može da posluži i krv neke životinje. Krv je puna energije, i posuda sa ponudom meda, mleka i krvi je neodoljiva za velik broj nadprirodnih bića.

Kada ste pripremili ponudu u posudi, iskopajte plitku rupu u zemlji, u nju stavite posudu sa ponudom da bude skroz u rupi i ostavite je unutra neko vreme. Kada duh dođe do ponude (a da bi to primetili morate biti sposobni za to) rupu brzo zatrpajte zemljom, u zemlju čvrsto zabodite kolac od hrasta, jasena, trnjine, gloga ili drača, i na tu zemlju postavite kamen osrednje veličine. Na kolac se predhodno ureže ovaj galdrastafir. Jedan od trikova kod ovog rituala je da se u posudu stavi i komad stipse koja drži duha unutra dok se rupa zatrpava zemljom. Posle toga napustite to mesto, bacite tri novčića preko ramena prilikom odlaska i **NE OKREĆITE SE NAZAD.**

Galdrastafir se sastoji od sledećih elemenata: četiri simbola na četiri strane sveta su okrenute posude na dole koje kažu da što je unutra neka i ostane unutra. Tri rune Isa gore i dole kažu da se ono što je unutra zaledi ako pokuša da izađe napolje. Po tri znaka sa leve i desne strane odnose se na to da ako nešto pokuša da izađe, neka se zapali i izgori. Centralni simbol se odnosi na komandovanje duhu da bude miran i da se ne pokreće, a tri koncentrična kruga unutar kojih se sve nalazi, su komanda da se to potvrđuje u ovom svetu, između svetova, u narednom svetu, i simbolizuje kompletiranje ove Magije.

Eril Bolverker je posvećeni student runa i severnjačkog Paganizma. Eril provodi veći deo svoga vremena izvan tela gde ga podučavaju duhovi. Iz prva je bio predani Hrišćanin dok ga Sveotac Odin nije izveo iz Crkve i doveo na put Šamana.

Čakovec, 1639.

❧ Tau Esau ❧

Senkovita okultna tradicija Balkana puna je čudnovatih priča, izmišljenih istorija, urbanih mitova i seoskog praznoverovanja. Takva kakva je, uvek mi je bila privlačnija od visoko promišljenih metafizičkih sastava, koji se često temelje na — ničemu, ili prosto na ličnim fantazijama savremenih autora.

Kada se radi o pričama nastalim na spoju starog doba i modernizma — još od detinjstva mi je pažnju privlačila i maštu rasplamsavala priča o Grabancijašu, svojevrsnom antijunaku vezanom u glavnom za severozapadnu Hrvatsku, grad Čakovec i širu regiju oko reke Drave. Kao što mu ime kaže, Grabancijaš je čarobnjak, „nekromanser“ (od reči »Grab« — grob), srodan dubrovačkom Nigromantu.

Prema Titušu Brezovačkom, književniku koji se na prelazu iz osamnaestog u devetnaesto stoleće bavio narodnom tradicijom, Grabancijaš je školarac, đak koji se sa naukovanja vratio naoružan većim znanjem nego što je bilo planirano. Završio je, kaže se u delu »Matijaš Grabancijaš Dijak«, dvanaest svetih škola i trinaestu đavolju. Bio je, dakle, poslan u svet da završi studije, a kući je stigao ne samo sa poželjnim znanjima dvanaest solarnih predmeta — nego i sa trinaestom kolegijom, koja mu je omogućavala da izvodi čuda. U tumačenju Tituša Brezovačkog, ta čuda su namenjena prosvetiteljstvu, podsticanju sugrađana na školovanje, razum i modernizam.

Narodni pripovedač nije toliko pozitivan: spominju se i slučajevi kada je Grabancijaš — da bi impresionirao seljake — začarao hleba tako da skače i pleše po stolu

i otkriva tajne ukućana. Od Grabancijaša se očekivalo da nosi crnu odeću, poput reformističkih sveštenika, i drži uz sebe knjigu čuda — vradžbinar, grimorijum.

Kako god bilo, središnja i meni najprivlačnija pri-povest o Grabancijašu je legenda o Grabancijašu i Zmaju, koja se odvija u gradu Čakovcu, tada poznatom kao Tšakaturn.

Taj grad su, na prelazu iz Srednjeg u Novi Vek, mučili — zmajevi. Specifična vrsta Zmaja koja im je zadavala probleme bio je zmaj Pozoj, nastanjen u podrumima tvrđave, koji je i tvrđavu i grad koji je okružuje često tresao i rušio. Neki kažu da mu se rep nalazio u temeljima starog grada, a glava ispod crkve Svetog Nikole. Neki da je obrnuto. A neki da su bila dva zmaja različite prostorne orijentacije, što mi se čini najverovatnijim.

U sastavu evropskih bajki, logično rešenje bi bilo — unajmiti viteza. Međutim, vitezova je zbog stalnih ratova sa Turcima bilo malo, i imali su drugog posla. Zato je gradska uprava odlučila da unajmi čarobnjaka, Grabancijaša. Sa njim su postigli dogovor i uputili ga u katakombe Tšakaturna.

Posle dugog silaska zavojitim stepeništem, Grabancijaš se suočio sa Zmajem. Nije mu najavio bitku, već je krenuo da mu čita iz svoje knjige čuda. Posle nekog vremena, Zmaj se, poslušavši tajanstvene reči, smirio i zaspao, padnuvši pod Grabancijašev hipnotički uticaj. Grabancijaš je zaspalog Zmaja osedlao, zajahao i na njemu izletio iz podruma Zamka. Da bi bio siguran da je zadatak ispunjen i da građani koji su ga unajmili više neće stradavati, na leđima zmaja je odleteo — u Afriku.

Tamo je zmaja izrezao na male, ledene komadiće, i prodao kao delikates.

Prividna apsurdnost ove pripovesti, ispričane na nekoliko različitih načina u brojnim dokumentima, učinila je da ona u mojoj svesti postane poput Zen Koana, zagonetke koja traži apsurdan odgovor. Njemu sam najbliže došao u razgovoru sa uličnim mistikom i *erbraš* umetnikom, koji mi je gnozu o Zmaju sažeo na ovaj način:

Kako je Grabancijaš pobedio Zmaja?

• Nikako, on je bio Zmaj.

Ako ostavimo ludilo ovog umetnika po strani, ovo tumačenje je sasvim ispravno u kontekstu Jungove dubinske psihologije. Dobri „čiča“ Jung tumači da je Zmaj u stvari simbol donjeg dela čovekovog tela i psihe. »*To je kao da je podsvest svesna da je zmaj donja polovina čoveka, što odista i uistinu jeste slučaj*« — Karl Gustav Jung, »Pisma«, tom 1., strana 489.

Zmaj Pozoj je, međutim, takođe i avatar Velesa, jednog od tri vrhovna božanstva slavenskog panteona. Kako objašnjava Suzana Marjanić u svom kapitalnom eseju »Zmaj i Heroj, i Kako Ubiti Zmaja«, (Dragon and Hero and How to Kill a Dragon, http://sms.zrc-sazu.si/pdf/13/SMS_13_09_Marjanic.pdf), Pozoj je gospodar vodenog podzemlja, voda nesvesnog, predstavnik htonskih božanstava koje se u indoevropskom mitu sukobljavaju sa nebeskim Indrom/Perunom. U našem slučaju, Grabancijaš kao Nekromanser, Stanovnik Grobova, predstavnik tamnih sila u seoskoj i malogradskoj svakodnevici, zmaja ne ubija nego umiru-

je, pa zajaši. Neman je dovoljno odvesti tamo gde ne pravi štetu, nije je potrebno ubiti. A logično mesto za neutralizaciju hladnog, vodenog Zmaja je topla ravan Afrike. Iz hladnog prema vrućem, iz mraka podzemlja prema sjaju Sunca.

Čitaoc sklon gnostičkim ritualima svakako je već uvideo da je naš Grabancijaš nemirnog Pozoja Afrikancima „podelio“ kao svojevrsnu — euharistiju. Telo svetog čudovišta dao im je kao delikates.

Upravo mi taj element govori da je savremeni gnostički svetac, Majkl Pôl Bertije, bio sasvim u pravu kada je u svojim predavanjima tvrdio da se posebna vrsta Vudona pronalazi među slavenskim narodima, koji su – po svojoj prirodi – bliski afričkoj visokoj duhovnosti, a to je direktan rad sa duhovnim silama, Loama, Zakonima.

→ U sledećem broju: Veća Misa Grabancijaša Maga →

Rođen pre 42 godine, u marksizmu, odrastao na Jogi i Teozofiji, kasnije ušao u Telemu i Haos — a zadnjih godina, neočekivano, posle snažnih duhovnih iskustava postao blizak mističnom Hrišćanstvu.

Istovremeno sa odanošću Legbi-Hristu-Ozirisu kao osovini i potpori sveta, oseća vatru posvećenja prema Bogu i Boginji, kralju i kraljici Stvaranja, koje redovno slavi sa dinamičnom ekipom Paganskog Kruga Hrvatske. Možda na kraju postane pop ili opat, poput junaka romana »La-Bas«. Piše blogove: vladca-davre.tumblr.com, vlad.kiamagic.com i vilenjak.blog.hr

Autor članaka u okultnim publikacijama i periodici, zadnjih godina i u O. T. O. A.-L. C. N. magazinu »Coils te Divot« izdanju Tau Palamasa, knjizi »Gradioci Duha« (S. A. D., »Transmutation Publishing«, Maj 2015.)

Predstava »Grabancijaš«

Tituš Brezovački: Matijaš grabancijaš dijak

NAŠE LIČNO VEĆE DUHOVA

Tau Zoštrijan

Nebrojeno puta može se čuti da neko ne zna smisao svog života nili kojim putem da krene. Malo praktičara Misterija na Zapadu shvata da svako od nas ima svoje lično „Veće Duhova“ i da ti duhovi „hodaju sa nama“. Oni su ti koji blagosiljaju naš život i od njih dolaze sposobnosti za koje se misle da ih neko ima „prirodno“ (proricanje, čarobnjačke i veštičije moći, znanje o bilju, sposobnost da se izvode čarolije, moć pretvaranja u druge oblike i slično).

Ti duhovi mogu da budu preci iz naše krvne linije, ali i potpuno nepovezane osobe koje su nekada živele (šamani, veštice iz prošlosti, duhovi afričkog porekla, romske gatare i čarobnjaci, sveštenici i monahinje, pa čak i razbojnici i pirati iz prošlosti). Na pitanje kako i zašto neki duhovi odaberu da budu baš uz nas, a ne uz nekog drugog — potpisnik ovih redova nema odgovor, ali je praksa pokazala da oni iz nekog razloga izaberu baš nas, da nam veruju i da nam pomažu. Ono što je jedna od tajni Magije je da se mi razvijamo duhovno — uslovno rečeno — na ovom nivou postojanja, ali da se i duhovi sa one strane razvijaju i da je odnos sa njima obostrano koristan. Oni nas vode i pomažu nam, a mi im pomažemo da se uzdignu na viši nivo njihovog postojanja. Mi im dajemo svetlo, ponude i molitve, a oni nam daju sve više i više blagoslova.

Prvi korak ka radu sa duhovima je da im se dâ poseban prostor u svom domu ili nekom drugom mestu gde će da budu poštovani i davana im ljubav.

Drugi je da se uspostavi kontakt sa svojim Većem Duhova i da se sazna od njih kojim putem bi morali da krenemo.

Daćemo primer iz Šamanizma. Šamanizam je jako popularan u regionu, ali — istini za volju — ne i previše prisutan. Šamanizam se ne uči na nekom seminaru za jedan vikend. U stvari, šaman se i ne može postati lako. Želite očajnički da budete šaman? Na žalost, to nije dovoljno. Šamani su po pravilu iz krvne linije šamana i poseduju šamanske pretnje. To znači da morate imati mongolsko ili sibirsko poreklo. Nemate ga? Onda u 99% slučajeva, okrutno ali istinito, ne možete postati šaman. Da bi neko bio šaman mora biti izabran od strane duhova. U retkim slučajevima, može da se dogodi da duhovi pozovu nekog i prihvate da postane deo tradicije. Ali to se dešava tako što to prate veoma jasni znaci i iskustva koja su na početku veoma traumatična i bolna. Takozvana „šamanska bolest“, koja se desi na početku nečijeg postajanja šamanom, toliko je jaka da može da ostavi invaliditet, ili čak dovede do smrti, pri čemu je medicina ne može izlečiti već nestane jednostavno sama od sebe. Neko može biti izabran od nekih duhova kao znak da ga očekuje poseban put, ali ti duhovi ne moraju da izaberu i da ga uče zato što ta tradicija ne mora da bude usaglašena sa duhovima koji prate tu osobu.

U tom slučaju, duhovi će uputiti osobu da nadje svoj put u okviru vlastite tradicije i duhove koji iz nje dolaze. Dakle, nije problem ako neko ne pripada nekom narodu ili plemenu. Svi mi imamo naše Veće Duhova koje nas prati i vodi. Kako neko može da otkrije ko su duhovi u njegovom Veću Duhova? Neki ljudi to mogu sami, drugi odu kod vračeva koji su za to sposobni i oni im kažu koje duhove da poštuju i od njih da traže pomoć. Nisu svi duhovi u na-

šem Veću Duhova „dobrice“, ali naš rad je da kada otkrijemo da je neki duh besan, tužan i vezan za zemlju, da ga našim poštovanjem i ljubavlju „podignemo“ pomažući mu tako da se i on razvije i oslobodi frustracije. U tom smislu, Magija, kako je već rečeno, može biti rad koji obostrano pomaže i nama i duhovima.

Daćemo praktičan primer kako se u afro-američkom Čarobnjaštvu pre svega pravi kuća za duhove, a zatim kako se oni uzdižu. Za njih, mrtvi, u stvari, i nisu mrtvi nego samo nastavljaju da žive iza vela senki. Om se za njih pravi od kazana u koji se stavlja zemlja sa groba pretka, pored nekoliko njegovih kostiju. Kada se napravi takva kuća za duhove, između se stave i tri crne sveće. Posvećivanje se radi tako što se tri puta dune dim cigare, tri puta prospe rum u zemlju i pročita tri puta »Zdravo Marijo« ili »Oče naš«. U slučaju da se u kazanu nalaze kosti više različitih predaka, to se onda zove Velika Armija Smrti koja čuva tu kuću i porodicu. Kao i ostali tekstovi, i ovo je samo ilustracija, ne i detaljan način na koji se ovo radi, tako da to nemojte raditi sami. Keramičke i plastične lobanje ne rade posao. Ako neko i nabavi neku lobanju ili kosti, koja ne mora biti baš od njegovog pretka, onda lobanja i duhovi moraju da mu odobre da ih koristi. Unošenje lobanje u kuću zahteva posebne rituale posvećivanja i rada sa njom, zato što sa njom mogu da se u kuću uvedu i razni duhovi. Ako su neki od njih neuzdignuti, onaj ko ih unese i ne zna da radi sa njima, može imati velikih problema po pitanju zdravlja, novca, ljubavi...

Samo uzdizanje se radi u ritualu koji može da traje od sedam do dvadeset i jedan dan. Potreban je isti broj odgovarajućih sveća koliko traje i ritual, čaša vode, obrok kao ponuda za sve dane rituala i bela brojanica. Sama ceremonija se sastoji od velikog broja molitvi i prosipanja vode kao ponude duhovima. Kako je već napred rečeno, sve su ovo samo opšte crte kako se ritual zaista izvodi, i bez podrške i vođstva nekog iskusnog Šamana, Kurandera ili Čarobnjaka, pametnije je da se sami u ovakve procese ne upuštate.

ENOHIJANSKI ŠAMANIZAM

Tau Zostrijan

Enohijanska Magija spada u takozvanu “Visoku Magiju”, koja je dosta različita od veštičije Magije, ali te dve stvari ne moraju da idu odvojeno. Aleks Sanders je, na primer, mnogo eksperimentisao u okviru svoje veštičije tradicije, tako da neki aleksandrijski Koveni i danas intenzivno koriste Enohijansku Magiju. Za trenutak razmotrimo upotrebu pehara, kao magijskog oruđa u savremenom Veštičarenju.

Pehar je oruđe koje je povezano sa elementom Vode. On je i pasivno i prijemčivo oruđe kojim se povezuje aura veštice sa silama sa kojima pokušava da se uskladi. Ovo privlačenje astralnih sila je drugačije od prizivanja, obzirom da prizivanje sadrži elemente komandovanja. Privlačenje pomoću pehara je mnogo više zasnovano na empatiji. On može da služi za pročišćavanje vodom, ali i za iscrtavanje simbola i znakova u vazduhu. U Ceremonijalnoj Magiji se često koriste tri različita pehara. Jedan za pročišćavanje vodom, drugi za posvećeno vino i treći kao ritualno oruđe. U Veštičarenju jedan pehar najčešće služi za sve tri namene.

Kada se priča o Enohijanskoj Magiji, često se navodi da je ona koju je radio Džon Di različita od one koju je praktikovala Zlatna Zora. Takođe, i u samoj Zlatnoj Zori ima razlike u praktikovanju Enohijanske Magije, tj. postoji podela na onu koja se izvodila u originalnoj Zlatnoj Zori (koja je kao i tadašnja Zlatna Zora bila pasivna po svojoj formuli pehara i slična njegovoj upotrebi u savremenom Veštičarenju), i na onu koja se izvodila u savremenoj Zlatnoj Zori, a koja je zasnovana više na Kroulijevoj (preko Regardija) aktivnoj formuli. To znači da je u ranijoj Zlatnoj Zori u nekim enohijanskim radovima priziv rađen Kabalističkim Krstom, a ne pentagramom. Majstor Magije bi Kabalističkim Krstom u svojoj auri formirao krst i onda bi ga projektovao na Veliki Krst na enohijanskim

tablama. Posle toga bi, preuzevši boginjoobličje Izide, koristio pehar kao pasivno i magično magijsko oružje, dok Veliki Krst ne bi počeo da blješti i šalje nazad formirani krst u njegovu auru. Danas postoje pagani, šamani i vešci koji koriste enohijanski sistem direktno, u prirodi, a kako bi sa par jednostavnih vibriranja ušli u stanje transa i kontaktirali elementale i enohijanska bića (enohijanske table predstavljaju portale do njih) ili kako bi ostvarili neki konkretan magijski cilj, kao što je pretvaranje u životinju moći, ili kontrolisanje vremenskih prilika. Iz takvog kontakta sa bićima koja borave u drugoj dimenziji, tj. iza enohijanskih

tabli, videli smo dosta novih pristupa enohijanskom radu koji su direktno dobijeni od tih bića, tako da enohijanski sistem ne mora da postoji samo u okviru Visoke Magije i takozvane Teurgije, već može da bude veoma blizak, po pristupu i tehnologiji rada, paganima i savremenim vešticama.

Kao još jedan primer moguće povezanosti Enohijanske Magije i veštica, može se navesti i to da je baš upotrebom enohijanskih priziva Džek Parsons došao do svog sistema Veštičarenja. Kako je on u praksi izgledao — ne znamo, ali znamo da postoje današnje veštice koje koriste enohijanski sistem da bi uravnotežile sunčeve (solarne) i patrijarhalne okultne trendove. Sveti dan za mesečeve (lunarne) duhove enohijanskog sistema koje koriste je ponedjeljak, a lunarni enohijanski panteon koji koriste uključuje pre svega Galvu koja predstavlja Majku i Vrhovnu Boginju, koja je pandan hebrejskom Jahveu. Ona bi odgovarala i Izidi, Liliti i Evi u njihovim najvišim magijskim oblicima. Ima povezanosti i sa jednim aspektom gnostičke Sofije i Svetim Duhom. Takođe, tu je i Madimi kao ćerka Galve (po prirodi delimično odgovara Hekati), kao i Horonzon u vidu zmaja, zavodnica Babalon i Jad kao protivnik Demijurgu Jahveu.

Prizivanje Džinice Al-Kajsā Marijam

❧ Kiša ❧

Ovo je originalni prevod iz arapskog grimorijuma do sada neobjavljen na drugom jeziku. Specijalno za naš časopis uradio ga je Kiša, naš dopisnik iz Bugarske, čija knjiga o arapskoj magiji bi trebalo da se krajem godine pojavi na engleskom jeziku.

Al-Kajsa Marijam je Ardi, tj. zemaljska džinica, ali u rukopisima nije navedeno kojem je džinu ona kraljica nili kojem plemenu pripada. U većini rituala u arapskim grimorijumima nedostaje opis prirode džina i to je tajna koju sâmi džini razotkriju čarobnjacima kada naprave pakt sa njima. Ono što je bitno je to da Al-Kajsa Marijam nije poput zapadnih elementala, shvaćenih na način hermetista, već je bliže narodnom shvatanju elementala i kada se uspostavi uspešan kontakt — ona se pred čarobnjakom pojavljuje u fizičkom obliku kao predivna žena.

Svrha ovog rituala je da se ostvari takozvano „venčanje sa džinicom“, da bi ona posle toga pomagala čarobnjaku u svim sferama njegovog života.

Ritual podrazumeva dosledno izvođenje posta u trajanju od sedam dana tokom kojeg se ne jede meso, nili bilo koji proizvod koji dolazi od životinja. U toku svakog dana tog perioda izgovara se 100 puta — posle svake od islamskih obaveznih molitvi, priziv uz paljenje miri-

sa koji je mešavina citrusnog drveta (*tetraclinis articulata*), afričke mire (*commiphora africana*) i bosiljka. Takođe, potrebno je da se napiše na čistom papiru magijski kvadrat džinice sa prizivom oko njega ispisanim na arapskom, i to se nosi sa sobom u čistom stanju tokom rituala. Na kraju sedmog dana, džinica će da se pojavi i tada može da se napravi pakt sa njom vezano za bilo šta što se želi.

PRIZIVANJE

Rahuz, Rahuz, Ahtaitaja!
Juhana! Juhana! Markas! Markas!
Tahtaf, tahtaf! Amuil, amuil!
'Asmuna, 'Asmuna, Amuil, Sarua, Rahribija!
Ah Šalija, ah Šalija! Kafkafana!
Rahtirija! Rahtirija!

Magijski Kvadrat – Vafku

BABA ANUJKA

NAJPOZNATIJA BANATSKA VEŠTICA

Anujka Di Pištonja – u narodu poznatija kao Baba Anujka – rođena je negde u Rumuniji ili Mađarskoj, u području sliva reke Moriš. Još kao dete došla je sa porodicom u banatsko selo Vladimirovac gde će mnogo godina kasnije da postane jedna od najpoznatijih veštica sa ovih prostora.

Roditelji su hteli da izuču škole, ali joj ženski internat i posete manastirima očigledno nisu odgovarali. Jednog dana se teško razbolela i sve vreme je ležala ukočeno, pa su ljudi počeli da govore da je veštica. Kako je vreme prolazilo, a sa njom i bolest, Anujka je i počela da se ponaša kao veštica, rešavajući ljudima probleme, uključujući i ozdravljenja teških bolesnika od kojih je medicina „digla ruke“. Sve je to radila govoreći da je to uz Božiju pomoć, ali je narod pričao da to radi uz pomoć nečastivoga. Takođe, kada bi neko imao problem sa članom porodice, recimo oko nasledstva, išao bi kod nje da mu dâ vodu od koje bi taj neko umro. Navodi se da bi Baba Anujka u takvoj situaciji od svojih klijenata tražila da joj donesu „jednu crnu i jednu belu kokošku, torbu pepela i trica, bosiljak i tamjan“. U misterioznoj tišini svoje mračne sobice i u dimu tamjana, ona bi razbacivala oko sebe pepeo i trice, i šaputala neke tajanstvene reči...

Na kraju bi spremila jednu bocu napunjenu čistom vodom i uzimala jedno malo zvonce kojim bi tri puta zazvonila. To je bilo „sporazumevanje sa đavolom“. Opet bi produžila šaputanje i mrmljanje nerazumljivih reči praćenih čudnim pokretima i sve je to radila pred očima zaprepašćene mušterije, koja je bila uverena da pred sobom ima čudno biće koje drži u vlasti i samog đavola. Vodu u boci davala je mušteriji sa uputstvom kako da je upotrebi. Tačno je proricala dan kada će onaj kome je voda namenjena da umre i „njen proračun je nikada nije izneverio“.

Umeće o otrovima je nešto tradicionalno što veštice znaju jer je to bio primarni način samood-

brane žena. Upotreba otrova je klizav teren i o tome bi se moglo dosta pričati, tako da je to ovde dato samo kao istorijska činjenica. Mi svakoga odvrćamo i od same pomisli da tome pribegne. Ali to je bila stvarnost i potreba u jednom drugom vremenu kada žene nisu imale mehanizme društvene zaštite koji bi im tada pomogla.

Kako god bilo, da se vratimo Baba Anujki. Vlast je počela da ispituje brojne smrti nakon što je 29. Decembra 1927. godine u Ilandži iznenada preminuo imućni udovac Gaja Prokin. Prilikom obdukcije, u njegovom telu su pronađeni tragovi otrova, uključujući i prisustvo biljke tatule. Pritvorena je Ljubinka Milankov, učenica Baba Anujke.

Na suđenju tada već devedeset jednogodišnjoj Baba Anujki, svedočila je i njena bivša učenica Saveta David. Baba Anujka je osuđena na 15 godina robijanja u Požarevcu. Rođena baba Monade Adonai, koja piše za našu Reviju, prisustvovala je tom suđenju i pričalo se da se iz nekog razloga Baba Anujka tada namerila da istrebi neku porodicu iz Banata. Po svemu sudeći bila je uspešna, a

obzirom da je to prezime postalo veoma retko u Banatu... Sudbina Baba

Anujke nije potpuno poznata. Po jednoj verziji, vlast ju je tajno streljala, a po drugoj su je, početkom rata 1941. godine, nemački vojnici pustili iz zatvora i da se vratila u rodno selo gde je i umrla. Po trećoj verziji, nikad nije ni umrla, nego je isko-

ristila svoje moći i nastavila da i dan-danas živi negde u transilvanijskim šumama.

Bila to istina ili ne, veštice koje su bile njene učenice

imale su sasvim drugačiju sudbinu i sve

su odreda streljane nakon za-

vršetka rata

1945.

godine.

Rowena of the Glen

Rowena

INTERVJU

• *Možete li nam reći kako ste postali veštica pre 20 godina?*

Još od kada sam bila mala devojčica, u svojim fantazijama sam želela da budem veštica. U osnovi, osećala sam se kao veštica koja to tek treba da postane. Međutim, ovo su bile moje tajne misli koje nikad nikome nisam poveravala. Život se odvijao — moja muzika, porodica, obrazovanje, i tako dalje. Krenula sam na studije Kulturološke Antropologije kao jako mlada i to me je odvelo ka učenju o mnogim drevnim i današnjim civilizacijama. Ono što me je najviše zainteresovalo su bili razni načini na koje su religiozne ideje i duhovnost bili izraženi delom sveta i kroz vekove. Upustila sam se u različite religije, ali onda sam konačno, pre nekih dvadeset godina, potvrdila ono što sam znala od samog početka — da sam veštica! Našla sam mentora i učitelja koji se zvao Lord Solitaire, a svet čuda, magija, misticisma i radosti je postao moj.

• *Vi ste jedna od najpopularnijih veštičjih rok muzičara. Koliko su folk i rok veštičiji/paganski muzičari važni za održavanje veštičije kulture vitalnom? Koje bi veštičije muzičare ili bendove mogli da preporučite kao dobre?*

Askate mi sa tim komplimentom. Hvala puno! Mislim da je veoma važno da tu bude mnogo stilskih izbora muzike koji obuhvataju i izražavaju naš jedinstven i bogat način shvatanja Zemlje i sve Njene dece. Prelepo je što na onlajn radio stanicama poput <http://thecauldron.net>, međunarodnim i mestnim paganskim stanicama možete da čujete taj čist i savremen zvuk, a i tradicionalne muzičke stilove i uživati u njima.

Muzika popunjava praznine i gradi mostove. U ostalom, svi mi na Zemlji imamo slične životne brige, a muzika je magični čilim koji većinu nas vodi kroz uspone i padove koje doživljavamo. Svi imaju pesmu (ili njih hiljade po tom pitanju) koju smatraju svojom. Muzika i tekst, ritam i rima određuju naš život. Što se tiče moje muzike, usuđujem se reći da u njoj jednako uživa i nepaganska i neveštičuja publika, kao i ona koja sledi „stare običaje“. I da, muzika oživljava duh i umiruje dušu. Dakle, ja verujem da će muzika održati Veštičarenje i „stare običaje“ jakima, u svetu u kojem je potrebna, a i držati zajedno sve nas koji volimo „stare običaje“ u međunarodnom zajedništvu!

Što se tiče raznih veštičjih muzičara... Postoje mnogi širom sveta! Ali obzirom da ste pitali, spomenuću nekoliko svojih favorita, kao što su: Džindžer Dos (*Ginger Doss*), Si Džej Taker (*S. J. Tucker*), Mudrac u Plamenu (*Burning Sage*), Veštičiji Beleg (*Witch's Mark*), B. Vili Draiden (*B. Willie Dryden*), Dam Pesnik (*Damh the Bard*), Mama Đina

(*Mama Gina*, koja je sada preuzela svoj alter ego »Pesnik Devet Prstiju« (*Nine Toes the Bard*)), Vendi Rul (*Wendy Rule*), Brajan Henki (*Brian Henke*), Džipsi Ravik (*Gypsy Ravich*), Džek Montgomeri (*Jack Montgomery*), Bubnjari Zmajevskog Rituala (*Dragon Ritual Drummers*), Inkubus i Sukubus (*Inkubus Sukkubus*) i, hm.....mnogi drugi.

• *Svirate na mnogim paganskim i veštičijim festivalima, uključujući i Dan Paganskog Ponosa u Nju Orleansu ovog Oktobra. Odrasli ste u Nju Orleansu, imam li pravo? Da li je taj Ponos specifičan poredeći ga sa drugima i možete li da opišete magijsku stranu Nju Orleansa i da li imate nekakvo iskustvo sa Vuduom Nju Orleansa?*

Da, drago mi je što mogu da kažem da moj bend svira na mnogim veštičijim festivalima, paganskim prajdovima, u klubovima i pri ostalim prilikama. Tokom jesenje sezone, u glavnom u Septembru i Oktobru, mnogi gradovi u Americi imaju svoje sopstvene festivale Paganskog Ponosa. Ti festivali su obično jednodnevne manifestacije subotom. Otvoreni su za javnost i ulazak je besplatan. U stvari, publika tj. ljudi koji još uvek nisu pagani, druidi ili veštice su razlog zbog kojeg se i održavaju. To je fin način kako da se izgrade neki od mostova, o čemu sam pričala. Imaju mnoge radionice, možda jedan, dva ili više autora, ritual otvaranja, glavni ritual i muzičke performanse. Ove godine sviraćemo na festivalima Paganskog Ponosa u Našvilu, Tenesiju, Nju Orleansu, Luisijani i Grinvilu, Južnoj Karolini.

Što se tiče Nju Orleansa, magičnog mesta kojeg ću uvek da zovem domom svoga srca mada više ne živim tu — taj grad ima prelepu mešavinu kultura, kao i verskih/duhovnih puteva. Poznajem mnoge druide koji žive tamo, a i mnoge veštice i, naravno, praktičare Vudua i Santerije. Tamo se takođe nalaze mnoge prelepe crkve i katedrale, a i mesta na kojima vernici svecima i Bogorodici pale sveće.

Imala sam veze sa Vuduom još od kada sam bila tinejdžer. Mnogi dragi, voljeni i vrlo praktičari Vudua su moji životni prijatelji. Jedan moj drag prijatelj koji više nije sa nama, poznat kao Doktor Džon T., kustos Vudu Muzeja u Nju Orleansu, je nekada držao rituale na otvorenom kao proslavu Svih Svetih 1. Novembra svake godine. Bila sam na poziciji njegove Sveštenice godinu dana. Moj cenjeni Ember, bubnjar brze ruke, koji svira u mom bendu i tonac je na snimanjima, imao je privilegiju da svira sa Vudu bubnjarima za noć uoči Svih Svetih, na njihovom uličnom festivalu, u Francuskoj Četvrti u Nju Orleansu.

U prkos holivudskim predrasudama o Vuduu, ovi ljudi su prijatni veseljac i bogatom magijskom i verskom tradicijom. Takoreći, naravno, ljudi su ljudi bez obzira gde se nalaze. Zar ne? I, kao što kažu: »Jedna trula jabuka kvari ceo sanduk jabuka«.

U ostalom, Ember (Džo Fanderbark) je veoma poznat snimatelj i producent muzičkih albuma. On komponuje, miksuje i koproducentuje sve moje CD-ove i radi sa mnogo, mnogo drugih producenata i snimateljskih umetnika. Čisto iz zabave, potražite ga nekada na Guglu: Ember Džo Fanderbark).

• *Ako se dobro sećam, imali ste običaj da kažete da moć leži u kombinaciji pevanja, pisanja pesama i poezije, kao ispoljavanju duhovnosti. Bilo bi interesantno da čujemo kako se budi moć korišćenjem muzike i da li ti imaš neka interesantna iskustva sa tim?*

Da, verujem da su pevanje, komponovanje i poezija, kao i ostale vrste umetnosti darovi Bogova, Duhova,

Muza, ili kako već želite. Njihovo stvaranje i uživanje u istim do nekle takođe prelazi svestan um, koji ima potrebu da bude sitničav... Umetnost živi u svetu nesvesnog, mitološkoj zemlji i mestu magije. Postoji moć koja se budi na svakom koncertu, a to čine izvođači na pozornici, publika ili oboje! Zaista! Sigurna sam da ste to osetili. Bas instrumenti vibriraju kroz podove, zidove, vaše kosti... Kada su tu bubnjevi, osetiš ih kako kucaju u tvom srcu. Na sceni ta energija vazduh oko mene nekada učini gustim, nekada vlažnim, ali nikada surovim. Veoma je teško objasniti... Ali sam videla dokaze i čula komentare ljudi u publici, koji su sa mnom podelili iskustvo određenog izvođenja, iako su možda bili predaleko da mi gledaju u oči ili ja u njihove, u ovom fizičkom svetu — da smo upravo tamo bili jedni sa drugima. Doživela sam osećaj da lebdim i da je moja kosa bila puna elektriciteta koji je stajao na njenim vrhovima. Obično pre nego što završim sa pevanjem svoje druge pesme, moje telo i odeća budu okupani u znoju. Nadam se da ovo nije PR — previše informacija! Haha... Ali zaista, to je sve nemoguće objasniti. Magija je magija, na kraju krajeva.

Naravno, magija, pevanje i ples su se uvek, još od najranijih vremena ljudske istorije, koristili u svakoj autohtonoj kulturi u svetu, da bi se probudila moć u Magiji i ceremonijama. Pokušajte: pevušite nešto što želite i trebate, iznova i iznova, ili odplešite čini i gledajte kako se ostvaruju!

• *Bili ste sa Melisom u Engleskoj, Litvaniji, Češkoj Republici i Poljskoj. Izgleda da imamo zajedničku prijateljicu, mislim na Iniju. Kakvi su vaši utisci iz susreta sa evropskim paganima i vešticama? Možete li da uporedite veštičiju i pagansku kulturu u Americi sa evropskom? U Decembru idete ponovo u Englesku. Kada neki sledeći put odlučite da pređete Atlantik ponovo, postoje li šanse da vas sretnemo i u ovom regionu?*

Da, lepo smo se proveli na putovanju sa Melisom Anderson i Prudens Prist prošlog leta. Upoznali smo mnogo divnih ljudi. Zaista se divim Iniji. Prenoćili smo u njenoj kući u Vilnusu u Litvaniji. Takođe smo imali mnogo dubokih i srdačnih razgovora i sa njenom ljupkom ćerkom. Tako mi je drago da čujem da vam je prijateljica. Nikada je neću zaboraviti i volela bih ponovo da je vidim.

Što se tiče susreta sa ostalim paganima i vešticama, postoji jedna srebrna nit koja nas sve zajedno veže, ako znate šta mislim. Osećala sam potpuno poverenje i prijatnost uz svakog od njih. To je divna stvar, zar ne?

Što se tiče mojih utisaka o evropskim paganima i vešticama, imala sam osećaj da su tamo životni stil i verovanja više urođeni ili ukorenjeni, kao deo njihovog drevnog nasleđa. U Americi, mi moramo da otkrivamo i učimo stare običaje pre nego što oni postanu naša svakodnevni stav. Što se tiče poređenja naših kultura, pohvaljujem kontinuitet, zajedničke vizije i zalaganja, a što se tiče ikakvih razlika, poručujem: »Živele razlike«, kako bi Francuzi rekli...

Bilo bi nam zadovoljstvo da dođemo u vaš kutak sveta i da nastupimo tamo! Kada smo prošlog leta bili u Litvaniji, prisustvovali smo Festivalu Menuo Judaragis, koji nas je apsolutno očarao! Voleli bi da sviramo na tom festivalu, a možda bude koji festival i tamo na vašem području, gde bi mogli da nastupimo.

VEŠTICE U INDIJI

Kalika Nat

Do sada smo pisali o sličnostima Zapadnog Veštičarenja i Tantre, a sada ćemo reći nešto o samom Indijskom Veštičarenju, kao delu Tantre. Indijsko Veštičarenje radi sa bićima koja se nazivaju Asure, Rakšase i Pišace. Veštičarenje u Indiji se tolerisalo samo u slučaju kada je suprug želeo da probudi ljubav kod svoje žene, ali ako je hteo, kojim slučajem, da probudi ljubav tuđe žene, onda se kažnjavao novčanom kaznom.

Veštičarenje je u Indiji postojalo od najranijih vremena, i podučavano je i praktikovano do uspona i pada manastira Vikramšil u periodu između osmog i jedanaestog veka. Postoji mnogo zapisa o političkoj upotrebi moći Veštičarenja među vladarima, u političkim borbama, kao i drugih zapisa o indijskim vešticama tokom prošlih vekova.

Još u ranim vremenima, sa vešticama je povezivan Agni, bog vatre, koji ima i svoj htonski i nebeski karakter, vrši svešteničku dužnost i postaje bog kiše. Htonski Agni je za nas naročito zanimljiv zato što postoje neka poređenja Rudre (Šive), koji je poistovećen sa Agnijem i grčkim Tifonom. Njegova boja kose je crvena, a mesto gde prebiva su raskršća. Šiva se povezuje sa indijskim vešticama i, u njegovom zastrašujućem obliku Bairave, sa svojom partnerkom boginjom Kali. Zapanjujući su opisi praksi indijskih veštica i njihova sličnost sa delatnostima zapadnih veštica. Na primer: indijske veštice su se takođe bavile otrovima (tada su ih zvali Rasade), imale su sposobnost da se pretvaraju u vukove, pse i mačke, a posedovale su i takozvanu Kečara Viđu (sposobnost da lete kroz vazduh). Sama Inicijacija i obuka veštica u Indiji takođe je slična radu zapadnih veštica. Novoj veštici bi prvo skinuli svu odeću i potpuno nagu je, u magijskom krugu (mandali), predstavili u zastrašujućoj ceremoniji Bairavi. Deo toga je uključivao jedenje mesa, a što je za braminsku kulturu u Indiji velika jeres. Posle toga bi je podučavali Magiji, što bi im svima omogućavalo da zajedno, slično zapadnim vešticama, potpuno nage polete u nebo. Način za ovakav noćni let bio je da (što je opet veoma slično praksi zapadnih veštica) premažu telo specijalnom mašću.

Ne znamo da li su indijske veštice istorijski bile povezane sa zapadnim migracijama Roma, niti znamo da li one u Indiji i danas postoje, ali njihova sličnost sa zapadnim vešticama je očigledna. O sličnostima Tantre i praksi indijskih veštica sa našim zapadnim vešticama ćemo pisati i u nekim od narednih brojeva.

VOLANT

Alkistis Dajmk

Volant je invokacija žene koja leti: ekstatične žene, odnosno veštice čija umetnost je da zajaše dah i vetrove, one koja je prožeta skrivenim svetom u svom telu i čini ga vidljivim. Koreografija je putanja toga leta, od zemlje i svakodnevnosti do onostranog sveta sećanja i sna, do područja mrtvih. Volant ocrtava oblik i mit o Medeji, arhetipskoj veštici, u kojem su žudnja i smrt fatalno svezani, vraćajući joj obeležja šamanističkog porekla još očuvana u njenom imenu, čiji se semitski koren prevodi kao „leteti“ i „ptica koja lovi“.

To je mit koji nas povezuje sa arhaičnim i još uvek postojanim verovanjem u oblik ptice koji smrt preuzima, ikonografija u kojoj veštica učestvuje i o kojoj postoji univerzalno svedočenje.

Ples istražuje ukrštanje područja erosa i i tanatosa u telu žene i njene mašte, fizički proces putovanja, kojim se doseže onostrano i preuzima obličje žene koja postaje ptica i leti...

O AUTORKI

Alkistis Dajmk je plesačica i koreografkinja, Asa praksom u osnovi baziranoj na »Ankoku Butoh« Hijikata Tacumija, disciplini/filozofiji plesa u kojoj je trenirana i koju izvodi od 2002. godine. Sabatički ples je njena nadogradnja ovog »plesa tame«, projekat koji istražuje ukrštanje plesanja, osećaja za telo, svesti i praksi povezanih sa Magijom, Veštičarenjem i Šamanizmom. Sa Petrom Grejemom osnovala je 2007. godine izdavačku kuću »Skarlet Imprint«.

Peti godišnji američki Veštičiji Festival

U subotu, 9. Jula 2016. godine u Njujorku je održan Peti godišnji američki Veštičiji Festival na kojem su gostovali pisci knjiga o Veštičarenju, Donald Levis (korelijanska tradicija Veštičarenja), Kristofer Pensak (učenik Lauri Kabot), Rea Rivera (jedna od najduže praktikujućih veštica u Njujorku), Kortni Veber (sveštenica Pana), Leksa Rošon (novogardnerovska minoanska veštica), Lilit Dorsi (vudu sveštenica), Kumran Taj (čarobnjak i životni trener — *lajfkouč*), umetnica Olga El Nort (afrička folk plesačica) i vidovnjak Ronda Haris.

Za umetnički deo programa pobrinuli su se Šakti Tara, svetska pop diva koja rado peva za veštice, indijska folk fusion plesačica Lalita Kosme i keltsko-paganska muzička grupa »Bend Zmajeve Glave« (The Band Dragon's Head).

Preporučeno oblačenje je bilo u stilu letnje ravnodnevnice (dakle: kostimi vila, goblina, nimfi i slično). Na festivalu su poznati autori održali besplatne radionice na temu Veštičarenja i Magije, a na štandovima su prodavane veštičije, paganske, nju ejdž, gotik, stempunk stvari, kao i mnoge druge slične orijentacije. Različiti tarot čitači, astrolozi, vidovnjaci, i ostali, proricali su sudbinu i davali duhovne savete posetiocima, a različite veštičije i paganske grupe, hramovi i koveni su se predstavili pri-

sutnima. Izvedena su i dva rituala, magični Izvori Želja i Letnji Blagosiljajući Ritual. Takođe, organizovan je i program za decu na kojem su se bojila lica, pričale paganske priče i slično...

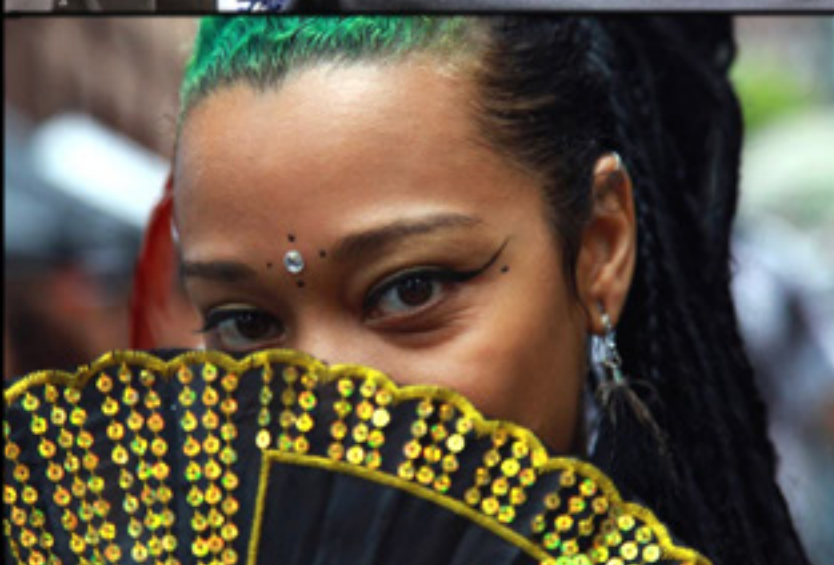
Događaj je imao i solidarni karakter, tako da je sakupljana i nekvarljiva hrana za gladne i beskućnike. Festival je propratila i mala grupa Hrišćana koja je protestvovala sa strane, ali je sve prošlo u miru, redu i toleranciji.

O samom festivalu, Star Ana VranaSoko, organizatorica festivala, za Novu Magičnu Veštičiju Reviju je izjavila sledeće:

»Veoma sam ponosna kada vidim koliko je američki Veštičiji Festival napredovao za ove četiri godine. Mnogo teškog rada je uloženo u njega uz pomoć predivnih ljudi koji su se trudili da ovo uspe i potraje. Mogu samo reći da je to istinski blagoslov. Onima koji su tu od samog početka zauvek ću biti zahvalna i dugujem im mnogo zbog njihove istrajnosti, strpljivosti i dalekovidosti kakav će potencijal u budućnosti imati ovakav događaj, kao što je to video Otac Donald Levis, koji je bio velika podrška i ohrabrivao nas da istrajemo. Svima koji su doprineli da ovaj događaj uspe i traje sve ove godine mogu samo iz srca da kažem:

HVALA VAM SVIMA! Na slici je Letnji Ritual Blagosiljanja i nemam reči kojima bih mogla da izrazim apsolutnu radost i veliku magijsku energiju koja je tekla među nama. To ću zauvek ceniti i čuvati u srcu kao bogatstvo.»

Star Ana VranaSoko je učenica Lauri Kabot, i osnivač Vikanskog Hrama Njujorka i Akademije za Paganske Studije koja nudi obuku za veštice.

Daniela

Prag. Beogradska Ulica. Zona gde nema turista. Čak i tu, izvan turističke zone, prelepe zgrade odvlače pogled. Za običnog prolaznika, veoma neupadljiva reklama. Budući da smo sa namerom pošli u tu radnju, uputili smo se pravo tamo. Prolazak kroz pasaž. Vrata velika, crna, gvozdена. Takođe neupadljiva. Jednog trenutka sam upitala sina da li radnja radi, na šta se on nasmejao i samo klimnuo glavom. Iznad vrata natpis "Radnja za veštice".

Nestrpljenje raste. Ubrzavam korak i hvatam kvaku. Korak napred i nova slika puca preda mnom. Tog trenutka su se pomešala osećanja u meni. Želja da ovako nešto otvorim u Beogradu već dugo „igra“ u meni. A eto slučajnosti — radnja se nalazi u Beogradskoj Ulici! Ali, da li postoji slučajnost?

Pogled u desno. Vitrina prepuna nakita. Pogled pravo — kristali, bilje, novi red polica. Sa moje leve strane prodavačica, vitka, crnokosa, tetovirana, sa zagonetnim osmehom. Pozdravlja na češkom i pita da li može da pomogne. Naravno da može! Posle poprilično dosta pitanja, upitala sam je da li praktikuje. Interesantan odgovor: »U zavisnosti od potrebe«.

Predivan je osećaj kada možete ući negde i osećati se sasvim opušteno, bez pogleda ispod oka zato što tražite magijsku opremu. A oko vas svega i svačega. Opet se mešaju osećanja. Prilazim policama sa knjigama. Izbor fantastičan. »O, zašto ne znam češki jezik?!« I tako, od vitrine do vitrine, ne znam šta bih pre. Naravno, ovakvu radnju ne napuštate lako iz dva razloga. Prvi je zato što biste satima mogli da je razgledate, a drugi je zato što treba poneti onoliko kesu!

Ako se nađete u prelepom Pragu, zapamtite — Beogradska 73 (Belehradská 73). Ovako nešto se *ne* propušta.

Svemirske Daire

❧ Monada Adonai ❧

Dva velika afrička đembeta, dve tarabuke, dva mala bubnja, jedna zvečka povremeno i jedne radosne daire — sakupljeni oko nečega što je možda bilo vatra u prostoru koje nema geografsku odrednicu, koju bi obrazovani čovek nazvao pustopoljinom i zaobišao u širokom luku.

Ali mi smo se uhvatili za ruke stvorivši krug od ritma i zvuka i ušli.

Zvuk đembeta nas poziva da uđemo. Zvečka je odgovorila na poziv prva kao i tarabuke i bubnjići, ali daire su se prvo osvrnule oko sebe da pogledaju da li posle nje ima još nekog i kada se uverila da je poslednja, rastresivanjem svojih praporaca — iskoračila je.

Portal je zatvoren. Krug kompaktan, spregnut energijama.

Stupam na tlo koje nije tlo, govorim jezikom koji nije jezik, a koji svi razumemo. Tamo smo samo duše i zvečim da pozdravim duhove koji primaju moj ritam i zvuk.

Zvuk se razleže, ritam vibrira i najtvrđa materija pokorno predaje svoju energiju.

Mmmmmmm — ekvilibrisanje, usklađivanje... Oseća se veliki protok, struji sa svih strana, svaki atom biva samo ono što jeste.

Po malo stihijski, kao u kovitlacu shvatam šta mi duhovi govore. Udaram jače, zvečim kao milion svemirskih daira jer sam na putu koji duhovi pozdravljaju svojim prihvatanjem. Tarabuka se snažnim sinhronicitetom spustila na uravnoteženje poput tišine Bezdana. Plovimo, letimo. Umiremo i rađamo se. Razdvajamo se Eonima i prepoznavamo se svetlošću jer mi smo Jedno.

Monada Adonai je Sveštenica Srebrne Zvezde. Predvodi proslave esbata i sabata Kruga Ljubavi u Beogradu.

Mesec je Blistaviji nad Proplankom...

Artur Algolian

Mesec je blistaviji nad proplankom u gustoj šumi, nego li igde na čistini. Okvir od lišća koje se kao hram nadvija nad vama, daje vam osećaj svetog i ušuškano, skrovitog, a opet božanstvu vidljivog.

A šume Fruške Gore su posle kiše toliko bogate, da se retko šta sa time može meriti. Posebno u noći letnjeg kristalnog i blještavo-srebrnog punog Meseca, bez ikakvih oblaka ili izmaglica koje bi sprečile direktan dotok nebeskog dijamantskog svetla do vaše duše. Takav je bio vizualni okvir te noći punog Meseca, kada se u svetilištu na proplanku u sred Čortanovačke Šume veći broj gostiju pojavio u kampu Dugine Zajednice (*Rainbow Tribe*), da bismo svi skupa proslavili letnji praznik punog Meseca, Guru Purnime, kada su nominalno „svi gurui sa Astrala bliži materijalnoj ravni nego li ikada u toku kalendarske godine“. Neke škole tako opisuju Joge. Neke jednostavnije, neke mističnije. Kako god bilo, zaputili smo se tamo da se sretnemo i sa srodnim dušama, i sa onima sa kojima nemamo ništa drugo zajedničko do gole težnje da, ili doživimo duboko duhovno iskustvo, ili da se stopimo sa Prirodom u društvu ljudi koji pokušavaju da unesu malo ljubavi prema njoj u ovom našem zagađenom društvu.

Posle „peripetija“ da pronađemo neko mesto koje je duboko skriveno u šumi, kasnije popodne smo se smestili uz već poduže gorući oganj na sred proplanka, oko kojeg se već skupila povelika grupa meditanata, radoznalaca, raznih ljudi sa svih strana sveta koji su se ove godine ponovo skupili u Srbiji. Prošle godine skup je bio na Staroj Planini, a pre nekoliko godina iznad Zaječara, u okolini Zlota. Kada se ovaj boravak na Fruškoj Gori završi, pleme se seli u Švajcarsku, pa tako u krug po našoj plavoj planeti.

Elem, pade noć, neprimetno, da kraj vatre nismo to ni primetili, i polako su se neki od učesnika prihvatili instrumenata. Nismo ni znali ko svira. Tek posle par reči smo shvatili da je u pitanju ad hoc, putujući orkestar Krišnije- vaca, i da će oni tokom prve polovine noći sa svojim bađanima za sigurno da nametnu svoju atmosferu. Nikome to ne smeta, naprotiv. Zanimljivo je da se, bez obzira šta ko misli o njima, kada zarone u muziku, a bez ikakve ideje da šire svoju predstavu o posvećenju božanstvu, u glavnom

predivno uklope u širi kontekst. Polako, kako je noć odmi- cala, ljudi su se pridruživali u pevanju, improvizovanim instrumentima, a neki su polako započinjali i ples.

Sve se odigravalo u krugu oko Ognja. Oganj je većini ljudi koji dolaze na ovakve sastanke svet. Oganj ima moć pročišćenja sâm po sebi. Nekako su se razlike kraj vatre istopile. Polako su svi postali složna lelujuća šuma ruku, tela, pokreta, ritma, sazvučja, varnica koje su se dizale visoko ka nebu, a ruke su ih pratile. Da nije bilo muzike koja pripada, pre svega, toj pojedinačnoj tradiciji Hare Krišne, pomislili biste da ste se našli na nekom mestu moći gde su se stopili šamani, veštice, čarobnjaci, druidi, sveti ljudi svih linija i sa svih strana sveta. U suštini, tako je i bilo. Neki su se svlačili, u prkos brojnim komarcima, neki su bili preko glave pokriveni. Svako je spontano svoj doživljaj posvećenja Mesecu pridodao opštem osećanju radosti. Mesec nad nama prihvata sve i ravnomerno sija svakome na lice puno radosti.

Prilikom dolaska sam imao nekakvu nejasnu nameru da izvedemo, sveštenica i ja, neku vrstu ritualnog posvećenja, priziva Meseca, ali smo jasno osetili da je to, ne samo nepotrebno, već možda čak i neumesno. Krug je već bio stvoren, i to ne ograničavanjem, već sijanjem iz centra ka obodu proplanka i šumi. A u šumi su se razna stvorenja šetala, šušalo je, psi koji su bili sa nama su u nekoliko navrata poludeli jureći nekoga ili nešto, ali ipak nisu išli dublje u šumu.

Pre ponoći, posvećenici Krišne su otišli, a ostali su nastavili ples sa ili bez muzike. Polako je u tišini krenulo lagano lelujanje, a onda je jedna devojkica uzela gitaru i andeoskim glasom nam pevala pesme koje bi mogle da budu i obične narodne ljubavne pesme na engleskom jeziku, ali su mogle da se shvate i kao pesme ljubavi ka Božanskom, po malo nalik na Sufi himne. A onda, spontano, pridružili su se i momci sa rogovima i sviralama, šumska i planinska božanstva su nežno zašla u naš krug, a da nismo ni shvatili da smo začarani. Jedan deo društva je otišao do plaže na Dunavu da prisustvuje isceliteljskom kupanju koje je vodila jedna divna sestra. Ne znam odakle je, ali bila je jedna od onih koji su iz inostranstva došli da podele svoju potrebu za bliskošću sa svima nama.

Od ponoći, sve je išlo potpuno spontano i improvizovano. Delila se hrana, veganska, i voda sa lokalnog izvora. Delili smo sve. Alkohol se tamo ne ispija. Ali sama potreba da se saživi, da se sagradi nešto spontano i zbliži, jača je od svega, kada se poveže grupa koja poštuje svakog prisutnog. Išli smo sve dublje, išli smo sve više za kresnicama koje su se dizale ka Mesecu. A kada je mesec zašao, Pan je došao po svoje... Kada smo se probudili, još uvek je nekoliko braće i sestara sedelo oko tinjajućeg plamena od nekoliko velikih grana koje su skoro potpuno dogorele, na krugu pepela u prečniku od 5-6 metara. Očiju uprtih u plamen koji je cele noći goreo u svim bojama, grejao nas, branio od komaraca i nesebično spajao naša srca.

Ne želim, a i ne mogu da kažem šta se sve formalno osim muzike u tom krugu i oko njega dešavalo. Mnogo je toga prošlo potpuno neprimećeno i potpuno intimno, a opet spojeno sa središnjim stubom koji nas je okupio. Istok i Zapad na jednom mestu, prošlost i budućnost, ruke i noge, srca i glave, udovi i torzoi... Sve suprotnosti i sve razdvojene tradicije spojene na najneviniji mogući način u jednom. Sve što bi iko pomislio da protumači kao perverzno, ovde je nevino. Nimfe i Satiri su se šetali oko nas po šumi, Salamanderi su igrali u ognju, Silfi su plesali nad nama i oko nas, Undine su se sa izvora popele da nam sipaju začaranu vodu na umorne oči... Kako god da gledate, sve je bilo na svom mestu, sve je bilo čarobno i stvarno.

A braća i sestre iz Plemena Duge, oni koji iz godine u godinu organizuju nesebično ova okupljanja, bili su najtiši od svih nas. I njima najdublji naklon pripada.

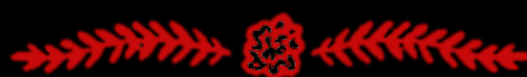

Artur Algolian, verni pratilac sveštenice

Srebrne Zvezde budno bdije,

Da Spoznaja bude što čistija,

I da Monada nesmetano sija.

Aradija

VEŠTIČIJE POREKLO TAROTA

Po italijanskom veštičijem učenju, Aradija – prva Veštica – živela je u 14. veku. U istom tom veku, u Italiji su nastale i prve najpoznatije Tarot karte. Ono što su od njenog znanja njene učenice dobijale od nje, po njenim Jevanđeljima, bilo je i proricanje kartama. Postoji usmeno veštičije predanje da je baš Aradija bila ta koja je izmislila Tarot karte i prenela ih ljudima. Po tom učenju, u Tarot kartama su sakrivene veštičije tajne. Prvi poznati slučaj gde su sva četiri ritualna oruđa (Bodež, Štap, Pehar i Disk) povezani, nalazi se baš na karti Magus u špilu »Visconti«, prvom poznatom Tarotu. Takođe, karta Kula se odnosi na »La Casa Al Vento«, iliti Kuću Vetrova iz Aradijinih Jevanđelja, Hijerofant na rimskog Papu, a Točak Sudbine na mučenje veštica, dok se četiri dvorske karte, Kraljevi konkretno, odnose na Grigorije koji su bitni za legendu o nastanku veštičije krvi i koji predstavljaju veštičije čuware sa četiri strane sveta gde se nalaze njihovi zamkovi, i slično.

Tradicionalno, sposobnost da se gledaju karte u Italiji sticala se tako što su se na morskoj obali, u trenutku kada se Venera diže na nebu na istoku pred svitanje, iscrtaju morskom školjkom odgovarajući simboli.

Jedna od najpoznatijih veštica (mada je sebe više smatrala satanistkinjom) koje su ostale upisane u istoriji Seksualne Magije, bila je Marija de Naglovski, rođena 1883. godine u Rusiji. Tokom '30.-ih godina prošlog veka u Parizu je održavala seminare Seksualnog Okultizma kojima su prisustvovala i imena poput Man Raja i Andre Bretona, a iz tih seminara je kasnije iznedreno njeno seksualno-magijsko društvo pod imenom Bratstvo Zlatne Strele.

No, ono što je interesano je da je u Rimu tokom dvadesetih godina sreća Julijusa Evolu (postavši njegov dugogodišnji saradnik i ljubavnica), paganskog tradicionalistu koji je želeo da ponovo uspostavi panteon bogova drevnog Rima. Evola je pripadao grupi »Ur« i među saradnicima je imao i sledbenike kao što je bio Đilijamo Kremerca. Kremerca je bio italijanski okultista koji je krajem 19. veka osnovao magijsko-terapeutsko društvo Mirijam.

U pitanju je bilo bratstvo koje je podučavalo upotrebu polarnosti aura koje okružuju sva živa bića, kako u svrhu lečenja, tako i u praktikovanju Seksualne Magije zasnovanoj na tome. Predpostavlja se i o istorijskoj vezi italijanskih veštica (strega) i magijsko-terapeutskog društva Mirijam, kao i o sličnosti u njihovom praktikovanju Seksualne Magije.

Kada su dve italijanske strege, kao predstavnici tradicionalnog Koven iz Italije, zajedno sa jednim od vođa Zlatne Zore u Evropi, svojevremeno u Beogradu najavili seminar Seksualne Magije po tajnama italijanskih veštica, to je imalo i vezu sa onim što je rađeno kod Kramerca, obzirom da je ta asocijacija italijanskih veštica povezana sa ljudima iz društva Mirijam.

MARIJA DE NAGLOVSKI

Adeš Svetilište BABALON

Jedno od dva zvanična
evropska svetilišta
Babalon nalazi
se u Srbiji.

Ekstatička i Bakti
obožavanja
Babalon
u tradiciji
ofidijanske
Teleme.

IN NOMINE BABALON!

adeshshrineofbabalon@gmail.com

UNIVERZALNA GNOSTIČKA CRKVA
POLARIS HRAM, ZAGREB

Univerzalna Gnostička Crkva
je međunarodna organizacija
posvećena unapređenju Svjetla,
Života, Ljubavi i Slobode.
Mi priznajemo, kao i tantrička
teorija, da nam materijalni ele-
menti, pravilno korišteni, mogu
pomoći na putu do Gnoze.

[polaris.temple@gmail.com]

Tokom građevinskih radova u Engleskoj, u Lankaširu, pronađeni su ostaci autentične veštičije kolibe iz 17. veka sa uzidanom mačkom u jedan od zidova kolibe. Taj kraj je bio poznat po suđenjima vešticama u to doba i smatra se da je tu otkriven dom baš jedne takve veštičije porodice.

Po prvi put od vremena Vikinga, na Islandu se ponovo javno slave nordijska božanstva. Islandska organizacija »AsatruArfelagid« dobila je od države dozvolu da izgradi hram posvećen nordijskim božanstvima gde će se obavljati venčanja, posmrtni rituali i ostali obredi. Hram će se nalaziti na brdu u blizini islandske prestonice i aerodroma. Island ima oko 30.000 stanovnika, a računa se da »AsatruArfelagid« ima oko 2.500 članova. Završetak izgradnje hrama se planira za 2017. godinu.

U Bugarskoj je, blizu sela Nenkovo, 2001. godine otkrivena pećina u obliku vagine koja predstavlja hram i čija se starost procenjuje na više od 3.000 godina. Pećina je duga oko 20 metara i široka 2.5 metara. Na dnu pećine nalazi se oltar visok oko metar, a koji simboliše vaginu. Kroz poseban otvor na krovu pećine sunčevi zraci oblikuju potpuno prepoznatljivu sliku falusa koji se, kako dan odmiče, približava oltaru, ali samo tokom nekoliko meseci u godini i to pred kraj dana, kada dopire do oltara i simbolično penetrira vaginu i oplođuje je. Deset godina kasnije, bugarski arheolozi su pronašli još jedan ovakav trački drevni hram, blizu obale Crnog Mora, a unutar stene koja se naziva Lavlja Glava. Pećina je manja, oko 5 metara, ali isto tako sadrži oltar u obliku vagine koju svetlost u obliku falusa „oplođuje“ u toku određenih meseci u godini.

Narod Ačuar je bio nepoznat do šesdesetih godina prošlog veka. Živi u najnegostoljubivijim i najopasnijim prašumama Amazona, ima ih oko 11.000, a u tako surovim uslovima opstali su – po njihovim rečima – zahvaljujući savetima koje dobijaju iz sveta duhova. Naime, svako jutro između 3 i 4 sata u jutru, ustaju i okupljaju se oko vatre radi Vajusa Rituala. Posle ispijanja ritualnog čaja razmenjuju informacije koje su dobili od duhova šume te noći i iz različitih delova sklapaju celinu poruke koja vodi i usmerava njihove postupke u toku dana.

U slučaju loših vizija, traže odgovor kako da promene budućnost, uz primenu posta u šumi i ajahuasku. Za njih je Priroda sveta. Pre par desetina godina su imali seriju užasavajućih vizija, u kojima „ljudi sa Severa“, tj. zapadna civilizacija, dolazi da uništi njihov svet, i duhovi su im tada savetovali da se klanovi ujedine i naprave dogovor o saradnji sa okolnim plemenima. Ono što oni tada nisu znali jeste da su vlade Ekvadora i Perua baš u to vreme pregovarale sa velikim naftnim kompanijama u vezi iskrcavanja baš tih delova kišnih šuma Amazona gde oni žive i da tu eksploatišu naftu i gas. Od tada traje nenasilna borba za očuvanje kišnih šuma naroda Kondora, kako oni sebe zovu, a vođena duhovima šume.

Lorelej Statopolos je poznata salemska veštica i aktivista u borbi za prava životinja. Od Lauri Kabot je kupila magijsku prodavnicu koja predstavlja najstariju i najpoznatiju prodavnicu te vrste u Salemu. Osnivač je udruženja »Salem Spašava Životinje« (*Salem Saves Animals*) i nedavno je uhapšena u Salemu dok je pokušavala da pomogne psu koji je bio zatvoren preko vikenda u jednom automobilu. Tražila je od policije da pozovu odgovarajuću službu za brigu o životinjama ili vatrogasce, i da psu daju vode, ali su je oni umesto toga uhapsili. Na suđenju je oslobođena svih optužbi.

JEDINSTVENO
RUČNO RAĐENO
JEFTINO

An1elica

Posetite Moju
Fejsbuk Stranicu

<https://www.facebook.com/An1elica>

OKULTOPEDIJA™
Enciklopedija Magije i Okultizma.

WWW.OKULTOPEDIJA.COM

Riznica svega Okultnog, Magijskog i Ezoteričnog.

**KABINET
CUDESA**

Nakit, ručno pravljene figurice
i ukrasni predmeti inspirisani
alternativnom kulturom.

facebook.com/kabinet.cudesa.shop/
milena_zbogar@live.com

SEMINARI RUNE / MUDROST PREDAKA
I RUNE / TAJNE DREVNOG ZNANJA

Seminare vodi: Aisling d'Oíche Ghealaí i Radgost Svarožić

Za sve dodatne informacije pišite nam na e-mail adresu:
zzivetislobodno@gmail.com

Objašnjava se svaka runa pojedinačno: šta predstavlja,
kako se može primeniti u praksi i u svakodnevnom
životu, mitološku priču ili ličnost sa kojom se povezuje.
Pojašnjavaju se i demistifikuju pojmovi kao što su
proricanje i magija, kao i koncepti prema kojima su naši
preci imali drugačiji odnos od savremenog, na primer
bogovi, sudbina, karma...

*Petruški
zmaj*

OTVORENA
KNJIGA

U PRODAJI

Milena
Stojanović

MAGIJSKI NAKIT, BEDŽEVI, ZNAČKE...

WWW.FACEBOOK.COM/STUDIOREKS

RADIONICA ELEGANTNIH I KVALITETNIH SITNICA
"REKS"

KNJIGA SENKI

Izrada Magijskih Predmeta i Opreme

whitesnake1710@yahoo.co.uk

1. Rune.
2. Veštičije Rune.
3. Sigili i Lični Sigili.
4. Oltar Stolni.
5. Vrećice za Tarot i Ostale Karte za Proricanje.
6. Vrećice za Kristale i Talismane.
7. Oltarska Dekoracija.
8. Boginja i Bog (od drveta).
9. Nakit.
10. Štapovi.
11. Viskovi (drveni).
12. Uidža Table.
13. Čase (staklo).
14. Odore.
15. Šeširi.
16. Plaštovi.
17. Hvatači Snova.
18. Alati za Razmazivanje.
19. „Mojo“ Vrećice.